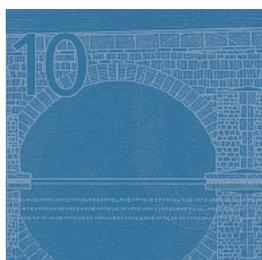

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROJÄRJESTELMÄ

JULKINEN KANNANOTTOOPYINTÖ

Iuonnoksesta Euroopan keskuspankin asetukseksi

kehymisen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus)

Vuonna 2014 kaikkien EKP:n julkaisujen kuva-aiheet on valittu 20 euron setelistä.

Helmikuu 2014

Tämä materiaali on tarkoitettu avuksi YVM-kehysasetusluonnoksen (ks. osa III) hahmottamisessa ja arvioinnissa. Asiakirjassa ei esitetä tulkintoja luonnoksesta, eikä se ole oikeudellisesti velvoittava. Euroopan keskuspankilla on oikeus vielä muuttaa linjauksiaan lopullisessa YVM-kehysasetuksessa, ja vain Euroopan unionin tuomioistuimen tulkinnat EU-lainsäädännöstä ovat oikeudellisesti velvoittavia.

Kannanottoesitys koskee vain asiakirjan osaa III.

Sisällys

- I. Scope and rationale for a Framework Regulation (kehysasetuksen perustelut englanniksi)
- II. Content of the draft Framework Regulation (kehysasetusluonnoksen sisältö englanniksi)
  - A. Methodology for assessing significance
  - B. The SSM and the respective role of the ECB and NCAs in the supervision of significant and less significant supervised entities
  - C. Supervisory procedures within the SSM: general principles
  - D. Procedures relating to micro-prudential tasks
  - E. Procedures relating to macro-prudential tasks
  - F. The ECB's supervisory powers
  - G. Administrative penalties
  - H. Arrangements for the conduct of close cooperation
  - I. Transitional provisions
- III. Luonnos EKP:n YVM-kehysasetukseksi

© Euroopan keskuspankki, 2014

Käyntiosoite	Kaiserstrasse 29, 60311 Frankfurt am Main, Germany
Postiosoite	Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurt am Main, Germany
Puhelinnumero	+49 69 1344 0
Internet	http://www.ecb.europa.eu

Kaikki oikeudet pidätetään. Kopiointi on sallittu ei-kaupallisiin ja opetustarkoituksiin, kunhan lähde mainitaan.

I. SCOPE AND RATIONALE FOR A FRAMEWORK REGULATION

Council Regulation (EU) No 1024/2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions¹ (hereinafter the ‘SSM Regulation’) establishes the Single Supervisory Mechanism (SSM)². The SSM Regulation entered into force on 3 November 2013. The ECB will assume its SSM-related tasks from 4 November 2014.

The SSM Regulation confers on the ECB both (a) micro-prudential supervisory tasks (Article 4 of the SSM Regulation); and (b) macro-prudential supervisory tasks (Article 5 of the SSM Regulation).

1. The Single Supervisory Mechanism

The SSM is the system of financial supervision composed of the ECB and the national competent authorities (NCAs) of participating Member States³. Within the SSM, the ECB will be responsible for the direct supervision of significant credit institutions, while NCAs will be responsible for the direct supervision of less significant credit institutions⁴. The ECB will also be responsible for the effective and consistent functioning of the SSM. In this context, it will be exclusively competent to grant and withdraw authorisations for credit institutions and to assess acquisitions of qualifying holdings in all credit institutions. Furthermore, the ECB will be able to address general instructions to NCAs regarding the supervision of less significant supervised entities and will retain investigatory powers over all supervised entities. Such powers include the authority to request information, conduct investigations, carry out on-site inspections, as well as the power to take up direct supervision over less significant supervised entities when necessary to ensure a consistent application of high supervisory standards.

NCAs will assist the ECB in the preparation and implementation of any acts relating to the exercise of the ECB’s supervisory tasks, including the on-going day-to-day supervision of significant supervised entities and related on-site inspections.

Non-euro area Member States also have the possibility to participate in the SSM through the establishment of a close cooperation between the NCA of the non-euro area Member State and the ECB.

2. The draft Framework Regulation

2.1 Legal basis and format of the framework

Article 6(7) of the SSM Regulation provides that ‘the ECB shall, in consultation with national competent authorities, and on the basis of a proposal from the Supervisory Board, adopt and make public a framework to organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM

¹ OJ L 287, 29.10.2013, p. 63.

² The legal basis for the SSM Regulation is Article 127(6) of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) which gives to the Council the power, by means of regulations, to confer specific tasks on the ECB concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

³ See Article 2(9) of the SSM Regulation.

⁴ For the distinction between significant and less significant credit institutions, please refer to Part II.A of this document.

Regulation]’. Pursuant to Article 33(1) of the SSM Regulation, the ECB shall publish such framework by 4 May 2014. Before adopting the framework, the ECB must carry out open public consultations⁵. In accordance with the Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the ECB⁶, the framework has been sent to the relevant committee of the European Parliament before the launch of the public consultation.

In addition, Article 33(2) of the SSM Regulation provides that after 3 November 2013, the ECB shall ‘publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by this Regulation’.

It has been decided that the framework referred to in Articles 6(7) and 33(1) of the SSM Regulation should take the form of an ECB regulation (hereinafter the ‘Framework Regulation’)⁷. Article 4(3) of the SSM Regulation provides that the ECB may adopt regulations only to the extent necessary to organise or specify the arrangements for the carrying out of the tasks conferred upon it under the SSM Regulation.

An ECB regulation has general application. It is binding in its entirety and directly applicable in all Member States whose currency is the euro. It is thus the appropriate legal instrument to ‘organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM Regulation]’. The SSM Regulation and the Framework Regulation (once adopted by the ECB’s Governing Council) will both form part of Union law and will prevail over national law for the aspects that they regulate.

Article 33(2) of the SSM Regulation is further assessed in section 2.2 below.

2.2 Scope of the framework

The purpose of the Framework Regulation (in its current draft form hereinafter referred to as the ‘draft Framework Regulation’) is to lay down all the rules and procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs to ensure a good functioning of the SSM. In particular, the draft Framework Regulation sets out rules that are relevant for defining the rights and obligations of supervised entities and third parties. Another important objective is to provide greater legal certainty, for example, as regards pending procedures.

Pursuant to Article 6(7) of the SSM Regulation, ‘the framework shall include, at least,’ the following aspects:

⁵ Article 4(3) of the SSM Regulation

⁶ Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the European Central Bank on the practical modalities of the exercise of democratic accountability and oversight over the exercise of the tasks conferred on the ECB within the framework of the Single Supervisory Mechanism (OJ L 320, 30.11.2013, p. 1).

⁷ The competence of the ECB to issue regulations is based on the first indent of Article 132(1) TFEU and Article 34.1 of the Statute of the European System of Central Banks and the European Central Bank (hereinafter the ‘Statute of the ESCB’). Pursuant to these two provisions, the ECB may make regulations to the extent necessary to implement the tasks defined in Article 25.2 of the Statute of the ESCB. That article provides that, in accordance with any regulation of the Council under Article 127(6) TFEU, i.e. in this case, the SSM Regulation, the ECB may perform specific tasks concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

- (a) the methodology for assessing and reviewing the criteria laid down in the SSM Regulation for determining whether a credit institution is significant or not;
- (b) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions; and
- (c) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.

These aspects are set out mainly in Part IV (Determining the status of a supervised entity as significant or less significant), Part VI (Procedures for the supervision of significant supervised entities) and Part VII (Procedures for the supervision of less significant supervised entities) of the draft Framework Regulation.

To pursue the above mentioned objectives, the draft Framework Regulation also addresses certain additional issues. These are necessary as the organisation of the SSM tasks, involving an allocation of tasks and cooperation between the ECB and NCAs, requires the Framework Regulation to include aspects going beyond those expressly mentioned in Article 6(7) of the SSM Regulation. Such aspects include, for example, issues relating to macro-prudential decisions (Part VIII), close cooperation (Part IX), investigatory powers (Parts II and XI), authorisations and qualifying holdings (Part V) and the sanctions regime (Part X). Moreover, Part III of the draft Framework Regulation lays down the main due process rules for the adoption of the ECB's supervisory decisions, for example the right to be heard, access to files and language regime. For clarity and transparency reasons, the procedures governing the cooperation between the ECB and the NCAs and how credit institutions under the scope of the SSM are supervised are laid down in a single legal act rather than in several different legal acts.

2.3 Objectives, benefits and costs of the framework

The draft Framework Regulation covers the aspects relating to the cooperation between the ECB and the NCAs under the SSM and addresses the organisational and procedural issues that need to be clarified for the benefit of supervised entities.

The draft Framework Regulation has been drafted with the aim of achieving legal certainty, cost efficiency and proportionality, in accordance with transparency standards. The objectives and benefits of each Part of the draft Framework Regulation can be summarised as shown in the table below.

<i>Part</i>	<i>Objectives</i>	<i>Benefits</i>
Part I	Lay down subject matter, purpose and definitions.	Specify the scope of the Framework Regulation and define terms not already defined in the SSM Regulation.
Part II	Lay down the principles governing the role and functioning of the Joint Supervisory Teams (JSTs), which are established by the ECB for	Acknowledge the existence and the role of JSTs. Inform credit institutions about

	<p>the supervision of significant credit institutions.</p> <p>Clarify how the SSM impacts on the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the right of establishment and the freedom to provide services within the participating Member States.</p>	<p>which authority they must notify when they exercise their right of establishment and/or freedom to provide services, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part III	<p>Clarify the procedural rights granted to credit institutions in relation to any supervisory decisions taken by the ECB, building on the principle of due process laid down in Article 22 of the SSM Regulation.</p>	<p>Improve transparency as regards the decision-making procedure within the SSM. Clarify procedural rights granted to supervised entities.</p>
Part IV	<p>Implement Article 6(7)(a) of the SSM Regulation, which requires that the methodology for the assessment of the criteria referred to in Article 6(4) is further specified by the ECB.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part V	<p>Clarify the role of the ECB and of NCAs in each step of the decision-making process regarding authorisation, withdrawal of authorisation and assessment of the acquisition of qualifying holdings in a credit institution.</p>	<p>Inform credit institutions about which authority they must notify regarding an application for an authorisation or the acquisition of qualifying holdings, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part VI	<p>Implement Article 6(7)(b) of the SSM Regulation by defining the procedures applying to the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VII	<p>Implement Article 6(7)(c) of the SSM Regulation by defining the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VIII	<p>Specify the procedures governing the coordination between the ECB and NCAs and national designated authorities (NDAs) regarding macro-prudential measures.</p>	<p>Clarify the role of the ECB and the cases where it can adopt macro-prudential measures.</p>

Part IX	Lay down the modifications subject to which the provisions of each Part of the Framework Regulation apply to credit institutions and NCAs of Member States in close cooperation.	Clarify how the Framework Regulation applies to credit institutions in Member States in close cooperation, based on the general principles laid down in Article 7 of the SSM Regulation.
Part X	Clarify the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the imposition of penalties under Article 18 of the SSM Regulation. Lay down the procedure applying to the investigation of an infringement, including the role of an independent investigating unit.	Further specify Article 18 of the SSM Regulation. Ensure the separation between the investigation phase and the decision-taking phase.
Part XI	Specify the procedure for cooperation between the ECB and NCAs as regards the exercise of investigatory powers by the ECB.	Avoid duplication of tasks and ensure the exchange of all necessary information between the ECB and NCAs.
Part XII	Lay down transitional provisions for the period from the entry into force of the Framework Regulation until the ECB assumes its supervisory tasks on 4 November 2014.	Clarify the status of pending procedures. Ensure the continuity of international arrangements (memoranda of understanding (MoUs)) entered into by NCAs.

The costs incurred by the ECB in relation to the tasks conferred on it under Articles 4 to 6 of the SSM Regulation will be covered by the fees that the ECB will levy on supervised entities, in accordance with Article 30 of the SSM Regulation. The way fees are to be calculated and levied will be laid down in a separate ECB regulation. This ECB regulation on fees will be subject to a separate public consultation.

As already stated, the purpose of the draft Framework Regulation is to implement Article 6(7) of the SSM Regulation and further specify the arrangements governing the cooperation between the ECB and NCAs. Article 33(2) of the SSM Regulation provides that the ECB shall, after 3 November 2013, publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by the SSM Regulation. The European legislative bodies are keen for this implementation to be carried out swiftly, i.e. that the necessary framework is published six months after the entry into force of the SSM Regulation so that effective supervision by the ECB can start as early as 4 November 2014. The Framework Regulation only implements policy choices regarding the supervisory architecture in participating Member States that have already been taken by the Union legislature in the

SSM Regulation. In drafting the Framework Regulation, the ECB's overall aim is to implement these policy choices in a cost-effective way.

2.4 Rules not covered by the framework

The draft Framework Regulation has been prepared taking full account of the SSM supervisory model that the ECB, in consultation with NCAs, has developed with the purpose of ensuring the effectiveness and consistency of the SSM. A guide to the SSM supervisory practices will be published by the ECB in due course. As for the draft Framework Regulation, it focuses on the organisational and procedural aspects that require legal implementation.

Other rules such as the rules⁸ regarding decision-making in the Supervisory Board and the relationship with the Governing Council, for instance, the non-objection procedure provided for under Article 26(8) of the SSM Regulation, the legal instruments establishing the Administrative Board of Review and the Mediation Panel as well as the rules regarding separation of the ECB's supervisory tasks from the ECB's monetary policy function⁹ will complement the institutional and legal framework applicable to the SSM and will be published on the ECB's website. In addition, the levy of supervisory fees will be subject to a separate ECB legal act¹⁰ as mentioned in section 2.3 above.

In relation to close cooperation, the procedure for the establishment of such arrangements will be laid down in a specific ECB decision based on Article 7 of the SSM Regulation. For that reason, the draft Framework Regulation simply specifies the operational arrangements between the ECB and NCAs in close cooperation that will apply once a regime of close cooperation has been established.

⁸ Article 26(12) of the SSM Regulation provides that the Governing Council shall adopt internal rules setting out in detail its relation with the Supervisory Board. The second sentence of Article 26(12) lays down the obligation on the Supervisory Board to adopt its rules of procedure.

⁹ Article 25(3) of the SSM Regulation provides that, for the purposes of separating tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation from monetary policy, the ECB shall adopt and make public any necessary internal rules.

¹⁰ Article 30 of the SSM Regulation.

II. CONTENT OF THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

A. Methodology for assessing significance

Article 6 of the SSM Regulation changes the current supervisory architecture for credit institutions established in participating Member States. In principle, the ECB will now be responsible for the supervision of significant supervised entities and NCAs will be responsible for the supervision of less significant supervised entities.

The SSM Regulation sets out the basic criteria for determining significance¹ and lays down that a specific methodology for assessing these criteria shall be established. This is done in Part IV of the draft Framework Regulation.

Whether a supervised entity or a supervised group² is regarded as significant is determined at the highest level of consolidation in a participating Member State: all credit institutions that are part of a significant group will be subject to direct supervision by the ECB on a consolidated and on an individual basis.

1. The methodology

Since the status of a credit institution as significant or less significant can change over time, Part IV establishes a procedure for reviewing and determining this status on an on-going basis and for determining the date on which a change of supervisory authority becomes effective³.

With regard to the *size criterion*, the Framework Regulation specifies how the ‘total value of assets’ criterion is determined. The mixed/end-state approach is proposed: as a general rule, effective from the start, where such data are available, total assets according to the prudential perimeter of consolidation will be used for all credit institutions to determine the total value of assets. Figures according to the accounting perimeter, as reported in public financial statements, are considered a fall-back option to be used for credit institutions that are not required to report figures reflecting the prudential perimeter.

If a credit institution forming part of a group is included in ‘the three most significant credit institutions in [a] participating Member State’, another criterion under Article 6(4) of the SSM Regulation, then the entire group is regarded as significant. This is also the rule that applies when one of the credit institutions forming part of a group has requested or receives direct public financial assistance from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM).

¹ Article 6(4) of the SSM Regulation. The criteria laid down are: (i) size, (ii) importance for the economy of the European Union or a participating Member State, (iii) significance of cross-border activities, (iv) request for or receipt of public financial assistance directly from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM), and (v) qualifying as one of the three most significant credit institutions in a participating Member State.

² Supervised entity and supervised group are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

³ Articles 43 to 47 of the draft Framework Regulation.

The change in status of a supervised entity from significant to less significant and vice versa will be determined in an ECB decision. When a supervised entity fulfils any of the criteria laid down in Article 6(4) of the SSM Regulation, subject to the relevant ECB decision, the ECB will assume direct supervision within one year of the date of notification of the decision. Following the change from significant to less significant, as a general rule, the corresponding change in supervisor will only be implemented if the supervised entity has not fulfilled any of the relevant criteria for significance for at least three consecutive calendar years⁴. As regards pending procedures, the Framework Regulation provides that, as a rule, when an authority has started a procedure, it remains competent to finish that procedure, even after the effective change of competence.

Particular circumstances may justify the view that, although one or more of the criteria of significance are fulfilled, the classification of a supervised entity as significant is inappropriate, taking into account the objectives and principles of the SSM Regulation.

2. List of significant and less significant credit institutions

The ECB will publish a list on its website naming those credit institutions identified as significant supervised entities or forming part of a significant supervised group. Each significant supervised entity will also be the addressee of an ECB decision before the date on which the ECB is to assume direct supervision. Furthermore, the ECB will publish on its website a list including each entity that is supervised by an NCA together with the name of the supervising NCA. These lists will be updated on a regular basis and will provide legal certainty to credit institutions that remain under direct NCA supervision.

B. The SSM and the respective roles of the ECB and NCAs in the supervision of significant and less significant supervised entities

1. Organisation of the SSM

The SSM is composed of the ECB and of NCAs of participating Member States. NCAs are designated by participating Member States in accordance with Regulation (EU) No 575/2013⁵. The draft Framework Regulation takes account of the fact that, in some participating Member States, national central banks (NCBs) have been assigned certain supervisory tasks under national law although they are not NCAs. In this case, the provisions of the Framework Regulation apply to NCBs, where appropriate, with respect to those tasks assigned to them by national law⁶.

⁴ Article 47 of the draft Framework Regulation.

⁵ Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 (OJ L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁶ Part I clarifies in respect of the definition of NCA laid down in Article 2(2) of the SSM Regulation that this definition ‘is without prejudice to arrangements under national law which assign certain supervisory tasks to a national central bank (NCB) not designated as an NCA. In this case, the NCB shall carry out these tasks within the framework set out in national law and this Regulation. A reference to an NCA in this Regulation shall in this case apply as appropriate to the NCB for the tasks assigned to it by national law.’

2. Supervision of significant supervised entities

2.1 Joint Supervisory Teams⁷

JSTs are the operational units within the SSM that will be in charge of the day-to-day supervision of significant supervised entities or supervised groups⁸. They are the main tool within which NCAs assist the ECB in the supervision of significant supervised entities⁹. One JST will be established for each significant supervised entity or groups. Each JST will be composed of staff from the ECB and from NCAs, and coordinated by an ECB staff member (the ‘JST coordinator’). The JST coordinator will be assisted by a sub-coordinator from each NCA that has appointed more than one staff member to the JST (the ‘NCA sub-coordinator’).

The draft Framework Regulation explicitly provides that the references to NCAs in relation to JSTs should be read as including a reference to the NCBs, where appropriate.

2.2. NCA assistance in the supervision of significant supervised entities¹⁰

NCAs are involved in the preparation of ECB decisions in relation to the supervision of significant supervised entities. The ECB may request the NCA to prepare such draft decisions. At their own initiative, NCAs may also propose draft decisions, where appropriate.

NCAs will be required to follow the instructions given by the ECB and assist the ECB with the implementation of any act relating to the ECB’s supervisory tasks. In specific circumstances defined in the SSM Regulation and in the draft Framework Regulation, NCAs will also be required to assist the ECB in executing its decisions.

The single point of entry for all requests coming from significant supervised entities is, as a rule, the ECB, except as otherwise provided for in the SSM Regulation or in the draft Framework Regulation.

3. Supervision of less significant supervised entities

3.1 National supervisory teams

Less significant supervised entities remain under the direct supervision of NCAs. In accordance with Article 31(2) of the SSM Regulation, if the ECB considers that the participation of staff members from an NCA in another NCA’s supervisory team is appropriate, it may require the latter NCA to involve staff members of the former NCA in its supervisory team¹¹. This is to ensure the creation of ‘a truly

⁷ Articles 3 to 6 of the draft Framework Regulation.

⁸ In this section of the consultation document, a reference to supervised entities includes a reference to supervised groups.

⁹ Article 6(3) of the SSM Regulation: ‘Where appropriate and without prejudice to the responsibility and accountability of the ECB for the tasks conferred on it by this Regulation, national competent authorities shall be responsible for assisting the ECB, under the conditions set out in the framework mentioned in paragraph 7 of this Article, with the preparation and implementation of any acts relating to the tasks referred to in Article 4 related to all credit institutions, including assistance in verification activities. They shall follow the instructions given by the ECB when performing the tasks mentioned in Article 4.’

¹⁰ Articles 89 to 95 of the draft Framework Regulation.

¹¹ Article 7 of the draft Framework Regulation.

integrated supervisory mechanism’ as well as ‘peer control on an on-going basis’¹², particularly as regards the supervision of large credit institutions. Staff exchange will also be an important tool to establish a common supervisory culture.

3.2 Relationship between the ECB and NCAs in the supervision of less significant supervised entities

Part VII of the Framework Regulation describes the main principles governing the relationship between the ECB and the NCAs, as direct supervisors of less significant supervised entities¹³, with the aim of allowing the ECB to exercise oversight over the SSM.

As a general rule, NCAs must always inform the ECB of any rapid and significant deterioration in the financial situation of a less significant supervised entity¹⁴.

As regards *ex ante* oversight by the ECB regarding the supervision of less significant supervised entities by NCAs, this will be limited to draft decisions and procedures that concern certain less significant supervised entities identified by the ECB on the basis of general criteria taking account of the risk situation of the entity and its impact on the domestic financial system. Such draft decisions and procedures will need to be notified *ex ante* by NCAs to the ECB only if they are considered material¹⁵, in which case the ECB may provide comments on the draft decision or procedure.

As regards *ex post* reporting by NCAs on their supervisory activities¹⁶, NCAs will prepare regular reports for the ECB, on the basis of which the ECB will assess, inter alia, the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

C. Supervisory procedures within the SSM: general principles

Part III of the draft Framework Regulation lays down the rules governing the conduct of supervisory procedures¹⁷ carried out by the ECB and NCAs.

1. Principles and obligations

The draft Framework Regulation elaborates on the general principles and obligations laid down in the SSM Regulation, for example, the duty to cooperate in good faith and the obligation to exchange information. It specifies that the obligation to exchange information also covers information not directly related to the ECB’s supervisory tasks (including consumer protection and the fight against

¹² Recital 79 of the SSM Regulation.

¹³ Article 6(5)(c) of the SSM Regulation provides that the ECB shall exercise oversight over the functioning of the system based in particular on the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs with respect to the supervision of less significant supervised entities established in accordance with Article 6(7)(c) of the SSM Regulation.

¹⁴ Article 96 of the draft Framework Regulation.

¹⁵ Articles 97 and 98 of the draft Framework Regulation.

¹⁶ Articles 99 and 100 of the draft Framework Regulation.

¹⁷ ‘ECB supervisory procedure’ and ‘NCA supervisory procedure’ are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

money laundering) but that may still have an impact on the respective tasks of the ECB and NCAs and, in particular, information that the NCAs have on procedures that may affect the safety and soundness of a supervised entity.

2. Due process for adopting ECB supervisory decisions

The right of due process¹⁸ includes: (a) the right to be heard before the adoption of a supervisory decision¹⁹ that would directly and adversely affect the rights of the party²⁰; (b) the right to have access to the ECB's file in a supervisory procedure; and (c) an obligation on the ECB to give reasons for its decisions.

The right to be heard may be exercised in writing or, where appropriate, in a meeting with the ECB. It can be deferred and granted after a legal act has been adopted if an urgent decision appears necessary in order to prevent significant damage to the financial system.

The right to have access to the ECB's file in an ECB supervisory procedure is subject to the legitimate interest of legal and natural persons other than the relevant party in the protection of their business secrets. The right of access to the file does not extend to confidential information such as internal documents of the ECB and the NCAs, including, for example, legal advice and correspondence between the ECB and the NCA or between the NCAs. The regime governing the right to have access to the ECB's file is similar to the regime laid down in Council Regulation (EC) No 1/2003²¹ which provides for access to the Commission's file in competition cases.

3. Language regime

For communications between the ECB and supervised entities, the supervised entities may generally address the ECB in any of the EU official languages and the ECB will respond in that language. Decisions addressed to supervised entities or other persons²² will be adopted by the ECB in the English language and an official language of the Member State in which each addressee has its head office or is domiciled. If a decision is taken upon application of a supervised entity, the decision will be adopted in the English language and in the language used in the application. None the less, the ECB will seek to reach an explicit agreement on the use of the English language between each significant supervised entity and the ECB. The supervised entity may revoke this agreement at any time.

¹⁸ Article 22 of the SSM Regulation.

¹⁹ 'ECB supervisory decision' means a legal act adopted by the ECB in the exercise of the tasks and powers conferred on it by the SSM Regulation which takes the form of an ECB decision, is addressed to one or more supervised entities or supervised groups or one or more other persons and is not a legal act of general application.

²⁰ Pursuant to Article 22(1) of the SSM Regulation, this right does not extend to Section 1 of Chapter III of the SSM Regulation concerning investigatory powers (Articles 10 to 13 of the SSM Regulation), which relates to requests for information, general investigations and on-site inspections.

²¹ Council Regulation (EC) No 1/2003 of 16 December 2002 on the implementation of the rules on competition laid down in Articles 81 and 82 of the Treaty (OJ L 1, 4.1.2003, p. 1).

²² These persons are typically (prospective) shareholders or board members of the supervised entity, who may be subject to an ECB supervisory procedure, such as an assessment of the acquisition of a qualifying holding or an assessment in relation to the fit and proper requirements.

For communications between the ECB and the NCAs, as a rule, the English language will be used.

4. Reporting of breaches

Article 23 of the SSM Regulation establishes a regime for reporting breaches, that is to say, breaches of relevant Union law²³ both by supervised entities and by competent authorities (including the ECB). Where reports are received alleging breaches by supervised entities, the ECB will assess these using reasonable discretion. Where reports are received alleging breaches by competent authorities (other than the ECB), the ECB will request the relevant competent authority to comment on the facts reported. In particular, the inclusion of the competent authorities in this whistleblowing regime should be read in connection with the general responsibility of the ECB ‘for the effective and consistent functioning of the SSM’ and to ‘exercise oversight over the functioning of the system’²⁴.

D. Procedures relating to micro-prudential tasks

To ensure the smooth and effective functioning of the SSM on a daily basis, the draft Framework Regulation specifies the respective roles of the ECB and NCAs in carrying out certain micro-prudential supervisory tasks, in particular, in respect of consolidated supervision and passport issues²⁵.

1. Consolidated supervision and colleges of supervisors

Within the SSM²⁶, the home/host distinction within the meaning of Directive 2013/36²⁷ is not applicable to the extent that the supervised group is significant and all entities belonging to such group are established in participating Member States.

The ECB will chair colleges of supervisors in two cases: (a) as consolidating supervisor within the meaning of Regulation (EU) No 2013/575, except where all subsidiaries and branches of a supervised group are established in participating Member States; (b) as supervisor of a significant credit institution with significant branches in non-participating Member States²⁸. In the first case, the NCAs of the participating Member States where the parent, subsidiaries or significant branches are established may participate in the college as observers.

Where the parent credit institution is not established in a participating Member State but has significant and/or less significant subsidiaries in participating Member States, the ECB and/or NCAs will participate in colleges of supervisors chaired by the competent authority of the non-participating

²³ Relevant Union law means directly applicable EU regulations, e.g., Regulation (EU) No 575/2013, and national legislation transposing EU directives related to the tasks referred to in Articles 4(1) and 5(1) of the SSM Regulation.

²⁴ Article 6(1) and Article 6(5)(c) of the SSM Regulation.

²⁵ Part II of the draft Framework Regulation.

²⁶ This is without prejudice to the tasks not covered by the SSM Regulation, e.g., consumer protection.

²⁷ Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC (OJ L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁸ Article 52(3) of Directive 2013/36/EU.

Member State. Where both the ECB and one or more NCAs are members of the same college, coordination between the ECB and NCAs should be sought. In the case of diverging opinions, NCAs remain free however to take their own decisions in the college.

2. Passport issues

Part II of the draft Framework Regulation lays down the procedural rules governing the right of establishment (of branches) and the exercise of the freedom to provide services by supervised entities²⁹, without amending the rules specified in Directive 2013/36/EU. In line with the SSM Regulation, NCAs remain competent to receive notifications from credit institutions in relation to the right of establishment and the freedom to provide services.

Internal passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in another participating Member State): pursuant to Article 17(1) of the SSM Regulation, the procedures set out in Directive 2013/36/EU do not apply in this case. The draft Framework Regulation lays down rules similar to those set out in Directive 2013/36/EU to facilitate the notification procedures applying to supervised entities. The relevant NCA remains the addressee of the notification, subject to an obligation to immediately inform the ECB of receipt of such from a significant supervised entity. As regards the exercise of the right of establishment, the ECB (for significant supervised entities) or the home NCA (for less significant supervised entities) has two months to take a decision. If no decision is taken within this period, the branch may commence its activities. The notification must also be communicated to the NCA of the participating Member State where the services will be provided or branch established.

Outbound passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a non-participating Member State): the procedures established under relevant Union law apply; the ECB will be the home authority for significant supervised entities and the NCA for less significant supervised entities.

Inbound passport (supervised entities established in a non-participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a participating Member State): (a) as regards the right of establishment, the ECB will exercise the powers of the host authority for significant branches, while the NCA will do so for less significant branches; (b) as regards the exercise of the freedom to provide services, the ECB will be the host authority, in accordance with the SSM Regulation. NCAs, however, will be the addressees of the notification received from the home authority in all cases, subject to a duty to inform the ECB immediately upon receipt of such notification. As determination of the significance of the branch to be established in a participating Member State is an intra-SSM matter³⁰,

²⁹ The supervision of credit institutions from third countries establishing a branch or providing cross-border services in the Union does not fall within the scope of the SSM Regulation and, hence, it also falls outside the draft Framework Regulation.

³⁰ As regards the assessment of the significance of branches and in relation to the freedom to provide services and the right of establishment, EEA branches are treated in the same way as branches of non-participating Member States. Since this directly results from the application of Directive 2013/36/EU, which is of EEA relevance, these principles have not been further specified in the draft Framework Regulation.

and as the right of establishment and/or the exercise of the freedom to provide services may cover services that do not fall under ECB supervision, the NCA will serve as the point of entry.

3. Supplementary supervision of a financial conglomerate

Where the banking supervisor is appointed coordinator for the supervision of a financial conglomerate in accordance with relevant Union law, the ECB will exercise the role of coordinator if the credit institution forming part of the conglomerate is a significant supervised entity, whereas the NCA will exercise the role in relation to a less significant supervised entity.

E. Procedures relating to macro-prudential tasks

1. The procedure provided for in Article 5 of the SSM Regulation

Article 5 of the SSM Regulation lays down the procedure for the application by NCAs, national designated authorities (NDAs) and the ECB of macro-prudential tools provided for under Union law. In order to ensure full coordination, where NCAs or NDAs impose such measures, the ECB must be duly notified prior to the adoption of those measures. Moreover, where necessary and subject to close coordination with national authorities, the ECB may, in fact, apply higher requirements and more stringent measures.

2. The rules laid down in the draft Framework Regulation

Part VIII of the draft Framework Regulation specifies procedures for the cooperation between NCAs, NDAs and the ECB. It defines macro-prudential tools and further specifies that macro-prudential measures are not typically addressed to individual institutions and therefore do not constitute supervisory procedures³¹. It provides that the ECB may set a buffer rate in accordance with Article 5(2) of the SSM Regulation if the NDA has not set such buffer rate³². It requires NCAs and NDAs to notify the ECB of the macro-prudential tools referred to in Article 101 of the draft Framework Regulation that fall within their competence³³. Finally, it provides for procedures for the exchange of information and cooperation in respect of macro-prudential tools³⁴.

F. The ECB's supervisory powers

1. Investigatory powers

³¹ Article 101 of the draft Framework Regulation.

³² Article 102 of the draft Framework Regulation.

³³ Article 103 of the draft Framework Regulation.

³⁴ Articles 104 and 105 of the draft Framework Regulation.

Part XI of the draft Framework Regulation specifies how investigatory powers are to be exercised by the ECB, in cooperation with NCAs. Pursuant to Article 6(5)(d) of the SSM Regulation³⁵, investigatory powers can be exercised by the ECB with respect to significant and less significant supervised entities, without prejudice to the NCA's capacity to also make use of these powers with respect to less significant supervised entities. In this regard, the ECB and NCAs will also rely on the general obligation to exchange information³⁶ and on the obligations on NCAs to report to the ECB with respect to less significant supervised entities³⁷.

1.1 Request for information and reporting³⁸

Before requiring information that the ECB considers necessary from any person referred to in Article 10(1) of the SSM Regulation, it will first take account of information available to NCAs.

As regards reporting, within the scope of the Single Rulebook³⁹ the ECB has the tasks and powers laid down under relevant Union law with regard to significant supervised entities. NCAs have those tasks and powers with regard to less significant supervised entities.

NCAs are the point of entry for information reported on a regular basis by any supervised entity, and are required to check the integrity and quality of the data and make it available to the ECB. The ECB is responsible for organising the specific processes for the collection and quality review of the data to be reported.

1.2 General investigations⁴⁰ and on-site inspections⁴¹

A general investigation initiated by the ECB is launched on the basis of an ECB decision, as is a decision to conduct an on-site inspection at the business premises of a supervised entity upon the initiative of the ECB. It may be the same ECB decision as the one launching a general investigation if the on-site inspection has the same scope and purpose as the general investigation.

Without prejudice to these ECB powers, NCAs remain competent to initiate their own investigations and on-site inspections in relation to less significant supervised entities.

As regards the establishment and the composition of on-site inspection teams at the ECB's initiative, the draft Framework Regulation largely refers back to Article 12 of the SSM Regulation. The ECB will appoint the head of the on-site inspection team from ECB and NCA staff members. The on-site

³⁵ The ECB 'may at any time make use of the powers referred to in Articles 10 to 13 [with regard to credit institutions that are less significant]'.

³⁶ Part III of the draft Framework Regulation.

³⁷ Part VII of the draft Framework Regulation.

³⁸ Articles 139 to 141 of the draft Framework Regulation.

³⁹ Regulation (EU) No 575/2013, Directive 2013/36 and European Banking Authority (EBA) implementing technical standards.

⁴⁰ Article 142 of the draft Framework Regulation.

⁴¹ Articles 143 to 146 of the draft Framework Regulation.

inspection will be led by the head of the on-site inspection team, whose instructions must be followed by the members of the team.

The draft Framework Regulation also addresses issues of coordination between JST and on-site inspection teams.

2. Specific supervisory powers (common procedures)⁴²

The ECB has an overall and exclusive competence as regards the granting and withdrawal of authorisations and the assessment of the acquisition of qualifying holdings in relation to all supervised entities. These powers are referred to as common procedures.

Procedure for authorisation⁴³: the NCA of the Member State where the applicant seeks authorisation to take up the business of a credit institution is the point of entry for an application. It carries out a first assessment of the application on the basis of the conditions laid down under national law. If it considers that the application complies with those conditions, it prepares a draft decision and sends it to the ECB. On the basis of relevant Union law, the ECB performs an independent assessment of the application based on the NCA's draft decision. The ECB may agree or object to the (positive) draft decision of the NCA: it takes a final decision to adopt or to reject the draft decision, i.e. whether to grant the authorisation or not. The ECB decision is notified to the applicant by the NCA.

If the NCA considers that the application does not comply with national law, it must reject the application and inform the ECB.

Procedure for withdrawal of authorisation⁴⁴: there are two options provided for in the SSM Regulation: (a) withdrawal upon request of the ECB, and (b) withdrawal upon request of the NCA. The second category includes a withdrawal at the request of a supervised entity. The relevant NCA may propose the withdrawal not only on the basis of relevant Union law but also on the basis of national law.

Procedure for assessment of the acquisition of a qualifying holding⁴⁵: the procedure is similar to the procedure for authorisation with the difference that the NCA may propose positive and negative decisions to the ECB. The ECB's assessment is based on a draft decision proposed by the NCA to accept or oppose the notified acquisition of a qualifying holding in a credit institution.

⁴² Part V of the draft Framework Regulation.

⁴³ Articles 73 to 79 of the draft Framework Regulation.

⁴⁴ Articles 80 to 84 of the draft Framework Regulation.

⁴⁵ Articles 85 to 87 of the draft Framework Regulation.

G. Administrative penalties

1. Article 18 of the SSM Regulation on administrative penalties

Part X of the draft Framework Regulation has been drafted based on the following allocation of competences between the ECB and NCAs:

- Article 18(1) of the SSM Regulation (breach of directly applicable Union law): within the scope of the tasks conferred on the ECB, the ECB has the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on significant supervised entities. NCAs have the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on less significant supervised entities.
- Article 18(5) of the SSM Regulation (breach of national law): the ECB cannot impose administrative pecuniary penalties, but is exclusively competent to require NCAs to open proceedings against significant supervised entities that may lead to the imposition of sanctions. NCAs are also competent to impose administrative penalties on natural persons and to impose administrative penalties where there is a breach of national law, including a national law transposing a directive, e.g., Directive 2013/36/EU.
- Article 18(7) of the SSM Regulation (breach of ECB regulations and decisions): this provision applies in the cases where an ECB regulation or decision is breached in relation to the tasks conferred upon the ECB. Consequently, it basically addresses significant supervised entities. However, to the extent that an ECB regulation or decision imposes obligations upon less significant supervised entities in relation to the ECB, the ECB remains exclusively competent to apply the relevant sanctions on those entities for breach of such regulation or decision.

2. Rules applying to the imposition of administrative penalties

2.1 Applicable procedural rules

Since Article 18(4) of the SSM Regulation entitles the ECB to apply the procedural rules contained in Council Regulation (EC) No 2532/98 of 23 November 1998 concerning the powers of the European Central Bank to impose sanctions⁴⁶ ‘as appropriate’, Part X clarifies that the procedural rules contained in the Framework Regulation will be applied in relation to administrative penalties imposed under Article 18(1) of the SSM Regulation. For sanctions under Article 18(7) of the SSM Regulation, the common procedural rules contained in Part X of the Framework Regulation will be applied in accordance with Article 25 (Separation from the monetary policy function) and Article 26 (Supervisory Board) of the SSM Regulation. The draft Framework Regulation thereby clarifies that the Supervisory Board shall be responsible for preparing draft complete decisions in relation to all sanctions imposed by the ECB in the exercise of its supervisory tasks.

2.2 Proposal to amend Regulation (EC) No 2532/98

The ECB intends to recommend amendments to Council Regulation (EC) No 2532/98 in order to clarify the rules applying to: (a) the sanctions that may be imposed by the ECB when exercising central banking tasks other than supervisory tasks and (b) the administrative penalties and sanctions that may be imposed by the ECB when exercising its supervisory tasks. This is to ensure that Regulation (EC) No 2532/98 and the SSM Regulation may operate effectively and consistently in the context of the SSM.

2.3 Separation between investigation and decision-taking

Part X aims at reflecting the principle of separation between the investigation phase and the decision-taking phase⁴⁷ and therefore gives investigatory powers to an independent investigating unit which will be set up by the ECB. The independence of this investigating unit will be ensured by the fact that it may not be given any instructions for the exercise of its investigations.

2.4 Other procedural rules

Right to be heard: This right is always granted to the supervised entity prior to the matter being referred to the Supervisory Board. Moreover, where the Supervisory Board disagrees with the proposal of the investigating unit and concludes that a different infringement has been committed or that there is a different factual basis for the proposal of the investigating unit⁴⁸, the Supervisory Board must invite the supervised entity to make submissions (in writing or in an oral hearing).

⁴⁶ OJ L 318, 27.11.1998, p. 4.

⁴⁷ Pursuant to recital 86 of the SSM Regulation, the SSM Regulation observes the principles recognised in the Charter of Fundamental Rights of the European Union. See, for example, the judgment of the European Court of Human Rights of 11 June 2009 in *Dubus v France* (Application No 5242/04).

⁴⁸ If the complete draft decision of the Supervisory Board is based on facts and objections on which the supervised entity has already been given an opportunity to comment during the investigating phase, no additional hearing is foreseen.

Limitation periods for the imposition and enforcement of sanctions: to ensure compliance with both the principle of good administration and the effective exercise of the rights of defence, the imposition and enforcement of administrative pecuniary penalties are subject to limitation periods. Their computation is similar to that provided for under Union competition law⁴⁹ as well as under the rules applying to the supervision of credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority (ESMA)⁵⁰.

Publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties: the regime for the publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties reflects the provisions of Directive 2013/36/EU on this issue.

H. Arrangements for the conduct of close cooperation

Member States whose currency is not the euro may wish to participate in the SSM. Article 7 of the SSM Regulation provides that a regime of close cooperation may be established allowing such Member States to participate.

Part IX of the Framework Regulation sets out the way in which close cooperation operates and supervision is conducted once a close cooperation has been established. Part IX also specifies that various parts of the Framework Regulation apply *mutatis mutandis* in respect of supervised entities in close cooperation Member States. The same provisions apply as are applicable to supervised entities in euro area Member States, with only the necessary changes being made, as set out in Part IX.

1. General principles

Under the regime of close cooperation, the ECB will carry out the tasks referred to in Article 4(1) and (2) and Article 5 of the SSM Regulation in relation to supervised entities established in the Member State under close cooperation.

This means that, with respect to significant supervised entities and groups and less significant supervised entities and groups established in a Member State under close cooperation, the ECB and the NCAs will be put in a position comparable to the situation under the SSM Regulation with respect to supervised entities established in euro area Member States, subject to the proviso that the ECB may not act directly in relation to the entities established in a Member State under close cooperation.

Where the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 4(1) and (2) of the SSM Regulation should be adopted by the NCA in relation to a supervised entity or group, it will address to the NCA:

⁴⁹ See Articles 25 and 26 of Regulation (EC) No 1/2003.

⁵⁰ Article 5 of Commission Delegated Regulation (EU) No 946/2012 of 12 July 2012 supplementing Regulation (EC) No 1060/2009 of the European Parliament and the Council with regard to rules of procedures on fines imposed to credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority, including rules on the right of defence and temporal provisions, OJ L 282, 16.10.2012, p. 23.

- (a) in the case of a significant supervised entity or group, a general or specific instruction, request or guideline requiring the issuance of a supervisory decision in relation to that significant supervised entity or group; or
- (b) in the case of a less significant supervised entity or group, a general instruction, request or guideline.

In the case of macro-prudential tasks, if the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 5 of the SSM Regulation should be adopted, it will address to the NCA or NDA in close cooperation a general or specific instruction, request or guideline requiring the application of higher requirements for capital buffers or the application of more stringent measures aimed at addressing systemic or macro-prudential risks.

2. Conduct of supervision under the close cooperation regime

Supervision of significant supervised entities or groups: the NCA must ensure that the ECB receives all the information and reporting from and in respect of significant supervised entities and groups which the NCA receives and which are necessary for the purposes of carrying out the tasks conferred upon the ECB by the SSM Regulation.

A JST will be established for the supervision of each significant supervised entity or group. The NCA will appoint a local coordinator to act directly in relation to the significant supervised entity or group. The JST coordinator and staff members of the ECB and other NCAs will participate as members of the JST.

Consolidated supervision and colleges of supervisors: in the case of consolidated supervision and colleges of supervisors, in circumstances where the parent undertaking is established in a Member State under close cooperation, the ECB, as competent authority, will be the consolidating supervisor and will chair a college of supervisors. The ECB will invite the relevant NCA to act as an observer. In these cases, the ECB may only act via instructions to the relevant NCA.

Decisions in respect of significant supervised entities: without prejudice to the powers of the NCAs in respect of tasks not conferred upon the ECB by the SSM Regulation, NCAs may adopt decisions in respect of significant supervised entities only upon ECB instructions and, in addition, NCAs may request ECB instructions.

Supervision of less significant supervised entities: the ECB may issue general instructions, guidelines or requests to the NCA of a Member State under close cooperation requiring the adoption of supervisory decisions in respect of the less significant supervised entities in the Member State under close cooperation. Such general instructions, guidelines or requests may refer to groups or categories of credit institutions for the purposes of ensuring the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

I. Transitional provisions⁵¹

Start of ECB direct supervision when it first assumes its SSM tasks⁵²: as a general rule, the ECB will notify each significant credit institution falling under its supervision by means of a decision [two months] prior to assuming the supervisory tasks with respect to that credit institution. Decisions will only take effect from the date of effective supervision.

Continuity of existing procedures⁵³: Unless the ECB decides otherwise, the start of effective supervision by the ECB on 4 November 2014 will not, as a general rule, interfere with existing supervisory procedures (including common procedures) initiated by NCAs.

Member States whose currency becomes the euro after the effective start of the SSM⁵⁴: it is intended that the transitional provisions should also apply in the cases where, after the start of effective supervision, Member States whose currency becomes the euro enter the SSM. For this reason, recital 10 of the draft Framework Regulation underlines the importance of a comprehensive assessment of credit institutions also as regards those established in Member States joining the euro area and therefore joining the SSM.

Continuity of existing cooperation arrangements⁵⁵: NCAs are usually parties to memoranda of understanding and other cooperation arrangements for prudential supervision of credit institutions (MoUs). In relation to the MoUs that partly cover the tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation, there will be no interruption to the functioning of the on-going information exchange with third parties once the ECB assumes its supervisory function as the ECB will operate within a common supervisory framework involving the NCAs. Hence, as a general principle, the existing arrangements will continue to apply.

⁵¹ Part XII of the draft Framework Regulation.

⁵² Article 147 of the draft Framework Regulation.

⁵³ Article 149 of the draft Framework Regulation.

⁵⁴ Article 151 of the draft Framework Regulation.

⁵⁵ Article 152 of the draft Framework Regulation.

III. THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

This draft Regulation is a working document for consultation purposes only. It does not purport to represent or prejudge the final proposal for an SSM Framework Regulation to be presented by the Supervisory Board to the Governing Council in accordance with Article 6(7) of the SSM Regulation.

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS,

annettu [XX päivänä XXkuuta YYYY]

kehysten perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa

(YVM-kehysasetus)

([EKP/YYYY/XX])

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan ja 132 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 34 artiklan,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan ja 33 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja Euroopan keskuspankin välinen toimielinten sopimuksen EKP:lle yhteisessä valvontamekanismissa annettujen tehtävien hoitamiseen liittyvää demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskevista käytännön menettelyistä,²

ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti järjestetyn julkisen kuulemisen ja sitä koskevan analyysin,

ottaa huomioon valvontaelimen ehdotuksen kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (jäljempänä 'YVM-asetus') otetaan käyttöön yhteinen valvontamekanismi (YVM), joka koostuu Euroopan keskuspankista (EKP) ja osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista.
- (2) YVM-asetuksen 6 artiklan mukaan EKP:llä on yksinomainen toimivalta hoitaa mikrotason vakausvalvontaan liittyviä tehtäviä, jotka on annettu sille YVM-asetuksen 4 artiklassa ja jotka liittyvät osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin. EKP on vastuussa YVM:n tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta ja järjestelmän toiminnan valvonnasta YVM-asetuksen 6 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien ja menettelyjen mukaisesti.

¹ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

² EUVL L 320, 30.11.2013, s. 1.

- (3) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla on tarvittaessa, tämän vaikuttamatta EKP:n vastuu- ja tilivelvollisuuteen YVM-asetuksessa sille annettujen tehtävien osalta, avustaa EKP:tä YVM-asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuihin, kaikkiin luottolaitoksiin liittyviin tehtäviin liittyvien säädösten laadinnassa ja täytäntöönpanossa, tarkastustoiminnassa avustaminen mukaan luettuna. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava EKP:n antamia ohjeita suorittaessaan YVM-asetuksen 4 artiklassa mainittuja tehtäviä.
- (4) EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten on suoritettava YVM-asetuksen 5 artiklassa tarkoitetut makrotason vakauden valvonnan tehtävät ja noudatettava siinä, tässä asetuksessa ja sovellettavassa unionin lainsäädännössä säädettyjä koordinoitimenettelyjä tämän vaikuttamatta eurojärjestelmän ja Euroopan järjestelmäriskikomitean asemaan.
- (5) YVM:ssä valvontatehtävät jaetaan EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kesken YVM:n soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen merkittävyyden perusteella. Tässä asetuksessa vahvistetaan erityinen metodologia tällaisen merkittävyyden arvioimista varten, kuten YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdassa edellytetään. EKP:llä on toimivalta valvoa suoraan luottolaitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä, rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneita rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä sekä osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osallistuviin jäsenvaltioihin perustettuja merkittäviä sivuliikkeitä. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vastaavat vähemmän merkittävien yhteisöjen suorasta valvonnasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n valtuuksia päättää yksittäistapauksissa tällaisten yhteisöjen ottamisesta suoraan valvontaansa, jos se on tarpeen valvontakäytäntöjen johdonmukaiseksi soveltamiseksi.
- (6) Jotta otettaisiin huomioon seuraamuksia koskevan unionin lainsäädännön viimeaikainen kehitys sekä tutkinnan ja päätöksentekovaiheen erottamisen periaatteeseen liittyvä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö, EKP perustaa riippumattoman tutkintayksikön, jonka tehtävänä on tutkia itsenäisesti valvontasääntöjen ja -päästösten rikkomisia.
- (7) YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdassa säädetään, että EKP hyväksyy ja julkistaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuullen ja valvontaelimen ehdotuksen perusteella kehyksen EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten YVM:n puitteissa tekemän yhteistyön käytännön menettelyjen järjestämistä varten.
- (8) YVM-asetuksen 33 artiklan 2 kohdassa säädetään, että EKP julkaisee asetuksilla ja päätöksillä sille tällä asetuksella annettujen tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset käytännön järjestelyt. Tämä asetus sisältää säännökset, joilla pannaan täytäntöön EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten YVM:n piirissä tekemään yhteistyöhön liittyvä 33 artiklan 2 kohta.
- (9) Tässä asetuksessa kehitetään siis edelleen ja täsmennetään yhteistyömenettelyjä, joita YVM-asetuksessa on luotu EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja

mahdollisesti kansallisten nimettyjen viranomaisten välille YVM:n puitteissa, ja varmistetaan siten YVM:n tehokas ja johdonmukainen toiminta.

- (10) EKP pitää luottolaitosten kattavaa arviointia erittäin tärkeänä, mukaan lukien tasearvio, joka sen on tehtävä ennen tehtäviensä aloittamista. Tämä ulottuu kaikkiin euroalueeseen liittyviin jäsenvaltioihin ja siten jäsenvaltioihin, jotka liittyvät YVM:ään sen päivämäärän jälkeen, jona YVM-asetuksen 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valvonta alkaa.
- (11) YVM:n moitteettoman toiminnan kannalta on olennaisen tärkeää, että EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tekevät täysimääräisesti yhteistyötä, jos tämä on tarpeen, ja että ne vaihtavat kaikkia tietoja, jotka saattavat vaikuttaa niiden tehtäviin, erityisesti kaikkia tietoja, joista kansallisille toimivaltaisille viranomaisille on hyötyä niiden menettelyjen osalta, jotka saattavat vaikuttaa valvottavan yhteisön turvallisuuteen ja vakauteen tai liittyvät tällaisia yhteisöjä koskeviin valvontamenettelyihin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

YLEISSÄÄNNÖT

1 artikla

Asetuksen kohde ja tarkoitus

1. Tällä asetuksella hyväksytään seuraavia aiheita koskevat säännöt:
- a) YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu kehys eli kehys YVM-asetuksen 6 artiklan täytäntöönpanon käytännön menettelyjen järjestämistä varten YVM:n puitteissa tehtävän yhteistyön osalta, joka sisältää
- i) erityisen metodologian sen arvioimista ja uudelleentarkastelua varten, luokitellaanko valvottava yhteisö merkittäväksi vai vähemmän merkittäväksi YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaan, ja arvioinnin tuloksena olevat järjestelyt;
- ii) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittelyn merkittävien luottolaitosten valvonnan osalta, mukaan lukien määräajat, myös liittyen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuden laatia päätösluonnoksia lähetettäväksi EKP:lle tarkastelua varten;
- iii) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittelyn vähemmän merkittävien luottolaitosten valvonnan osalta, määräajat mukaan luettuna. Tällaiset menettelyt edellyttävät erityisesti, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tässä asetuksessa määritellyistä tapauksista riippuen

- ilmoittavat EKP:lle kaikista olennaisista valvontamenettelyistä;
  - arvioivat lisäksi EKP:n pyynnöstä menettelyn erityisiä näkökohtia;
  - toimittavat EKP:lle olennaiset valvontapäätöksen luonnokset, joista EKP voi esittää näkemyksensä;
- b) yhteistyö ja tietojenvaihto EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä YVM:n puitteissa niissä menettelyissä, jotka liittyvät i) merkittäviin valvottaviin yhteisöihin; ja ii) vähemmän merkittäviin valvottaviin yhteisöihin, mukaan lukien yhteiset menettelyt, joita sovelletaan luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista koskeviin toimilupiin, tällaisten toimilupien peruuttamisiin sekä määräosuuksien hankintojen ja luovutusten arviointiin;
- c) menettelyt, jotka liittyvät EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten väliseen yhteistyöhön YVM-asetuksen 5 artiklassa tarkoitettujen makrotason vakauden valvonnan tehtävien ja välineiden osalta;
- d) menettelyt, jotka liittyvät YVM-asetuksen 7 artiklassa tarkoitettuun tiiviiseen yhteistyöhön EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten välillä;
- e) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten väliseen yhteistyöhön liittyvien menettelyjen määrittäminen YVM-asetuksen 10–13 artiklan osalta, mukaan lukien tietyt valvonnan raportointiin liittyvät seikat;
- f) menettelyt, jotka liittyvät valvottaville yhteisöille ja muille henkilöille osoitettavien valvontapäätösten tekemiseen;
- g) kieliä koskevat järjestelyt EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä EKP:n ja valvottavien yhteisöjen sekä muiden henkilöiden välillä;
- h) menettelyt, joita sovelletaan EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valtuuksiin määrätä seuraamuksia YVM:n yhteydessä EKP:lle YVM-asetuksessa annettujen tehtävien osalta;
- i) siirtymäsäännökset.
3. Tämä asetus ei vaikuta valvontatehtäviin, joita ei ole annettu EKP:lle YVM-asetuksella ja jotka siten pysyvät kansallisten viranomaisten tehtävinä.
4. Tätä asetusta on tulkittava erityisesti yhdessä Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2004/2³ ja [Euroopan keskuspankin valvontaelimen työjärjestyksestä [päivämäärä] tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2013/XX⁴] kanssa etenkin YVM:n päätöksenteon osalta, mukaan

³ Euroopan keskuspankin päätös EKP/2004/2, tehty 19 päivänä helmikuuta 2004, Euroopan keskuspankin työjärjestyksen hyväksymisestä (EUVL L 80, 18.3.2004, s. 33).

⁴ [EUVL....].

lukien menettely, jota sovelletaan valvontaelimen ja EKP:n neuvoston välillä, kun EKP:n neuvosto ei vastusta päätösluonnosta YVM-asetuksen 26 artiklan 8 kohdassa sekä muissa asianomaisissa EKP:n säädöksissä, [mukaan lukien [Euroopan keskuspankin asetus EKP/2013/XX, annettu [päivämäärä] sovittelulautakunnan perustamisesta ja sen työjärjestyksestä⁵] ja päätös EKP/2013/xx oikaisulautakunnan perustamisesta ja sen toimintasäännöistä⁶] tarkoitetulla tavalla.

2 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa käytetään YVM-asetuksen määritelmiä, ellei toisin säädetä, sekä seuraavia määritelmiä:

1. 'toimiluvalla' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁷ 4 artiklan 1 kohdan 42 alakohdassa määriteltyä toimilupaa;
2. 'sivuliikkeellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;
3. 'yhteisillä menettelyillä' menettelyjä, joista säädetään V osassa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamisen, tällaisen liiketoiminnan harjoittamista koskevan toimiluvan peruuttamisen ja määräoosuuksia koskevien päätösten osalta;
4. 'euroalueeseen kuuluvalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö on euro;
5. 'ryhmittymällä' yritysten ryhmittymää, johon kuuluu ainakin yksi luottolaitos ja joka koostuu emoyrityksestä ja sen tytäryrityksistä tai yrityksistä, jotka ovat yhteydessä toisiinsa seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁸ 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, mukaan lukien niiden mahdolliset alaryhmittymät;
6. 'yhteisellä valvontaryhmällä' valvojien ryhmää, joka vastaa merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonnasta;
7. 'vähemmän merkittävällä valvottavalla yhteisöllä' sekä a) vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä jossakin euroalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa että b) vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä jossakin euroalueeseen kuulumattomassa jäsenvaltiossa, joka on osallistuva jäsenvaltio;
8. 'vähemmän merkittävällä valvottavalla yhteisöllä jossakin euroalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa' johonkin euroalueeseen kuuluvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta

⁵ [EUVL....].

⁶ [EUVL....]

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁸ Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1).

valvottavaa yhteisöä, jolla ei ole YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua merkittävän valvottavan yhteisön asemaa;

9. 'kansallisella toimivaltaisella viranomaisella' YVM-asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä kansallista toimivaltaista viranomaista. Tämä määritelmä ei vaikuta kansallisen lainsäädännön mukaisiin järjestelyihin, joilla annetaan tiettyjä valvontatehtäviä kansalliselle keskuspankille, jota ei ole nimetty kansalliseksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi. Tässä tapauksessa kansallisen keskuspankin on hoidettava nämä tehtävät kansallisessa lainsäädännössä ja tässä asetuksessa vahvistetun kehyksen mukaisesti. Tämän asetuksen viittausta kansalliseen toimivaltaiseen viranomaiseen sovelletaan tällöin tarvittaessa kansalliseen keskuspankkiin sille kansallisessa lainsäädännössä annettujen tehtävien osalta;
10. 'tiivissä yhteistyössä toimivalla kansallisella toimivaltaisella viranomaisella' mitä tahansa kansallista toimivaltaista viranomaista, jonka tiivissä yhteistyössä toimiva osallistuva jäsenvaltio on nimennyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁹ mukaisesti;
11. 'kansallisella nimetyllä viranomaisella' YVM-asetuksen 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua kansallista nimettyä viranomaista;
12. 'tiivissä yhteistyössä toimivalla kansallisella nimetyllä viranomaisella' mitä tahansa euroalueen ulkopuolista kansallista nimettyä viranomaista, jonka tiivissä yhteistyössä toimiva osallistuva jäsenvaltio on nimennyt YVM-asetuksen 5 artiklaan liittyviä tehtäviä varten;
13. 'euroalueeseen kuulumattomalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö ei ole euro;
14. 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
15. 'tiivissä yhteistyössä toimivalla osallistuvalla jäsenvaltiolla' mitä tahansa euroalueeseen kuulumattomalla jäsenvaltiolla, joka on ryhtynyt tiiviiseen yhteistyöhön EKP:n kanssa YVM-asetuksen 7 artiklan mukaisesti;
16. 'merkittäväällä valvottavalla yhteisöllä' sekä a) merkittävää valvottavaa yhteisöä jossakin euroalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa; että b) merkittävää valvottavaa yhteisöä jossain euroalueeseen kuulumattomassa osallistuvassa jäsenvaltiossa;
17. 'merkittäväällä valvottavalla yhteisöllä jossakin euroalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa' valvottavaa yhteisöä, joka on sijoittautunut johonkin euroalueeseen kuuluvaan jäsenvaltioon ja jolla on merkittävän valvottavan yhteisön asema YVM-asetuksen 6

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

artiklan 4 kohdan tai 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla tehdyn EKP:n valvontapäätöksen mukaisesti;

18. 'merkittävällä valvottavalla yhteisöllä jossain euroalueeseen kuulumattomassa osallistuvassa jäsenvaltiossa' valvottavaa yhteisöä, joka on sijoittautunut johonkin euroalueeseen kuulumattomaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja jolla on merkittävän valvottavan yhteisön asema YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan tai 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla tehdyn EKP:n päätöksen mukaisesti;
19. 'tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä;
20. 'valvottavalla yhteisöllä' jotain seuraavista: a) osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta luottolaitosta, b) osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta rahoitusalan holdingyhtiötä, c) osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta rahoitusalan sekaholdingyhtiötä sillä edellytyksellä, että se täyttää 22 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset, d) osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen osallistuvaan jäsenvaltioon perustettua sivuliikettä.

Keskusvastapuolta, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012¹⁰ 2 artiklan 1 kohdassa, joka on katsottava direktiivissä 2013/36/EU tarkoitetuksi luottolaitokseksi, on pidettävä YVM-asetuksessa, tässä asetuksessa ja sovellettavassa unionin lainsäädännössä tarkoitettuna valvottavana yhteisönä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa keskusvastapuolten valvontaa, siten kuin siitä säädetään asetuksessa (EU) N:o 648/2012;

21. 'valvottavalla ryhmittymällä' mitä tahansa seuraavista:
  - a) ryhmittymää, jonka emoyritys on luottolaitos tai rahoitusalan holdingyhtiö, jonka päätoimipaikka sijaitsee osallistuvassa jäsenvaltiossa;
  - b) ryhmittymä, jonka emoyritys on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka päätoimipaikka on osallistuvassa jäsenvaltiossa, sillä edellytyksellä, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY¹¹ tarkoitettu finanssiryhmittymän koordinaattori on luottolaitosten valvonnassa toimivaltainen viranomainen ja myös koordinaattorina tehtävässään luottolaitosten valvojana;
  - c) valvottavia yhteisöjä, joilla kullakin on päätoimipaikka samassa osallistuvassa jäsenvaltiossa, sillä edellytyksellä, että ne ovat pysyvästi liittyneitä

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapätorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

keskuslaitokseen, joka valvoo niitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan edellytysten mukaisesti ja on sijoittautunut samaan osallistuvaan jäsenvaltioon;

22. 'merkittävällä valvottavalla ryhmittymällä' valvottavaa ryhmittymää, jolla on merkittävän valvottavan ryhmittymän asema YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan ja 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla tehdyn EKP:n valvontapäätöksen mukaisesti;
23. 'vähemmän merkittävällä valvottavalla ryhmittymällä' valvottavaa ryhmittymää, jolla ei ole YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua merkittävän valvottavan ryhmittymän asemaa;
24. 'EKP:n valvontamenettelyllä' mitä tahansa EKP:n toimintaa, joka suunnataan EKP:n valvontapäätöksen valmisteluun, mukaan lukien yleiset menettelyt ja hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määrääminen. Kaikkiin EKP:n valvontamenettelyihin sovelletaan III osaa. Myös hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määräämiseen sovelletaan III osaa, ellei X osassa toisin säädetä;
25. 'kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyllä' mitä tahansa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen toimintaa, joka kohdistuu sellaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontapäätöksen valmisteluun, joka osoitetaan yhdelle tai useammalle valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle taikka yhdelle tai useammalle muulle henkilölle, mukaan lukien hallinnollisten seuraamusten määrääminen;
26. 'EKP:n valvontapäätöksellä' EKP:n päätöksen muodossa olevaa säädöstä, jonka EKP antaa harjoittaessaan sille YVM-asetuksessa annettuja tehtäviä ja valtuuksia ja joka osoitetaan yhdelle tai useammalle valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle taikka yhdelle tai useammalle muulle henkilölle, eikä ole yleisesti sovellettava säädös;
27. 'kolmannella maalla' maata, joka ei ole jäsenvaltio eikä Euroopan talousalueen jäsenvaltio;
28. 'työpäivällä' päivää, joka ei ole lauantai, sunnuntai eikä EKP:n vapaapäivä EKP:ssä sovellettavan kalenterin¹² mukaan.

12 Julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.

II OSA

YVM:N ORGANISAATIO

1 osasto

Merkittävien ja vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonnan rakenteet

1 jakso

Merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta

3 artikla

Yhteiset valvontaryhmät

1. Jokaisen merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän valvontaa varten on perustettava yhteinen valvontaryhmä. Jokaiseen yhteiseen valvontaryhmään kuuluu EKP:n henkilöstön edustajia ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön edustajia, jotka nimitetään 4 artiklan mukaisesti ja joiden työtä koordinoivat nimetty EKP:n henkilöstön jäsen (jäljempänä 'yhteisen valvontaryhmän koordinaattori') sekä yhden tai useamman kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattori, kuten jäljempänä 6 artiklassa säädetään.
2. Yhteisen valvontaryhmän tehtäviin kuuluvat ainakin seuraavat, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen muiden säännösten soveltamista:
  - a) direktiivin 2013/36/EU 97 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin suorittaminen valvottavanaan olevan merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän osalta;
  - b) vakavaraisuuden arviointiprosessin perusteella valvontatarkkailuohjelman, sellaisena kuin siitä säädetään direktiivin 2013/36/EU 99 artiklassa ja mukaan lukien laitoksen tiloissa toteutettavia todentamisia koskeva suunnitelma (jäljempänä 'paikalla tehtäviä tarkastuksia koskeva suunnitelma'), ehdottaminen valvontaelimelle, tällaista merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää varten;
  - c) EKP:n hyväksymän valvontatarkkailuohjelman ja kaikkien EKP:n valvontapäätösten täytäntöönpano valvottavanaan olevan merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän osalta;
  - d) koordinoinnin varmistaminen XI osassa tarkoitetun tarkastusryhmän kanssa paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevan suunnitelman täytäntöönpanossa;
  - e) yhteydenpito kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarvittaessa.

4 artikla

Yhteisten valvontaryhmien perustaminen ja kokoonpano

1. EKP vastaa yhteisten valvontaryhmien perustamisesta ja kokoonpanosta. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset nimittävät oman henkilöstönsä edustajat yhteisiin valvontaryhmiin 2 kohdan mukaisesti.
2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset nimittävät YVM-asetuksen 6 artiklan 8 kohdan periaatteiden mukaisesti henkilöstöstään yhden tai useamman henkilön yhteisen valvontaryhmän jäseneksi tai jäseniksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta YVM-asetuksen 31 artiklan soveltamista. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön jäsen voidaan nimittää useamman kuin yhden yhteisen valvontaryhmän jäseneksi.
3. Sen estämättä mitä 2 kohdassa säädetään, EKP voi edellyttää, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset muuttavat tekemiään nimityksiä, jos tämä on tarkoituksenmukaista yhteisen valvontaryhmän kokoonpanon kannalta.
4. Jos useampi kuin yksi kansallinen toimivaltainen viranomainen harjoittaa valvontatehtäviä osallistuvassa jäsenvaltiossa tai jos osallistuvan jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä annetaan kansalliselle keskuspankille erityisiä valvontatehtäviä eikä kansallinen keskuspankki ole kansallinen toimivaltainen viranomainen, asianomaisten viranomaisten on koordinoitava osallistumisensa yhteisiin valvontaryhmiin.

5 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien henkilöstön edustajien osallistuminen

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, jotka osallistuvat merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän vakavaraisuuden valvontaan kansallisen lainsäädäntönsä nojalla mutta jotka eivät ole kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, voivat myös nimetä yhden tai useampia henkilöstönsä edustajia yhteiseen valvontaryhmään.
2. EKP:lle on ilmoitettava tällaisista nimityksistä, ja 4 artiklaa on sovellettava vastaavasti.
3. Jos osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien henkilöstön edustajia nimitetään yhteiseen valvontaryhmään, viittausten kansallisiin toimivaltaisiin viranomaisiin on yhteisten valvontaryhmien osalta tulkittava viittaavan myös näihin kansallisiin keskuspankkeihin.

6 artikla

Yhteisen valvontaryhmän koordinaattori ja alakoordinaattorit

1. Yhteisen valvontaryhmän koordinaattori huolehtii 2 kohdassa määriteltyjen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattorien avustuksella yhteisen valvontaryhmän työn koordinoinnista. Yhteisen valvontaryhmän jäsenet hoitavat tehtäviään yhteisessä valvontaryhmässä noudattaen yhteisen valvontaryhmän koordinaattorin ohjeita, jotka koskevat

heidän tehtäviään yhteisessä valvontaryhmässä. Tämä ei vaikuta heidän tehtäviinsä ja velvoitteisiinsa asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa.

2. Jokaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, joka nimittää yhteiseen valvontaryhmään useamman kuin yhden henkilöstönsä edustajan, on nimettävä yksi heistä alakoordinaattoriksi (jäljempänä 'kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattori'). Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten alakoordinaattorien on avustettava yhteisen valvontaryhmän koordinaattoria tehtävien organisoinnissa ja koordinoinnissa yhteisessä valvontaryhmässä erityisesti niiden henkilöstön edustajien osalta, jotka on nimittänyt sama kansallinen toimivaltainen viranomainen kuin asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattorin. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattori saa antaa ohjeita saman kansallisen toimivaltaisen viranomaisen nimittämille yhteisen valvontaryhmän jäsenille sillä edellytyksellä, että ne eivät ole ristiriidassa yhteisen valvontaryhmän koordinaattorin antamien ohjeiden kanssa.

2 jakso

Vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta

7 artikla

Muiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön edustajien osallistuminen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontaryhmään

Kun EKP päättää, että vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonnassa on asianmukaista ottaa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontaryhmään henkilöstön edustajia yhdestä tai useammasta muusta kansallisesta toimivaltaisesta viranomaisesta, EKP voi edellyttää, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ottaa mukaan henkilöstön edustajia tällaisista muista kansallisista toimivaltaisista viranomaisista, sanotun kuitenkin rajoittamatta YVM-asetuksen 31 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2 osasto

Konsolidoitu valvonta sekä EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osallistuminen valvontakollegioihin

8 artikla

Konsolidoitu valvonta

EKP vastaa direktiivin 2013/36/EU 111 artiklassa tarkoitettusta konsolidoidusta valvonnasta sellaisten luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta, jotka ovat konsolidointitasolla merkittäviä. Asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen vastaa

konsolidustalvonnasta vähemmän merkittävien luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta.

9 artikla

EKP valvontakollegion puheenjohtajana

1. Jos EKP on konsolidointiryhmän valvoja, se toimii puheenjohtajana direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan nojalla perustetussa kollegiossa. Niiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla, joihin emoyritys, tytäryritykset ja mahdolliset direktiivin 2013/36/EU 51 artiklassa tarkoitetut merkittävät sivuliikkeet on perustettu, on oikeus osallistua kollegioon tarkkailijoina.
2. Jos direktiivin 2013/36/EU 116 artiklassa tarkoitettua valvontakollegiota ei ole perustettu, ja merkittävällä valvottavalla yhteisöllä on osallistumattomissa jäsenvaltioissa sivuliikkeitä, joita pidetään direktiivin 2013/36/EU 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla merkittävänä, EKP:n on perustettava valvontakollegio, jossa ovat mukana vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset.

10 artikla

EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset valvontakollegion jäseninä

Jos konsolidointiryhmän valvoja ei ole osallistuvassa jäsenvaltiossa, EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on osallistuttava valvontakollegioon seuraavien sääntöjen ja sovellettavaan unionin lainsäädäntöön sisältyvien säännösten mukaisesti:

- a) jos kaikki valvottavat yhteisöt osallistuvissa jäsenvaltioissa ovat merkittäviä valvottavia yhteisöjä, EKP:n on osallistuttava valvontakollegioon jäsenenä ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus osallistua samaan kollegioon tarkkailijoina;
- b) jos kaikki valvottavat yhteisöt osallistuvissa jäsenvaltioissa ovat vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on osallistuttava valvontakollegioon jäsenenä;
- c) jos osallistuvissa jäsenvaltioissa valvottaviin yhteisöihin kuuluu sekä vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä että merkittäviä valvottavia yhteisöjä, EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on osallistuttava valvontakollegioon jäsenenä. Niiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla, joihin merkittävät valvottavat yhteisöt ovat sijoittautuneet, on oltava oikeus osallistua valvontakollegioon tarkkailijoina.

3 osasto

Sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat menettelyt

1 jakso

Sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta YVM:ssä koskevat menettelyt

11 artikla

Luottolaitosten sijoittautumisoikeus YVM:ssä

1. Merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen jonkin toisen osallistuvan jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava aikomuksestaan sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa merkittävällä valvottavalla yhteisöllä on päätoimipaikka. Tieto on annettava direktiivin 2013/36/EU 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi EKP:lle ilmoituksen vastaanottamisesta.
2. Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen jonkin toisen osallistuvan jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava aikomuksestaan omalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle direktiivin 2013/36/EU 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu sivuliike voidaan perustaa ja se saa aloittaa toimintansa, ellei EKP päättä toisin kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. EKP:n on annettava tämä tieto sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, johon sivuliike perustetaan.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu sivuliike voidaan perustaa ja se saa aloittaa toimintansa, ellei kotijäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen päättä toisin kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on annettava tämä tieto EKP:lle.
5. Jos mikä tahansa 1 ja 2 kohdan nojalla ilmoitettu tieto muuttuu, valvottavan yhteisön on ilmoitettava tästä muutoksesta kirjallisesti kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka sai alkuperäisen tiedon, viimeistään yhtä kuukautta ennen muutoksen soveltamista. Tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä sen jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, johon sivuliike perustetaan.

12 artikla

Luottolaitosten palvelujen tarjoamisen vapauden käyttäminen YVM:ssä

1. Merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa käyttää palvelujen tarjoamisen vapauttaan harjoittamalla toimintaansa jonkin toisen osallistuvan jäsenvaltion alueella ensi kertaa, on ilmoitettava tästä EKP:lle direktiivissä 2013/36/EU vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Tästä on ilmoitettava sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa palveluja aiotaan tarjota.
2. Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa käyttää palvelujen tarjoamisen vapauttaan harjoittamalla toimintaansa jonkin toisen osallistuvan jäsenvaltion alueella ensi kertaa, on ilmoitettava tästä omalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselleen direktiivissä 2013/36/EU vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Tästä on ilmoitettava EKP:lle.

2 jakso

Menettelyt, jotka koskevat osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta YVM:ssä

13 artikla

Osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten ilmoitus sijoittautumisoikeuden käyttämisestä YVM:ssä

1. Jos osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa direktiivin 2013/36/EU 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sen 35 artiklan 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, johon sivuliike aiotaan perustaa, tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi EKP:lle ilmoituksen vastaanottamisesta.
2. Jos kyseessä on sivuliike, joka on YVM-asetuksen 6 artiklassa ja tämän asetuksen IV osassa säädettyjen perusteiden mukaan merkittävä, EKP:n on valmistauduttava valvomaan sivuliikettä direktiivin 2013/36/EU 40–46 artiklan mukaisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut ilmoituksen osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, ja ilmoitettava tarvittaessa edellytykset, joiden mukaisesti sivuliike voi yleisen edun mukaisesti harjoittaa toimintaansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa; jos kyseessä on sivuliike, joka on näiden perusteiden mukaan vähemmän merkittävä, sama velvollisuus ja määräaika koskevat asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista.
3. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle edellytykset, joiden mukaisesti sivuliike voi kansallisen lainsäädännön nojalla ja yleisen edun mukaisesti harjoittaa toimintaa niiden jäsenvaltiossa.

4. Jos luottolaitoksen, joka haluaa perustaa sivuliikkeen direktiivin 2013/36/EU 35 artiklan 2 kohdan b, c tai d alakohdan nojalla antama tieto muuttuu, tästä on annettava ilmoitus 1 kohdassa tarkoitettulle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

14 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen sivuliikkeiden osalta

1. EKP:n on YVM-asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia, jos sivuliike on asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla merkittävä.
2. Jos sivuliike on YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla vähemmän merkittävä, sen osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, johon sivuliike perustetaan, on käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia.

15 artikla

Osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten ilmoitus palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämisestä YVM:ssä

Jos osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa direktiivin 2013/36/EU 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, ilmoitus on osoitettava sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa palvelujen tarjoamisen vapautta aiotaan käyttää. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi EKP:lle ilmoituksen vastaanottamisesta.

16 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen palvelujen tarjoamisen vapauden osalta

1. EKP:n on YVM-asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti hoidettava YVM-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan soveltamisalalla vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tehtäviä sellaisten osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, jotka käyttävät palvelujen tarjoamisen vapautta osallistuvissa jäsenvaltioissa.
2. Jos palvelujen tarjoamisen vapaus on yleisen edun mukaista tietyin osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuin edellytyksin, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle näistä edellytyksistä.

3 jakso

Sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta osallistumattomissa jäsenvaltioissa koskevat menettelyt

17 artikla

Sijoittautumisoikeus ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttäminen osallistumattomissa jäsenvaltioissa

1. Merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen tai käyttää palvelujen tarjoamisen vapauttaan osallistumattoman jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava aikomuksestaan EKP:lle sovellettavien unionin oikeussääntöjen mukaisesti. EKP käyttää kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia.
2. Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen tai käyttää palvelujen tarjoamisen vapauttaan osallistumattoman jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava aikomuksestaan asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle sovellettavien unionin oikeussääntöjen mukaisesti. Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen käyttää kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia.

4 osasto

Finanssiryhmittymien lisävalvonta

18 artikla

Koordinaattori

1. EKP hoitaa finanssiryhmittymän koordinaattorin tehtävää niiden kriteerien mukaisesti, jotka on vahvistettu sovellettavassa unionin lainsäädännössä merkittävän valvottavan yhteisön osalta.
2. Kansallisen toimivaltainen viranomainen hoitaa finanssiryhmittymän koordinaattorin tehtävää niiden kriteerien mukaisesti, jotka on vahvistettu sovellettavassa unionin lainsäädännössä vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön osalta.

III OSA

YVM:N TOIMINTAAN SOVELLETTAVAT YLEISSÄÄNNÖT

1 osasto

Periaatteet ja veloitteet

19 artikla

Yleistä

Tässä osassa vahvistetaan a) yleissäännöt, joiden mukaisesti EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat YVM:n toimintaa, ja b) säännökset, joita EKP:n on noudatettava, kun se toteuttaa EKP:n valvontamenettelyä tarkoituksenaan antaa säädös, joka on osoitettu yhdelle tai useammalle valvottavalle yhteisölle tai muulle henkilölle.

EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisessä tiiviissä yhteistyössä sovellettavat yleisperiaatteet ja -säännökset vahvistetaan IX osassa.

20 artikla

Velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä

EKP:tä ja kansallisia toimivaltaisia viranomaisia sitovat velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä ja tietojenvaihtovelvoite.

21 artikla

Tietojenvaihtoa koskeva yleisvelvoite

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti toimitettava EKP:lle ajoissa ja täsmällisesti kaikki tiedot, joita EKP tarvitsee hoitaakseen sille YVM-asetuksessa asetetut tehtävät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n toimivaltaa vastaanottaa jatkuvasti suoraan tietoja tai oikeutta saada tutustua suoraan tietoihin, joita valvottavat yhteisöt ilmoittavat. Tällaisiin tietoihin on sisällyttävä tiedot, jotka ovat peräisin kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tarkastuksista ja paikalla toteutetuista toimista.
2. Jos EKP saa tietoja suoraan YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta juridisilta tai luonnollisilta henkilöiltä, sen on toimitettava tällaiset tiedot asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ajoissa ja täsmällisesti. Tällaisiin tietoihin on sisällyttävä erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta kansalliset toimivaltaiset viranomaiset kykenevät hoitamaan tehtävänsä EKP:n avustamisessa.

22 artikla

EKP:n oikeus kehottaa kansallisia toimivaltaisia viranomaisia tai kansallisia nimettyjä viranomaisia käyttämään toimivaltaansa ja ryhtymään toimenpiteisiin, jos EKP:llä on valvontatehtävä mutta ei siihen liittyvää toimivaltaa

1. EKP voi edellyttää ohjeita antamalla ja siinä määrin kuin se on tarpeen YVM-asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset taikka molemmat käyttävät toimivaltaansa kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin ja siten kuin YVM-asetuksen 9 artiklassa säädetään, silloin kun kyseisiä valtuuksia ei ole YVM-asetuksella siirretty EKP:lle.
2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja/tai YVM-asetuksen 5 artiklan osalta kansallisten nimettyjen viranomaisten on ilman aiheetonta viiveitä ilmoitettava EKP:lle tämän toimivallan käytöstä.

23 artikla

Kieliä koskevat järjestelyt EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä

1. Ellei tämän artiklan 2–5 kohdassa toisin säädetä,
  - a) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä viestitään yksinomaan englannin kielellä, ja
  - b) EKP:n säädökset, jotka osoitetaan yhdelle tai useammalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, annetaan yksinomaan englannin kielellä.
2. Kansallinen toimivaltainen viranomainen toimittaa 24 artiklan 2 kohdassa säädetyissä tapauksissa EKP:lle päätösluonnoksen tai minkä tahansa muun asiakirjan, joka on tarkoitus lopulta osoittaa valvottavalle yhteisölle tai muulle henkilölle (jäljempänä 'kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asiakirja') yksinomaan englannin kielellä.
3. Toisin kuin 1 kohdan a alakohdassa säädetään, kansallinen toimivaltainen viranomainen voi toimittaa EKP:lle kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asiakirjan, joka on laadittu kansallisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä
  - a) jos kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on laadittava päätösluonnos, joka osoitetaan valvottavalle yhteisölle tai muulle henkilölle ja jonka EKP saattaa lopuksi hyväksyä YVM-asetuksen 14 tai 15 artiklan nojalla;
  - b) jos kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on EKP:n pyynnöstä laadittava EKP:tä varten päätösluonnos, joka osoitetaan merkittävälle valvottavalle yhteisölle tai merkittävälle valvottavalle ryhmittymälle;
  - c) jos kansallinen toimivaltainen viranomainen laatii omasta aloitteestaan EKP:n tarkasteltavaksi päätösluonnoksen, joka osoitetaan merkittävälle valvottavalle yhteisölle tai merkittävälle valvottavalle ryhmittymälle;

- d) jos kansallinen toimivaltainen viranomainen toimittaa EKP:lle olennaisen valvontapäätösluonnoksen, joka osoitetaan vähemmän merkittävälle valvottavalle yhteisölle tai ryhmittymälle, jotta EKP voi ilmaista näkemyksensä; tai
- e) jos kansallinen toimivaltainen viranomainen toimittaa EKP:lle luonnoksen mistä tahansa muusta asiakirjasta, joka on tarkoitettu lopulta osoitettavaksi valvottavalle yhteisölle, jotta EKP voi ilmaista näkemyksensä.

Kansallinen toimivaltainen viranomainen toimittaa lisäksi EKP:lle

- i) edellä a–e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa englanninkielisen selittävän muistion, jossa esitetään tapauksen tausta ja sisältö ja tehdään tiivistelmä päätösluonnoksen tai asiakirjan taustalla olevista pohdinnoista;
  - ii) edellä a–c kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa englanninkielisen käännöksen päätösluonnoksesta, ellei tällaista kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asiakirjaa ole olemassa englanninkielisenä.
4. Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen on vastaanottanut asiakirjan valvottavalta yhteisöltä tai joltakin juridiselta tai luonnolliselta henkilöltä (jäljempänä 'muu kuin kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asiakirja') ja on velvollinen välittämään sen EKP:lle, sen on välitettävä tällainen muu kuin kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asiakirja EKP:lle alkuperäiskielellään.
5. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, joka on välittänyt muun kuin kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asiakirjan EKP:lle YVM-asetuksen mukaisten EKP:n tehtävien perusteella, on laadittava EKP:n pyynnöstä englanninkielinen tiivistelmä kyseisestä muun kuin kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asiakirjasta.

24 artikla

Kieliä koskeva järjestely EKP:n ja luonnollisten tai juridisten henkilöiden, valvottavat yhteisöt mukaan luettuina, välillä

1. Mikä tahansa asiakirja, jonka valvottava yhteisö tai muu juridinen tai luonnollinen henkilö, jota EKP:n valvontamenttely koskee henkilökohtaisesti, lähettää EKP:lle, voidaan laatia millä tahansa valvottavan yhteisön tai henkilön valitsemalla unionin virallisella kielellä.
2. EKP, valvottavat yhteisöt ja muut juridiset tai luonnolliset henkilöt, joita EKP:n valvontamenttely koskee henkilökohtaisesti, voivat käyttää yksinomaan englannin kieltä kirjallisessa viestinnässään, myös säädöksissä, jos ne sopivat tästä nimenomaisesti.
EKP:n pyrkii nimenomaiseen sopimukseen englannin kielen käytöstä merkittävien valvottavien yhteisöjen kanssa.
Tällaisen englannin kielen käyttöä koskevan sopimuksen peruuttaminen vaikuttaa ainoastaan niihin EKP:n valvontamenttelyn osiin, joita ei ole vielä suoritettu.

Suullisen käsittelyn osapuolet voivat vaatia oikeutta tulla kuulluksi jollain muulla unionin virallisella kielellä kuin EKP:n valvontamenettelyn kielellä. Siinä tapauksessa suullisessa käsittelyssä on tarjottava tulkkausta, kunhan tästä vaatimuksesta ilmoitetaan EKP:lle riittävän aikaisin.

3. EKP tekee valvontapäätökset, jotka osoitetaan yhdelle tai useammalle valvottavalle yhteisölle, valvottavalle ryhmittymälle tai muulle henkilölle, 2 kohdassa mainittuja tapauksia lukuun ottamatta englannin kielellä ja sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa kullakin adressaatilla on päätoimipaikka tai kotipaikka. Jos asianomaisella jäsenvaltiolla on useampi kuin yksi virallinen kieli, päätökset on tehtävä jollain näistä kielistä. Jos adressaatin päätoimipaikka tai kotipaikka on unionin ulkopuolella, EKP:n valvontapäätös on annettava englannin kielellä ja 1 kohdan nojalla valitulla kielellä. Jos päätös tehdään valvottavan yhteisön hakemuksesta, päätös on tehtävä englannin kielellä ja hakemuksessa käytetyllä kielellä.
4. Jos EKP:n säädös annetaan englannin kielellä ja millä tahansa muulla unionin virallisella kielellä, kaikki kieliversiot ovat yhtä todistusvoimaisia.

2 osasto

Yleiset säännökset asianmukaisesta menettelystä EKP:n valvontapäätöksiä tehtäessä

1 luku

EKP:n valvontamenettelyt

25 artikla

Yleisperiaatteet

1. Kaikki EKP:n valvontamenettelyt, jotka pannaan vireille YVM-asetuksen 4 artiklan ja III luvussa olevan 2 jakson mukaisesti sekä tämän asetuksen IV osan nojalla, toteutetaan YVM-asetuksen 22 artiklan ja tämän osaston säännösten mukaisesti.
2. Tämän osaston säännöksiä ei sovelleta oikaisulautakunnan menettelyihin.

26 artikla

Osapuolet

1. EKP:n valvontamenettelyn osapuolia ovat
  - a) hakemuksen tekijät;
  - b) ne, joille EKP aikoo osoittaa tai on osoittanut EKP:n valvontapäätöksen.
2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset eivät ole osapuolia.

27 artikla

Osapuolen edustaminen

1. Osapuoli voi olla edustettuna lakisääteisten tai perustamiskirjansa mukaisten edustajiensa tai minkä tahansa sellaisen edustajan välityksellä, jolle on annettu kirjallinen valtuutus ryhtyä joihinkin tai kaikkiin EKP:n valvontamenettelyyn liittyviin toimenpiteisiin.
2. Valtuutuksen peruutus tulee voimaan vasta sen jälkeen kun EKP on vastaanottanut kirjallisen peruutuksen. EKP lähettää vahvistuksen tällaisen peruutuksen vastaanottamisesta.
3. Jos osapuoli on nimennyt edustajan EKP:n valvontamenettelyyn, EKP:n on kyseisessä valvontamenettelyssä otettava yhteyttä vain nimettyyn edustajaan elleivät erityiset seikat edellytä, että EKP ottaa yhteyttä suoraan osapuoleen. Viimeksi mainitussa tapauksessa edustajalle ilmoitetaan tästä.

28 artikla

EKP:n ja EKP:n valvontamenettelyn osapuolten yleiset velvoitteet

1. EKP:n valvontamenettely voidaan panna vireille viran puolesta tai osapuolen pyynnöstä. EKP:n on viran puolesta määritettävä tosiseikat, jotka ovat merkityksellisiä, kun se tekee lopullisen päätöksensä kussakin EKP:n valvontamenettelyssä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.
2. EKP:n on otettava kaikki merkitykselliset seikat huomioon arvioinnissaan.
3. Osapuolen on osallistuttava EKP:n valvontamenettelyyn ja avustettava tosiseikkojen selvittämisessä unionin lainsäädännön mukaisesti. Valvontamenettelyissä, jotka pannaan vireille osapuolen pyynnöstä, EKP voi rajoittaa tosiseikkojen määrittämisen siihen, että se pyytää osapuolta esittämään tiedot merkityksellisistä tosiseikoista.

29 artikla

EKP:n valvontamenettelyissä esitettävä todistusaineisto

1. EKP:n on käytettävä tapauksen tosiseikkojen selvittämiseksi sellaista todistusaineistoa, jota se pitää asianmukaisen harkinnan perusteella tarkoituksenmukaisena.
2. Osapuolten on avustettava EKP:tä asian tosiseikkojen selvittämisessä unionin lainsäädännön mukaisesti. Osapuolten on erityisesti esitettävä tiedossaan olevat tosiseikat totuudenmukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin lainsäädännön seuraamusmenettelyihin liittyvien rajoitusten soveltamista.
3. EKP voi asettaa määräajan, johon mennessä osapuolten on toimitettava todistusaineisto.

30 artikla

Todistajien ja asiantuntijoiden käyttäminen EKP:n valvontamenettelyissä

1. EKP voi kuulla todistajia ja asiantuntijoita, jos pitää sitä tarpeellisena.
2. Jos EKP nimeää asiantuntijan, sen on määriteltävä kyseisen asiantuntijan tehtävä sopimuksessa ja asetettava määräaika, jonka kuluessa asiantuntijan on toimitettava raporttinsa.
3. Jos EKP kuulee todistajia tai asiantuntijoita, heillä on oltava oikeus hakea korvausta aiheutuneista matka- ja oleskelukustannuksista. Todistajilla on oltava oikeus ansionmenetyskorvaukseen ja asiantuntijoilla sovittuihin palkkioihin palveluistaan sen jälkeen kun he ovat antaneet lausumansa. Korvaus on suoritettava niiden asianmukaisten säännösten mukaisesti, joita Euroopan unionin tuomioistuin soveltaa todistajille maksettaviin korvauksiin ja asiantuntijapalkkioihin.
4. EKP voi edellyttää, että YVM-asetuksen 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainitut henkilöt esiintyvät todistajina EKP:n toimitiloissa tai missä tahansa EKP:n määrittämässä osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevassa paikassa. Jos YVM-asetuksen 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainittu henkilö on juridinen henkilö, tällaista juridista henkilöä edustavat luonnolliset henkilöt ovat velvollisia osallistumaan edellisen virkkeen nojalla.

31 artikla

Oikeus tulla kuulluksi

1. Ennen kuin EKP tekee EKP:n valvontapäätöksen, joka osoitetaan osapuolelle ja joka voisi vaikuttaa kielteisesti tämän osapuolen oikeuksiin, tälle osapuolelle on annettava tilaisuus lausua kirjallisesti EKP:lle sen valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista ja vastaväitteistä. Jos EKP pitää tätä asianmukaisena, se voi antaa osapuolille tilaisuuden lausua kokouksessa tosiseikoista ja vastaväitteistä, joilla on merkitystä EKP:n valvontapäätöksen kannalta. Ilmoituksessa, jolla EKP antaa osapuolelle tilaisuuden esittää lausumansa, on mainittava suunnitellun EKP:n valvontapäätöksen olennainen sisältö sekä olennaiset tosiseikat ja vastaväitteet, joihin EKP aikoo perustaa päätöksensä. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta YVM-asetuksen III luvun 1 jakson soveltamiseen.
2. Jos EKP antaa osapuolelle tilaisuuden lausua EKP:n valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista ja vastaväitteistä kokouksessa, osapuolen poissaolo ei ole peruste kokouksen lykkäämiselle, ellei poissaololle ole perusteltua syytä. Jos osapuolella on perusteltu syy poissaoloon, EKP voi lykätä kokousta tai antaa osapuolelle tilaisuuden lausua valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista ja vastaväitteistä kirjallisesti. EKP laatii kokouksesta kirjallisen muistion, jonka osapuolet allekirjoittavat; jäljennös muistiosta toimitetaan osapuolille.

3. Osapuolelle on lähtökohtaisesti annettava tilaisuus esittää lausumansa kirjallisesti kahden viikon kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut lausunnon, jossa mainitaan tosiseikat ja vastaväitteet, joihin EKP aikoo perustaa EKP:n valvontapäätöksen.
EKP voi pidentää määräaika tarvittaessa osapuolen hakemuksesta.
EKP voi lyhentää määräajan kolmeen työpäivään erityistilanteissa. Määräaika on lyhennettävä kolmeen työpäivään myös YVM-asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa.
4. EKP voi tehdä 3 kohdasta huolimatta EKP:n valvontapäätöksen, joka osoitetaan osapuolelle ja joka vaikuttaisi suoraan kielteisesti osapuolen oikeuksiin, antamalla osapuolelle tilaisuutta lausua EKP:n valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista ja vastaväitteistä ennen päätöksentekoa, jos kiireellinen päätös vaikuttaa tarpeelliselta rahoitusjärjestelmälle aiheutuvan merkittävän vahingon estämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan soveltamista.
5. Jos tehdään kiireellinen EKP:n valvontapäätös 4 kohdan nojalla, osapuolelle on annettava tilaisuus lausua kirjallisesti EKP:n valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista ja vastaväitteistä ilman aiheetonta viivästystä päätöksenteon jälkeen. Osapuolelle on lähtökohtaisesti annettava tilaisuus lausua siitä kirjallisesti kahden viikon kuluessa EKP:n valvontapäätöksen vastaanottamisesta. EKP voi osapuolen hakemuksesta pidentää määräaika; määräaika ei voi olla pidempi kuin kuusi kuukautta. EKP:n on tarkasteltava EKP:n valvontapäätöstä osapuolen lausumien perusteella, ja se voi joko pysyttää sen, peruuttaa sen, muuttaa sitä tai peruuttaa sen ja korvata sen uudella EKP:n valvontapäätöksellä.
6. Edellä 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta EKP:n valvontapäätöksiin, jotka liittyvät YVM-asetuksen 18 artiklan nojalla määrättäviin seuraamuksiin.

32 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin EKP:n valvontamenettelyssä

1. EKP:n valvontamenettelyissä on kunnioitettava täysimääräisesti osapuolten puolustautumisoikeuksia. Tätä tarkoitusta varten osapuolilla on oltava EKP:n valvontamenettelyn aloittamisen jälkeen oikeus tutustua EKP:n asiakirjoihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden kuin osapuolena olevien juridisten ja luonnollisten henkilöiden perusteltuja intressejä suojella liikesalaisuuksiaan. Oikeus tutustua asiakirjoihin ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle ilman aiheetonta viivästystä kaikki vastaanottamansa pyynnöt, jotka koskevat oikeutta tutustua EKP:n valvontamenettelyihin liittyviin asiakirjoihin.
2. Asiakirja-aineisto koostuu tallennustavasta riippumatta kaikista asiakirjoista, jotka EKP on vastaanottanut, laatinut tai koonnut EKP:n valvontamenettelyn aikana.
3. Tätä artiklaa sovellettaessa luottamuksellisiin tietoihin luetaan erityisesti seuraavat:
  - a) EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen sisäiset asiakirjat ja

- b) EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välisen tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välinen kirjeenvaihto.
4. Mikään tässä artiklassa ei estä EKP:tä tai kansallisia toimivaltaisia viranomaisia paljastamasta ja käyttämästä tietoja, jotka ovat tarpeen sääntöjenvastaisuuden toteennäyttämiseksi.
5. EKP voi asianosaisten tekniset mahdollisuudet asianmukaisesti huomioon ottaen päättää, että oikeus tutustua asiakirjoihin myönnetään yhdellä tai useammalla tavalla seuraavista:
- a) CD-ROMi(e)n tai minkä tahansa muun sähköisen tietotallennusvälineen avulla, mukaan lukien mitkä tahansa muut välineet, jotka saattavat olla käytettävissä tulevaisuudessa;
  - b) tiedostojen jäljennösten lähettäminen postitse;
  - c) kutsumalla asianosaiset EKP:n toimipaikkaan tutustumaan asiakirjoihin, joihin heillä on oikeus tutustua.

2 jakso

EKP:n valvontapäätökset

33 artikla

EKP:n valvontapäätösten perustelut

1. EKP:n valvontapäätökseen on liitettävä päätöksen perustelut 2 kohdan mukaisesti.
2. Perusteluihin on sisällyttävä olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joihin EKP on perustanut päätöksensä.
3. EKP:n on perustettava päätöksensä ainoastaan tosiseikkoihin ja vastaväitteisiin, joista osapuoli on saanut lausua, sanotun kuitenkin rajoittamatta 31 artiklan 4 kohdan soveltamista.

34 artikla

Lykkäävä vaikutus

2. EKP voi lykätä, EKP:n valvontapäätöksen soveltamista joko a) toteamalla tämän valvontapäätöksessä tai b) valvontapäätöksen adressaatin pyynnöstä, kun on kyse muusta tapauksesta kuin oikaisulautakunnalle esitetystä uudelleen käsittelypyynnöstä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta SEUT 278 artiklan ja YVM-asetuksen 24 artiklan 8 kohdan soveltamiseen.

35 artikla

EKP:n valvontapäätösten tiedoksi antaminen

1. EKP voi antaa valvontapäätöksen tiedoksi osapuolelle a) suullisesti, b) antamalla tiedoksi tai toimittamalla henkilökohtaisesti valvontapäätöksen jäljennöksen, c) kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistuksin, d) lähettipalvelun välityksellä, e) faksilla tai f) sähköpostitse 10 kohdan mukaisesti.
2. Jos edustaja on nimetty, EKP voi antaa EKP:n valvontapäätöksen tiedoksi edustajalle. Tällaisissa tapauksissa EKP ei ole velvollinen antamaan EKP:n valvontapäätöstä tiedoksi lisäksi tämän edustajan edustamalle valvottavalle yhteisölle.
3. Jos EKP:n valvontapäätös annetaan tiedoksi suullisesti, päätöksen on katsottava annetun tiedoksi adressaatille, jos EKP:n henkilöstöön kuuluva henkilö on ilmoittanut EKP:n valvontapäätöksestä a) asianomaiselle luonnolliselle henkilölle, jos kyseessä on luonnollinen henkilö, tai b) juridisen henkilön valtuutetulle tiedonantaja vastaanottavalle edustajalle, jos kyseessä on juridinen henkilö. Tällaisessa tapauksessa EKP:n valvontapäätöksestä on suullisen tiedoksiannon jälkeen toimitettava ilman aiheutonta viivästystä kirjallinen jäljennös adressaatille.
4. Jos EKP:n valvontapäätös annetaan tiedoksi kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistuksin, EKP:n valvontapäätöksen on katsottava annetun tiedoksi adressaatille 10. päivänä siitä, kun kirje on annettu postin kuljetettavaksi, ellei vastaanottotodistuksesta ilmene, että kirje on vastaanotettu jonakin muuna päivänä.
5. Jos EKP:n valvontapäätös annetaan tiedoksi lähettipalvelun välityksellä, EKP:n valvontapäätös on katsottava annetun tiedoksi adressaatille 10. päivänä siitä, kun kirje on annettu lähettipalvelun kuljetettavaksi, ellei lähettipalvelun toimitusasiakirjasta ilmene, että kirje on vastaanotettu jonakin muuna päivänä.
6. Edellä 4 ja 5 kohdassa edellytetään, että EKP:n valvontapäätös osoitetaan tiedoksiintoon soveltuvaan osoitteeseen (voimassa oleva osoite). Voimassa oleva osoite on
  - a) adressaatin pyynnössään tai hakemuksessaan antama osoite, jos kyseessä on EKP:n valvontapäätöksen adressaatin pyynnöstä tai hakemuksesta vireille pantu EKP:n valvontamenettely;
  - b) valvottavan yhteisön EKP:lle antama viimeisin päätoimipaikan osoite, jos kyseessä on valvottava yhteisö;
  - c) jos kyseessä on luonnollinen henkilö, EKP:lle annettu viimeisin osoite, ja b kohdassa tarkoitettu valvottavan yhteisön osoite, jos EKP:lle ei ole ilmoitettu osoitetta ja luonnollinen henkilö on valvottavan yhteisön työntekijä, johtaja tai osakkeenomistaja.
7. Jokaisen EKP:n valvontamenettelyn osapuolen on toimitettava EKP:lle pyynnöstä voimassa oleva osoite.
8. Jos henkilö on perustettu valtioon, joka ei ole jäsenvaltio, tai sillä on kotipaikka tällaisessa valtiossa, EKP voi kehottaa osapuolta nimeämään kohtuullisessa ajassa valtuutetun vastaanottajan, joka asuu jäsenvaltiossa tai jolla on toimipaikka jäsenvaltiossa. Jos valtuutettua vastaanottajaa ei nimetä tällaisen kehotuksen perusteella ja kunnes tällainen valtuutettu

vastaanottaja nimetään, kaikki tiedoksiannot voidaan antaa 3–5 ja 9 kohdan mukaisesti EKP:n käytettävissä olevaan osapuolen osoitteeseen.

9. Jos henkilö, jolle EKP:n valvontapäätös on osoitettu, on toimittanut EKP:lle faksi-numeron, EKP voi antaa EKP:n valvontapäätöksen tiedoksi toimittamalla siitä jäljennöksen faksilla. EKP:n valvontapäätös on katsottava tulleen annetuksi tiedoksi adressaatille, jos EKP on saanut lähetyksraportin faksin onnistuneesta toimituksesta.
10. EKP voi tekemällä päätöksen ilman adressaatteja määrittää perusteet, joiden mukaisesti EKP:n valvontapäätös voidaan antaa tiedoksi sähköisillä viestintävälineillä. Päätös on julkaistava.

3 osasto

Sääntöjenvastaisuuksien ilmoittaminen

36 artikla

Sääntöjenvastaisuuksien ilmoittaminen

Kuka tahansa vilpittömässä mielessä oleva henkilö voi tehdä suoraan EKP:lle ilmoituksen, jos kyseisellä henkilöllä on kohtuullinen syy uskoa, että ilmoitus osoittaa luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden tai toimivaltaisten viranomaisten (mukaan lukien EKP itse) rikkoneen YVM-asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä.

37 artikla

Sääntöjenvastaisuuksia koskevien ilmoitusten asianmukainen suoja

1. Jos henkilö tekee vilpittömässä mielessä ilmoituksen, jossa valvottavien yhteisöjen tai toimivaltaisten viranomaisten väitetään rikkoneen YVM-asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, ilmoitusta on käsiteltävä suojattuna ilmoituksena.
2. Kaikkia henkilötietoja, jotka koskevat sekä suojatun ilmoituksen tehnyttä henkilöä että henkilöä, jonka väitetään vastaavan sääntöjenvastaisuudesta, suojataan unionin tietosuojasäännösten mukaisesti.
3. EKP ei saa paljastaa suojatun ilmoituksen tehneen henkilön henkilöllisyyttä ilman tämän henkilön etukäteen antamaa nimenomaista suostumusta, ellei tiedon antamista vaadita tuomioistuimen määräyksellä asian tarkemman tutkimisen tai myöhemmän oikeudenkäynnin yhteydessä.

38 artikla

Ilmoitusten käsittelyä koskevat menettelyt

1. EKP on arvioitava kaikki EKP:n asetusten tai päätösten rikkomista koskevat merkittaviin valvottaviin yhteisöihin liittyvät ilmoitukset ja vähemmän merkittaviin yhteisöihin liittyvät

ilmoitukset. Tällaisissa tapauksissa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset välittävät saamansa ilmoitukset EKP:lle ilmoittamatta ilmoituksen tehneen henkilön henkilöllisyyttä, ellei tämä henkilö anna siihen nimenomaista suostumusta.

2. EKP on välitettävä vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä koskevat ilmoitukset asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kertomatta ilmoituksen tehneen henkilön henkilöllisyyttä, ellei tämä henkilö anna siihen nimenomaista suostumusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.
3. EKP vaihtaa tietoja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa a) arvioidakseen, lähetettiinkö ilmoitukset sekä EKP:lle että asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, ja sovittaakseen yhteen toimenpiteet sekä b) saadakseen tietää kansallisille toimivaltaisille viranomaisille välitettyjen ilmoitusten käsittelyn lopputuloksen.
4. EKP on käytettävä kohtuullista harkintavaltaa määrittäessään, miten vastaanotettuja ilmoituksia on arvioitava ja mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä.
5. Kun kyseessä ovat väitetyt valvottavien yhteisöjen tekemät sääntöjenvastaisuudet, asianomaisen valvottavan yhteisön on toimitettava EKP:lle pyynnöstä kaikki tiedot ja asiakirjat, joita EKP pyytää vastaanottamiensa ilmoitusten arviointia varten.
6. EKP:n on pyydettävä toimivaltaisten viranomaisten (muut kuin EKP) väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien osalta asianomaista toimivaltaista viranomaista toimittamaan lausumansa ilmoitetuista tosiseikoista.
7. EKP:n on esitettävä YVM-asetuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa vuosittaisessa kertomuksessaan tiedot vastaanottamistaan ilmoituksista katkelmina tai tiivistelminä, siten että yksittäiset valvottavat yhteisöt tai henkilöt eivät ole tunnistettavissa.

IV OSA
VALVOTTAVAN YHTEISÖN ASEMAN MÄÄRITTÄMINEN MERKITTÄVÄKSI TAI
VÄHEMMÄN MERKITTÄVÄKSI

1 osasto

Yleiset säännökset, jotka liittyvät määrittämiseen merkittäväksi tai vähemmän merkittäväksi

39 artikla

Valvottavan yhteisön määrittäminen yksittäistapauksena merkittäväksi

1. Valvottavaa yhteisöä on pidettävä merkittävänä valvottavana yhteisönä, jos EKP näin päättää EKP:n valvontapäätöksessä, joka osoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle 43–49 artiklan nojalla ja jossa esitetään päätöksen perustelut.
2. Valvottava yhteisö lakkaa olemasta merkittävä valvottava yhteisö, jos EKP näin päättää EKP:n valvontapäätöksessä, joka osoitetaan asianomaiselle yhteisölle ja jossa perustellaan miksi se on vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai että se ei enää ole valvottava yhteisö.
3. Valvottava yhteisö voidaan määrittää merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi minkä tahansa seuraavien seikkojen perusteella:
  - a) sen koko määritettynä 50–55 artiklan mukaisesti (jäljempänä 'kokoperuste');
  - b) sen merkitys unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle määritettynä 56–58 artiklan mukaisesti (jäljempänä 'taloudellisen merkityksen peruste');
  - c) sen rajatylittävän toiminnan merkitys määritettynä 59 ja 60 artiklan mukaisesti (jäljempänä 'rajatylittävän toiminnan peruste');
  - d) se, että asianomainen yhteisö on pyytänyt suoraa julkista rahoitustukea Euroopan vakausmekanismista (EVM) tai saanut tällaista tukea 61–64 artiklan mukaisesti määritettynä (jäljempänä 'suoran julkisen rahoitustuen peruste');
  - e) se, että valvottava yhteisö on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta osallistuvassa jäsenvaltiossa 65 ja 66 artiklan mukaisesti määritettynä (jäljempänä 'kolmen merkittävimmän luottolaitoksen peruste').
4. EKP valvoo merkittäviä valvottavia yhteisöjä suoraan, ellei ole erityisten seikkojen vuoksi perusteltua, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen valvoo niitä suoraan tämän osan 9 osaston mukaisesti.
5. EKP:n on myös valvottava vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä tai vähemmän merkittävää valvottavaa ryhmittymää suoraan, jos on tehty YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla EKP:n valvontapäätös siitä, että EKP käyttää suoraan kaikkia YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja merkityksellisiä valtuuksia. YVM:ssä tällainen

vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä on määritettävä merkittäväksi.

6. Ennen kuin EKP tekee päätöksiä tämän artiklan nojalla, sen on kuultava asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia. Jokainen tässä artiklassa tarkoitettu EKP:n valvontapäätös on myös annettava tiedoksi asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

40 artikla

Ryhmittymään kuuluvien valvottavien yhteisöjen määrittäminen merkittäviksi

1. Jos yksi tai useampi valvottava yhteisö kuuluu valvottavaan ryhmittymään, merkittävyyden määrittämisen perusteet määritetään korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa IV osan 3–7 osaston säännösten mukaisesti.
2. Jokaisen valvottavaan ryhmittymään kuuluvan valvottavan yhteisön on katsottava olevan merkittävä valvottava yhteisö kaikissa seuraavissa olosuhteissa:
  - a) jos valvottava ryhmittymä korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa täyttää kokoperusteen, taloudellisen merkityksen perusteen tai rajatylittävän toiminnan perusteen;
  - b) jos yksi valvottavaan ryhmittymään kuuluvista valvottavista yhteisöistä täyttää suoran julkisen rahoitustuen perusteen;
  - c) jos yksi valvottavaan ryhmittymään kuuluvista yhteisöistä on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa.
3. Jos valvottava ryhmittymä määritetään merkittäväksi tai jos määritetään, että se ei enää ole merkittävä, EKP:n on tehtävä EKP:n valvontapäätös, jolla ryhmittymä määritetään merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi tai jolla peruutetaan määrittäminen merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi ja ilmoitettava EKP:n harjoittaman suoran valvonnan aloitus- ja lopetuspäivämäärät jokaiselle kyseisen valvottavaan ryhmittymään kuuluvalla valvottavalla yhteisöllä 39 artiklassa säädettyjen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti.

41 artikla

Osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivuliikkeitä koskevat erityissäännökset

1. Kaikkien osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen samaan osallistuvaan jäsenvaltioon avaamien sivuliikkeiden on katsottava muodostavan yhden valvottavan yhteisön tätä asetusta sovellettaessa.
2. Osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen eri osallistuviin jäsenvaltioihin avamia sivuliikkeitä käsitellään erikseen erillisinä valvottavina yhteisöinä tätä asetusta sovellettaessa.

3. Osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen sivuliikkeitä arvioidaan erikseen erillisinä valvottavina yhteisinä ja saman luottolaitoksen tytäryrityksistä erillisinä, kun määritetään, täyttyykö jokin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista. Tämä ei vaikuta 1 kohdan soveltamiseen.

42 artikla

Osallistumattomiin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten tytäryrityksiä koskevat erityissäännökset

1. Yhteen tai useampaan osallistuvaan jäsenvaltioon perustettuja sellaisen luottolaitoksen tytäryrityksiä, jonka päätoimipaikka on osallistumattomassa jäsenvaltiossa tai jossain kolmannessa maassa, arvioidaan kyseisen luottolaitoksen sivuliikkeistä erillään, kun määritetään, täyttyykö jokin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista.
2. Tytäryrityksiä, jotka a) on perustettu johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon, b) kuuluvat ryhmittymään, jonka emoyrityksen päätoimipaikka on osallistumattomassa jäsenvaltiossa tai jossain kolmannessa maassa, c) eivät kuulu valvottavaan ryhmittymään osallistuvissa jäsenvaltioissa, on arvioitava erikseen, kun määritetään, täyttyykö jokin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista.

2 osasto

Valvottavien yhteisöjen määrittämiseen merkittäviksi valvottaviksi yhteisöiksi sovellettava menettely

1 jakso

Valvottavan yhteisön määrittäminen merkittäväksi

43 artikla

Valvottavan yhteisön aseman uudelleentarkasteleminen

1. Ellei tässä asetuksessa toisin säädetä, EKP:n on tarkasteltava vähintään vuosittain uudelleen, täyttääkö merkittävä valvottava yhteisö tai merkittävä valvottava ryhmittymä edelleen jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista.
2. Ellei tässä asetuksessa toisin säädetä, jokaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava vähintään vuosittain, täyttääkö vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä edelleen jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista. Jos kyseessä on vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä, sen osallistuvan jäsenvaltion asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, johon korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa määritetty emoyritys on sijoittautunut, on suoritettava tämä uudelleentarkastelu.

3. EKP voi milloin tahansa merkityksellisiä tietoja saatuaan tarkastella uudelleen, a) täyttääkö valvottava yhteisö jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista ja b) täyttääkö merkittävä valvottava yhteisö enää mitään YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista.
4. Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioi, että vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä täyttää jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista, asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivästystä ilmoitettava tästä EKP:lle.
5. EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tehtävä yhteistyötä määrittäessä sitä, täytyykö jokin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän osalta.
6. Jos EKP a) päättää ottaa valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän suoraan valvontaansa tai b) päättää, että EKP:n valvottavaan yhteisöön tai valvottavaan ryhmittymään käyttämän suoran valvonnan on päätyttävä, EKP:n ja asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä varmistaakseen valvontatoimivallan asianmukaisen siirtymisen. Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on erityisesti laadittava kertomus, josta ilmenevät valvottavan yhteisön valvontahistoria ja riskiprofiili, jos EKP ottaa valvottavan yhteisön suoraan valvontaansa, ja EKP:n on laadittava tällainen kertomus, jos asianomaisesta toimivaltaisesta kansallisesta viranomaisesta tulee toimivaltainen valvomaan kyseistä yhteisöä.
7. EKP:n on määritettävä, onko valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä merkittävä, käyttämällä YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyjä perusteita siinä järjestyksessä kuin ne on siinä esitetty, eli a) koko; b) merkitys unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle; c) rajatylittävien toimintojen merkittävyys; d) julkisen rahoitustuen pyytäminen EVM:stä tai tällaisen tuen vastaanottaminen; e) se, että se on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta jossakin osallistuvassa jäsenvaltiossa.

44 artikla

Menettely, jota on sovellettava määrittäessä valvottavan yhteisön merkittävyyttä

1. EKP:n on annettava kirjallisesti 45 artiklassa vahvistetussa määräajassa tiedoksi EKP:n valvontapäätös valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän määrittämisestä merkittäväksi jokaiselle asianomaiselle valvottavalle yhteisölle ja myös ilmoitettava tästä päätöksestä asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Sellaisten valvottavien yhteisöjen osalta, joista EKP ei anna päätöstä tiedoksi 1 kohdan mukaisesti, 49 artiklan 2 kohdassa mainittu luettelo riittää tiedoksiannoksi niiden luokittelusta vähemmän merkittäviksi.

3. EKP:n on annettava jokaiselle asianomaiselle valvottavalle yhteisölle tilaisuus esittää kirjalliset lausumansa ennen EKP:n valvontapäätöksen tekemistä 1 kohdan nojalla.
4. EKP:n on lisäksi annettava asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille 39 artiklan 6 kohdan mukaisesti tilaisuus esittää kirjallisia huomautuksia ja lausumia, jotka EKP:n on otettava asianmukaisesti huomioon.
5. Valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä on määritettävä merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi tai merkittäväksi valvottavaksi ryhmittymäksi siitä päivämäärästä lähtien, jona EKP:n valvontapäätös, jossa se on määritetty merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi tai ryhmittymäksi on annettu tiedoksi.

2 jakso

EKP:n harjoittaman suoran valvonnan alkaminen ja päättyminen

45 artikla

EKP:n harjoittaman suoran valvonnan alkaminen

1. EKP:n on määritettävä EKP:n valvontapäätöksessä päivämäärä, jona se aikoo ottaa merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi määritetyn valvottavan yhteisön suoraan valvontaansa. Tämä päätös voi olla sama kuin 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös. EKP:n on annettava tämä päätös tiedoksi jokaiselle asianomaiselle valvottavalle yhteisölle viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jona se ottaa yhteisönsuoraan valvontaansa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
2. Jos EKP ottaa valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän suoraan valvontaansa sillä perusteella, että se on joko hakenut suoraa julkista rahoitustukea EVM:stä tai saanut sitä, EKP:n on annettava 1 kohdassa tarkoitettu päätös tiedoksi jokaiselle asianomaiselle valvottavalle yhteisölle hyvissä ajoin, vähintään yhtä viikkoa ennen päivämäärää, jona se ottaa yhteisön tai ryhmittymän suoraan valvontaansa.
3. EKP:n on toimitettava jäljennökset 1 kohdassa tarkoitetuista päätöksistä asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.
4. EKP:n on otettava valvottava yhteisö suoraan valvontaansa viimeistään 12 kuukautta sen päivämäärän jälkeen, jona EKP antaa 44 artiklan 1 kohdan nojalla tehdyn EKP:n valvontapäätöksen tiedoksi kyseiselle valvottavalle yhteisölle.

46 artikla

EKP:n harjoittaman suoran valvonnan päättyminen

1. Jos EKP päättää, että EKP:n harjoittama valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän suora valvonta päättyy, EKP:n on tehtävä EKP:n valvontapäätös jokaisen asianomaisen valvottavan yhteisön osalta ja yksilöitävä päivämäärä ja syyt, miksi suora valvonta päättyy.

EKP:n on tehtävä tällainen päätös viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jona EKP:n harjoittama suora valvonta päättyy. EKP:n on myös toimitettava jäljennös tästä päätöksestä asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

2. Ennen kuin 1 kohdassa tarkoitettu päätös tehdään, asianomaiset valvottavat yhteisöt voivat esittää kirjallisia lausumia.
3. EKP:n valvontapäätös, jossa yksilöidään päivämäärä, jona EKP:n harjoittaman valvottavan yhteisön suora valvonta päättyy, voidaan tehdä yhdessä sen päätöksen kanssa, jona kyseinen valvottava yhteisö määritetään vähemmän merkittäväksi.

47 artikla

EKP:n harjoittaman suoran valvonnan päättymisen syyt

1. Kun kyseessä on merkittävä valvottava yhteisö, joka on määritetty tällaiseksi yhteisöksi a) kokonsa, b) unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle koituvan merkityksensä tai c) rajatylittävän toimintansa merkittävyyden perusteella tai joka kuuluu sellaiseen valvottavaan ryhmittymään, joka täyttää vähintään yhden näistä perusteista, EKP:n on tehtävä EKP:n valvontapäätös, jolla lopetetaan sen määrittäminen merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi ja sen suora valvonta, jos kolmen peräkkäisen kalenterivuoden aikana yksikään edellä mainituista YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädettyistä perusteista ei ole täytynyt erikseen eikä sen valvottavan ryhmittymän osalta, johon valvottava yhteisö kuuluu.
2. Kun kyseessä on valvottava yhteisö, joka määritetään merkittäväksi sillä perusteella, että a) se itse, b) valvottava ryhmittymä, johon se kuuluu tai c) mikä tahansa tähän ryhmittymään kuuluva valvottava yhteisö, joka ei ole muilla perusteilla merkittävä, on pyytänyt julkista rahoitustukea EVM:stä, EKP:n on tehtävä EKP:n valvontapäätös, jolla lopetetaan sen määrittäminen merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi ja suora valvonta, jos suora julkinen rahoitustuki on evätty, palautettu kokonaan tai lopetettu. Tällainen päätös voidaan tehdä vasta kolmen kalenterivuoden kuluttua suoran julkisen rahoitustuen palauttamisesta kokonaan tai lopettamisesta.
3. Kun kyseessä on valvottava yhteisö, joka määritetään merkittäväksi sillä perusteella, että se on yksi kolmesta merkittävimmistä luottolaitoksesta jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa 65 tai 66 artiklan mukaisesti määritettynä, tai kuuluu tällaisen luottolaitoksen valvottavaan ryhmittymään eikä ole muilla perusteilla merkittävä, EKP:n on tehtävä EKP:n valvontapäätös, jolla lopetetaan sen määrittäminen merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi ja suora valvonta, jos asianomainen yhteisö ei ole kolmen peräkkäisen kalenterivuoden aikana ollut yksi kolmesta merkittävimmistä luottolaitoksesta jossakin osallistuvassa jäsenvaltiossa.
4. Jos kyseessä on valvottava yhteisö, joka on YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti tehdyn EKP:n valvontapäätöksen nojalla suoraan EKP:n valvonnassa eikä ole muilla perusteilla merkittävä, EKP:n tehtävä EKP:n valvontapäätös, jolla lopetetaan EKP:n harjoittama

suora valvonta, jos sen kohtuullisen harkinnan mukaan suora valvonta ei ole enää tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

48 artikla

Vireillä olevat menettelyt

1. Jos EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välistä toimivaltaa on tarkoitus muuttaa, viranomaisen, jonka toimivalta on päättymässä (jäljempänä 'viranomaisen, jonka toimivalta päättyy'), on ilmoitettava viranomaiselle, josta on määrä tulla toimivaltainen (jäljempänä 'valvonnan aloittava viranomaisen') päätöstä edellyttävistä virallisesti aloitetuista valvontamenettelyistä. Viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on toimitettava nämä tiedot välittömästi saatuaan tietää tulevasta toimivallan muutoksesta. Viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on päivitettävä näitä tietoja jatkuvasti, yleensä kuukausittain, jos valvontamenettelystä on uutta ilmoitettavaa tietoa. Valvonnan aloittava viranomaisen voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sallia ilmoittamisen harvemmin. Valvontamenettelyllä tarkoitetaan 48 ja 49 artiklaa sovellettaessa EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyä.

Ennen toimivallan siirtymistä viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on otettava yhteyttä valvonnan aloittavaan viranomaiseen ilman aiheetonta viivästystä sen jälkeen kun on aloitettu virallisesti mikä tahansa päätöksen tekemistä edellyttävä uusi valvontamenettely.

2. Jos valvontatoimivalta muuttuu, viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on ryhdyttävä toimenpiteisiin viedäkseen päätökseen kaikki vireillä olevat valvontamenettelyt, jotka edellyttävät päätöksen tekemistä ennen päivämäärää, jona valvontatoimivallan siirtymisen on määrä tapahtua.
3. Jos virallisesti aloitettua valvontamenettelyä, joka edellyttää päätöksen tekemistä, ei kyetä saattamaan päätökseen ennen päivämäärää, jona valvontatoimivallan siirtymisen on määrä tapahtua, viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on pysyttävä toimivaltaisena tällaisen vireillä olevan valvontamenettelyn päätökseen saattamisessa. Tätä tarkoitusta varten viranomaiselle, jonka toimivalta päättyy, on myös jäätävä kaikki asianomaiset valtuudet, kunnes valvontamenettely on viety päätökseen. Viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on vietävä kyseinen vireillä oleva valvontamenettely päätökseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti sille jääneiden valtuuksien mukaisesti. Viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on ilmoitettava valvonnan aloittavalle viranomaiselle ennen päätöksentekoa päätöksistä, jotka tehdään valvontamenettelyssä, joka oli vireillä ennen toimivallan muutosta. Sen on toimitettava valvonnan aloittavalle viranomaiselle jäljennös tehdystä päätöksestä ja kaikista asiaankuuluvista kyseiseen päätökseen liittyvistä asiakirjoista.
4. Toisin kuin 3 kohdassa säädetään, EKP voi kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut tarvittavat tiedot voidakseen saattaa päätökseen arviointinsa asianomaisesta virallisesti aloitetusta valvontamenettelystä, ja asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista

kuultuaan päättää ottaa asianomaisen valvontamenettelyn hoidettavakseen. Jos EKP:n valvontapäätös tarvitaan kansalliseen lainsäädäntöön liittyvistä syistä ennen edellisessä virkkeessä tarkoitettun arviointijakson päättymistä, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava EKP:lle tarvittavat tiedot ja yksilöitävä erityisesti määräaika, jonka kuluessa EKP:n on päätettävä, aikooko se ottaa menettelyn hoidettavakseen. Jos EKP ottaa valvontamenettelyn hoidettavakseen, sen on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja osapuolille päätöksestään ottaa kyseinen valvontamenettely hoidettavakseen.

5. EKP:n ja asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä kaikkien vireillä olevien menettelyjen päätökseen viemiseksi, ja ne voivat vaihtaa kaikkia merkityksellisiä tietoja tätä tarkoitusta varten.
6. Tätä artiklaa ei sovelleta yhteisiin menettelyihin.

3 jakso

Valvottavien yhteisöjen luettelo

49 artikla

Julkistaminen

1. EKP:n on julkistettava luettelo, joka sisältää jokaisen EKP:n suorassa valvonnassa olevan valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän nimen, , ja tällaisen suoran valvonnan täsmällisen oikeusperustan. Kokoperusteen mukaan merkittäväksi määritettävien valvottavien yhteisöjen tai valvottavien ryhmittymien kohdalla luetteloon on sisällyttävä niiden varojen kokonaisarvo. EKP:n on myös julkaistava niiden valvottavien yhteisöjen nimet, jotka kyllä täyttävät yhden YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista ja joita voitaisiin siten pitää merkittävinä mutta joita EKP pitää vähemmän merkittävinä IV osan 9 osastossa tarkoitettujen erityisten seikkojen vuoksi eikä siksi valvo niitä suoraan.
2. EKP:n on julkistettava luettelo, joka sisältää jokaisen sellaisen valvottavan yhteisön nimen, jota kansallinen toimivaltainen viranomainen valvoo, ja asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen nimen.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut luettelot on julkistettava sähköisesti, ja niiden on oltava saatavilla EKP:n verkkosivuilla.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja luetteloita on päivitettävä säännöllisesti ja vähintään vuosineljänneksittäin.

3 osasto

Merkittävyyden määrittäminen kokoperusteen mukaan

50 artikla

Merkittävyyden määrittäminen kokoperusteen mukaan

1. Se, onko valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä merkittävä kokoperusteen mukaan, on määritettävä sen varojen kokonaisarvon perusteella.
2. Valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä on määritettävä merkittäväksi, jos sen varojen kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa (jäljempänä 'kokokynnys').

51 artikla

Perusteet, joiden mukaan määritetään, onko valvottava yhteisö merkittävä kokoperusteen mukaan

1. Jos valvottava yhteisö on osa valvottavaa ryhmittymää, sen varojen kokonaisarvo on määritettävä valvottavan ryhmittymän vuoden lopun vakavaraisuutta koskevan raportoinnin perusteella sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.
2. Jos varojen kokonaisarvoa ei voida määrittää 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella, varojen kokonaisarvo on määritettävä IFRS-tilinpäätösstandardien mukaisesti laaditun viimeisimmän tarkastetun konsolidoidun vuositilinpäätöksen perusteella, ja jos tällainen vuositilinpäätös ei ole saatavilla, sovellettavan kansallisen kirjanpitolainsäädännön perusteella laaditun konsolidoidun vuositilinpäätöksen perusteella.
3. Jos valvottava yhteisö ei ole osa valvottavaa ryhmittymää, varojen kokonaisarvo on määritettävä yksittäisen vuoden lopun vakavaraisuutta koskevan raportoinnin perusteella sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.
4. Jos varojen kokonaisarvoa ei voida määrittää 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella, varojen kokonaisarvo on määritettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002¹³ nojalla unionissa sovellettavien IFRS-tilinpäätösstandardien mukaisesti laaditun viimeisimmän tarkastetun konsolidoidun vuositilinpäätöksen perusteella, ja jos tällainen vuositilinpäätös ei ole saatavilla, sovellettavan kansallisen kirjanpitolainsäädännön perusteella laaditun vuositilinpäätöksen perusteella.
5. Jos valvottava yhteisö on osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen sivuliike, sen varojen kokonaisarvo on määritettävä asetuksen (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32) nojalla raportoitujen tilastotietojen mukaisesti.

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s.1).

52 artikla

Perusteet, joiden mukaan määritetään, onko valvottava yhteisö merkittävä kokoperusteen mukaan erityis- tai poikkeustilanteissa

1. Jos vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön olosuhteissa on tapahtunut sellainen poikkeuksellinen ja merkittävä muutos, jolla on merkitystä ratkaistaessa, täyttyykö kokoperuste, asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava, täyttyykö kokokynnys edelleen.

Jos tällainen muutos tapahtuu merkittävän valvottavan yhteisön osalta, EKP:n on tarkasteltava uudelleen, täyttyykö kokokynnys edelleen.

Sellaisia poikkeuksellisia ja merkittäviä muutoksia olosuhteissa, joilla on merkitystä tutkittaessa, täyttyykö kokoperuste edelleen, ovat kaikki seuraavat: a) kahden tai useamman luottolaitoksen sulautuminen, b) merkittävän liiketoimintayksikön myynti tai siirto, c) osakkeiden siirto sellaisessa luottolaitoksessa, joka ei enää kuulu valvottavaan ryhmittymään, johon se kuului ennen myyntiä, d) lopullinen päätös valvottavan yhteisön (tai ryhmittymän) toiminnan asianmukaisesta lopettamisesta ja e) tosiseikoiltaan vastaavat tilanteet.

2. Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön ja, kun kyseessä on vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä, vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön korkeimmalla konsolidointi tasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista muutoksista.

Merkittävän valvottavan yhteisön ja, jos kyseessä on merkittävä valvottava ryhmittymä, valvottavan yhteisön korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa on ilmoitettava EKP:lle kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista muutoksista.

3. Edellä 47 artiklan 1 kohdan kolmen vuoden säännöstä poiketen EKP:n on päätettävä kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, ovatko asianomaiset valvottavat yhteisöt merkittäviä vai vähemmän merkittäviä ja mistä päivämäärästä EKP tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat valvontaa, jos kyseessä ovat 1 kohdassa tarkoitettut poikkeukselliset olosuhteiden muutokset.

53 artikla

Konsolidoitujen yritysten ryhmittymät

1. Kun määritetään merkittävyttä kokoperusteen mukaan, konsolidoitujen yritysten valvottavan ryhmittymän muodostavat yritykset, jotka on konsolidoitava vakavaraisuuden valvontaa varten unionin lainsäädännön mukaisesti.
2. Kun määritetään merkittävyttä kokoperusteen mukaan, konsolidoitujen yritysten valvottava ryhmittymä sisältää tytäryritykset ja sivuliikkeet a) osallistumattomissa jäsenvaltioissa ja b) kolmansissa maissa.

54 artikla

Konsolidointimenetelmä

Konsolidointimenetelmänä on konsolisointimenetelmä, joka sovelletaan unionin lainsäädännön mukaisesti vakavaraisuuden valvontaa varten.

55 artikla

Varojen kokonaisarvon laskentamenetelmä

Kun määritetään luottolaitoksen merkittävyyttä kokoperusteen mukaan, 'varojen kokonaisarvo' vastaa taseen riviä 'vastaavaa yhteensä' taseessa, joka on laadittu unionin lainsäädännön mukaisesti vakavaraisuuden valvontaa varten.

4 osasto

Merkittävyyden määrittäminen unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle koituvan merkityksen perusteella

56 artikla

Kansallisen taloudellisen merkityksen kynnys

Johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunut valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä, jonka emoyritys on sijoittautunut johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon, on määritettävä merkittäväksi sillä perusteella, mikä on sen merkitys asianomaisen osallistuvan jäsenvaltion taloudelle, jos

$A : B \geq 0,2$ (kansallisen taloudellisen merkityksen kynnys) ja

$A \geq 5$ miljardia euroa

kun

A on 51–55 artiklan mukaisesti tietylle kalenterivuodelle määritetty varojen kokonaisarvo ja

B on bruttokansantuote markkinahintaan siten kuin se määritetään Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013¹⁴ (EKT 2010) liitteessä A olevassa 8.89 kohdassa ja Eurostat julkaisee sen tietyltä kalenterivuodelta.

14 EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1

57 artikla

Perusteet, joiden mukaan merkittävyys määritetään unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle koituvan merkityksen perusteella

1. EKP:n on otettava huomioon seuraavat perusteet erityisesti silloin, kun se arvioi, onko valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä merkittävä unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle muista kuin 56 artiklassa esitetyistä syistä:
  - a) valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän merkitys tietyille talouden sektoreille unionissa tai jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa;
  - b) valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän keskinäiset yhteydet unionin tai osallistuvan jäsenvaltion talouden kanssa;
  - c) valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän korvattavuus sekä markkinaosallistujana että asiakaspalvelun tarjoajana;
  - d) valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän liiketoiminnan, rakenteen ja toiminnan monimutkaisuus.
2. Vastaavasti on sovellettava 52 artiklan 3 kohtaa.

58 artikla

Merkittävyyden määrittäminen jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle koituvan merkityksen perusteella kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä

1. Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi ilmoittaa EKP:lle, että se pitää valvottavaa yhteisöä kotimaansa talouden kannalta merkittävänä.
2. EKP:n on arvioitava kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ilmoitusta 57 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaan.
3. Vastaavasti on sovellettava 57 artiklaa.

5 osasto

Merkittävyyden määrittäminen rajatylittävän toiminnan merkityksen perusteella

59 artikla

Perusteet, joiden mukaan merkittävyys määritetään valvottavan ryhmittymän rajatylittävän toiminnan merkityksen perusteella

1. EKP voi pitää valvottavaa ryhmittymää merkittävänä sen rajatylittävän toiminnan perusteella vain jos valvottavan ryhmittymän emoyritys on perustanut tytäryrityksiä, jotka ovat itse luottolaitoksia, useampaan kuin yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon.

2. EKP voi pitää valvottavaa ryhmittymää merkittävänä sen rajatylittävän toiminnan perusteella vain jos
  - a) sen rajatylittävien varojen osuus sen kokonaisvaroista on yli 10 prosenttia; tai
  - b) sen rajatylittävien velkojen osuus sen kokonaisveloista on yli 10 prosenttia.
3. Vastaavasti on sovellettava 52 artiklan 3 kohtaa.

60 artikla

Rajatylittävät varat ja velat

1. ‘Rajatylittävillä varoilla’ tarkoitetaan valvottavan ryhmittymän yhteydessä kokonaisvarojen osuutta, jonka vastapuolena on luottolaitos tai jokin muu juridinen tai luonnollinen henkilö, joka sijaitsee muussa osallistuvassa jäsenvaltiossa kuin jäsenvaltiossa, jossa asianomaisen valvottavan ryhmittymän emoyrityksellä on päätoimipaikka.
2. ‘Rajatylittävillä veloilla’ tarkoitetaan valvottavan ryhmittymän yhteydessä kokonaisvelkojen osuutta, jonka vastapuolena on luottolaitos tai jokin muu juridinen tai luonnollinen henkilö, joka sijaitsee muussa osallistuvassa jäsenvaltiossa kuin jäsenvaltiossa, jossa asianomaisen valvottavan ryhmittymän emoyrityksellä on päätoimipaikka.

6 osasto

Merkityksen määrittäminen EVM:stä maksettavaa julkista rahoitustukea koskevan pyynnön tai tällaisen tuen vastaanottamisen perusteella

61 artikla

EVM:stä maksettavaa suoraa julkista rahoitustukea koskeva pyyntö tai tällaisen tuen vastaanottaminen

1. Suoraa julkista rahoitustukea valvottavalle yhteisölle pyydetään, jos EVM:n jäsen esittää kyseiselle yhteisölle myönnettävää EVM:n rahoitustukea koskevan pyynnön EVM:n johtokunnan Euroopan vakauserämekanismista tehdyn sopimuksen 19 artiklan nojalla luottolaitoksen suorasta pääomittamisesta tekemän päätöksen mukaisesti ja päätöksessä hyväksytyjen instrumenttien avulla.
2. Luottolaitos vastaanottaa suoraa julkista rahoitustukea, kun luottolaitos on saanut rahoitustukea päätöksen nojalla ja 1 kohdassa mainittujen instrumenttien avulla.

62 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten velvollisuus ilmoittaa EKP:lle mahdollisesta vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön esittämästä julkista rahoitustukea koskevasta pyynnöstä tai tällaisen tuen vastaanottamisesta

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle heti kun se saa tiedon vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön mahdollisesta kansallisella tasolla välillisesti EVM:stä ja/tai EVM:stä myönnettävän julkisen rahoitustuen tarpeesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 96 artiklassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa EKP:lle vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön rahoitustilanteen heikkenemisestä.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava arviointinsa vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön rahoitustilanteesta EKP:n harkittavaksi ennen kuin se toimittaa sen EVM:lle, asianmukaisesti perusteltuja kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta.

63 artikla

Suoran valvonnan alkaminen ja päätyminen

1. Valvottava yhteisö, jonka osalta pyydetään suoraa julkista rahoitustukea EVM:stä tai joka on vastaanottanut suoraa julkista rahoitustukea EVM:stä, on määritettävä merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi siitä päivästä, jona suoraa julkista rahoitustukea pyydettiin sen puolesta.
2. Päivämäärä, jona EKP:n on otettava yhteisö suoraan valvontaansa, on määritettävä EKP:n valvontapäätöksessä 2 osaston mukaisesti.
3. Vastaavasti on sovellettava 52 artiklan 3 kohtaa.

64 artikla

Soveltamisala

Jos suoraa julkista rahoitustukea pyydetään valvottavaan ryhmittymään kuuluvan valvottavan yhteisön osalta, kaikki kyseiseen valvottavaan ryhmittymään kuuluvat valvottavat yhteisöt on määritettävä merkittäviksi.

7 osasto

Merkittävyyden määrittäminen sillä perusteella, että valvottava yhteisö on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa

65 artikla

Perusteet, joiden mukaan määritetään kolme merkittävintä luottolaitosta jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa

1. Luottolaitos tai valvottava ryhmittymä on määritettävä merkittäväksi, jos se on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta tai valvottavista ryhmittymistä jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa.
2. Kolmen merkittävimmän luottolaitoksen tai valvottavan ryhmittymän määrittämiseksi jossakin osallistuvassa jäsenvaltiossa EKP:n ja asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon valvottavan yhteisön ja valvottavan ryhmittymän koko, siten kuin se on määritetty 50–55 artiklan mukaisesti.

66 artikla

Uudelleentarkasteluprosessi

1. EKP:n on vahvistettava kunkin kalenterivuoden lokakuun 1 päivään mennessä jokaisen osallistuvan jäsenvaltion osalta, pitäisikö kolme luottolaitosta tai valvottavaa ryhmittymää, joiden emoyritys on sijoittautunut kuhunkin osallistuvaan jäsenvaltioon, luokitella merkittäviksi valvottaviksi yhteisöiksi.
2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:n pyynnöstä sille kolme merkittävintä luottolaitosta tai valvottavaa ryhmittymää, jotka ovat sijoittautuneet niiden osallistuviin jäsenvaltioihin kyseisen kalenterivuoden lokakuun 1. päivään mennessä. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä kolme merkittävintä luottolaitosta tai valvottavaa ryhmittymää 50–55 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
3. Asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kustakin kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta tai valvottavasta ryhmittymästä osallistuvissa jäsenvaltioissa EKP:lle kertomus, josta ilmenevät valvontahistoria ja riskiprofiili kussakin tapauksessa, ellei luottolaitosta tai valvottavaa ryhmittymää ole jo määritetty merkittäväksi.

EKP:n on suoritettava oma arviointinsa 2 kohdassa tarkoitetut tiedot saatuaan. EKP voi tätä tarkoitusta varten pyytää asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista toimittamaan kaikki merkitykselliset tiedot.
4. Jos tietyn vuoden lokakuun 1 päivänä yhtä tai useampaa kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta tai valvottavasta ryhmittymästä jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa ei määritetä merkittäviksi valvottaviksi yhteisöiksi, EKP:n on tehtävä 2 osaston mukaisesti päätös mistä tahansa näistä kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta tai valvottavasta ryhmittymästä, joita ei määritetä merkittäviksi.
5. Vastaavasti on sovellettava 52 artiklan 3 kohtaa.

8 osasto

EKP:n päätös valvoa suoraan vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla

67 artikla

YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla tehtävän päätöksen edellytykset

1. EKP voi YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla EKP:n valvontapäätöksellä milloin tahansa päättää valvoa suoraan vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä tai vähemmän merkittävää valvottavaa ryhmittymää, jos tämä on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
2. Ennen kuin EKP tekee 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen, sen on otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat:
  - a) onko vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä lähellä täyttää jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan perusteista;
  - b) vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän keskinäiset yhteydet muiden luottolaitosten kanssa;
  - c) onko kyseinen vähemmän merkittävä valvottava yhteisö sellaisen valvottavan yhteisön tytäryritys, jolla on päätoimipaikka osallistumattomassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ja joka on perustanut osallistuviin jäsenvaltioihin yhden tai useamman tytäryrityksen, jotka ovat myös luottolaitoksia, tai yhden tai useamman sivuliikkeen, joista yksi tai useampi on merkittävä;
  - d) se, että kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole noudattanut EKP:n ohjeita;
  - e) se, että kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole toteuttanut YVM-asetuksen 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimia,
  - f) se, että vähemmän merkittävä valvottava yhteisö on pyytänyt tai saanut välillistä julkista rahoitustukea ERVV:stä tai EVM:stä.

68 artikla

Menettely, jonka mukaisesti valmistellaan YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu päätös kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä

1. EKP:n on kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä arvioitava, onko tarpeen käyttää suoraa valvontaa YVM-asetuksen mukaisesti vähemmän merkittävään valvottavaan yhteisöön tai vähemmän merkittävään valvottavaan ryhmittymään korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnössä on a) määritettävä vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä, joka EKP:n pitäisi kansallisen toimivaltaisen viranomaisen mielestä ottaa suoraan valvontaansa, ja b) todettava, miksi vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonta EKP:n toimesta on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

3. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyyntöön on liitettävä kertomus, josta ilmenevät asianomaisen vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvontahistoria ja riskiprofiili.
4. Jos EKP ei täytä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyyntöä, sen on kuultava kyseistä kansallista toimivaltaista viranomaista ennen lopullista arviointiaan siitä, onko vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonta EKP:n toimesta tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
5. Jos EKP päättää, että vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonta EKP:n toimesta on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, sen on tehtävä EKP:n valvontapäätös 2 osaston mukaisesti.

69 artikla

Menettely, jonka mukaisesti EKP valmistelee omasta aloitteestaan päätöksiä YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla

1. EKP voi kehottaa kansallista toimivaltaista viranomaista toimittamaan raportin, josta ilmenevät vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvontahistoria ja riskiprofiili. EKP:n on yksilöitävä päivämäärä, johon mennessä se odottaa saavansa tämän kertomuksen.
2. EKP:n on kuultava kyseistä kansallista toimivaltaista viranomaista ennen lopullista arviointiaan siitä, onko vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonta EKP:n toimesta tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
3. Jos EKP katsoo, että vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän suora valvonta EKP:n toimesta on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, sen on tehtävä EKP:n valvontapäätös 2 osaston mukaisesti.

9 osasto

Erityiset olosuhteet, joiden vuoksi saattaa olla perusteltua määrittää valvottava yhteisö vähemmän merkittäväksi, vaikka merkittävyyden perusteet täyttyvät

70 artikla

Erityiset olosuhteet, jotka johtavat merkittävän valvottavan yhteisön määrittämiseen vähemmän merkittäväksi

1. YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan toisessa ja viidennessä alakohdassa tarkoitettujen erityisten olosuhteiden (jäljempänä 'erityiset olosuhteet') ovat olemassa jos on spesifisiä ja tosiasiallisia olosuhteita, joiden vuoksi valvottavan yhteisön luokittelu on merkittäväksi on epäasianmukaista, kun otetaan huomioon YVM-asetuksen tavoitteet ja periaatteet ja erityisesti tarve varmistaa korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukainen soveltaminen.
2. Käsitettä 'erityiset olosuhteet' on tulkittava suppeasti.

71 artikla

Eriyisten olosuhteiden olemassaolon arviointi

1. Se, onko olemassa erityisiä olosuhteita, joiden vuoksi olisi perusteltua luokitella muutoin merkittävä valvottava yhteisö vähemmän merkittäväksi, on ratkaistava tapauskohtaisesti ja nimenomaan valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän osalta eikä valvottavien yhteisöjen luokkien osalta.
2. Vastaavasti on sovellettava 40 artiklaa.
3. Vastaavasti on sovellettava 44–46 artiklaa sekä 48 ja 49 artiklaa. EKP toteaa EKP:n valvontapäätöksessä syyt, joiden vuoksi se on päätellyt erityisten olosuhteiden olevan olemassa.

72 artikla

Uudelleentarkastelu

1. EKP tarkastelee asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten avustuksella vähintään kerran vuodessa uudelleen, ovatko erityiset olosuhteet edelleen olemassa erityisten olosuhteiden perusteella vähemmän merkittäväksi määritetyn valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän osalta.
2. Asianomaisen valvottavan yhteisön on toimitettava kaikki tiedot, joita EKP pyytää 1 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelun suorittamiseksi.
3. Jos EKP katsoo, että erityisiä olosuhteita ei ole enää olemassa, se tekee EKP:n valvontapäätöksen, joka osoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle ja jossa todetaan, että se on merkittävä ja että erityisiä olosuhteita ei ole enää olemassa.
4. Vastaavasti on sovellettava IV osassa olevaa 2 osastoa.

V OSA
YHTEISET MENETTELYT

1 osasto

Yhteistyö, joka liittyy luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista koskevan toimiluvan hakemiseen

73 artikla

Ilmoittaminen EKP:lle luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista koskevasta toimilupahakemuksesta

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, joka vastaanottaa toimilupahakemuksen, joka koskee luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista osallistuvassa jäsenvaltiossa, on ilmoitettava EKP:lle tällaisen hakemuksen vastaanottamisesta 15 työpäivän kuluessa.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle myös määräaika, jonka kuluessa hakemuksesta on tehtävä päätös ja annettava se tiedoksi hakijalle sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
3. Jos hakemus ei ole täydellinen, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä joko omasta aloitteestaan tai EKP:n kehotuksesta hakijaa toimittamaan tarvittavat lisätiedot. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikki tällaiset vastaanottamansa lisätiedot EKP:lle 15 työpäivän kuluessa niiden vastaanottamisesta.

74 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toimittama hakemusten arviointi

Kansallinen toimivaltainen viranomainen, jolle hakemus toimitetaan, arvioi, täyttääkö hakija kaikki toimilupaedellytykset, jotka on vahvistettu kansallisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltion asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä.

75 artikla

Hakemuksen hylkäämistä koskevat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten päätökset

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on hylättävä hakemukset, jotka eivät täytä sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä asetettuja toimilupaedellytyksiä, ja toimitettava jäljennös päätöksestään EKP:lle.

76 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista koskevat toimilupapäätöksen luonnokset

1. Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo hakemuksen täyttävän kaikki sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut toimilupaedellytykset, se laatii päätösluonnoksen, jossa se ehdottaa, että EKP myöntää hakijalle toimiluvan luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen (jäljempänä 'toimilupapäätöksen luonnos').
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toimilupapäätöksen luonnos annetaan tiedoksi EKP:lle ja hakijalle viimeistään 20 työpäivää ennen kuin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetty pisin mahdollinen arviointijakso päättyy.
3. Kansallinen toimivaltainen viranomainen saa ehdottaa suositusten, ehtojen ja/tai rajoitusten liittämistä toimilupapäätöksen luonnokseen kansallisen lainsäädännön ja unionin lainsäädännön mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa kansallinen toimivaltainen viranomainen on vastuussa ehtojen ja/tai rajoitusten noudattamisen arvioimisesta.

77 artikla

EKP:n suorittama hakemusten arviointi ja hakijoiden kuuleminen

1. EKP:n on arvioitava hakemusta sovellettavassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen toimilupaedellytysten perusteella. Jos EKP katsoo, etteivät edellytykset täyty, sen on annettava hakijalle tilaisuus lausua 31 artiklan mukaisesti kirjallisesti seikoista ja vastaväitteistä, joilla on merkitystä arvioinnin kannalta.
2. Jos kokouksen järjestämistä pidetään tarpeellisena ja kaikissa muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa EKP voi jatkaa hakemuksen ratkaisemista koskevaa enimmäismääräaika YVM-asetuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Määräajan jatkamisesta on ilmoitettava hakijalle tämän asetuksen 35 artiklan mukaisesti.

78 artikla

EKP:n toimilupapäätökset

1. EKP:n on tehtävä päätös kansalliselta toimivaltaiselta viranomaiselta saamastaan toimilupapäätöksen luonnoksesta 10 työpäivän kuluessa, ellei 77 artiklan 2 kohdan nojalla ole tehty päätöstä enimmäismääräajan jatkamisesta. Se voi puoltaa toimilupapäätöksen luonnosta ja siten suostua toimiluvan myöntämiseen tai vastustaa toimilupapäätöksen luonnosta.
2. EKP:n on perustettava päätöksensä hakemusta koskevaan arviointiinsa, toimilupapäätöksen luonnokseen ja hakijan 77 artiklan nojalla mahdollisesti esittämiin kommentteihin.
3. EKP:n on tehtävä päätös toimiluvan myöntämisestä, jos hakija täyttää kaikki toimilupaedellytykset sovellettavan unionin lainsäädännön ja sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, johon hakija on sijoittautunut.

4. Toimiluvan myöntämisestä tehtävän päätöksen on katettava hakijan toiminta luottolaitoksena siten kuin siitä säädetään sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja sitä on sovellettava siten, että ei rajoiteta minkään muiden kansallisen lainsäädännön mukaisten toimilupavaatimusten soveltamista muuhun kuin talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottamista suurelta yleisöltä ja luottojen myöntämistä omaan lukuun koskevaan liiketoimintaan.

79 artikla

Toimiluvan raukeaminen

Toimilupa raukeaa direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan a kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, jos sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään.

2 osasto

Yhteistyö toimiluvan peruuttamisen yhteydessä

80 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ehdotus toimiluvan peruuttamisesta

1. Jos asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että luottolaitoksen toimilupa pitäisi peruuttaa kokonaan tai osittain sovellettavan unionin lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön perusteella, mukaan lukien toimiluvan peruuttaminen luottolaitoksen pyynnöstä, sen on toimitettava EKP:lle päätösluonnos, jossa ehdotetaan toimiluvan peruuttamista (jäljempänä 'peruutus päätösluonnos'), ja kaikki merkitykselliset peruuttamista puoltavat asiakirjat.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on sovitettava toimintansa yhteen luottolaitosten kriisintarkoituksissa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen (jäljempänä 'kansallinen kriisintarkoituksuviranomainen') kanssa kaikkien sellaisten peruuttamispäätöksen luonnosten osalta, jotka ovat kansallisen kriisintarkoituksuviranomaisen kannalta relevantteja.

81 artikla

EKP:n arviointi peruutus päätöksen luonnoksesta

1. EKP:n on arvioitava peruutus päätösluonnos ilman aiheutonta viivästystä. Sen on erityisesti otettava huomioon kansallisen toimivaltaisen viranomaisen esittämät kiireellisyyttä koskevat perustelut.
2. Oikeutta tulla kuulluksi sovelletaan siten kuin 31 artiklassa säädetään.

82 artikla

Arviointi EKP:n omasta aloitteesta ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen

1. Jos EKP saa tietoonsa seikkoja, jotka saattavat edellyttää toimiluvan peruuttamista, sen on arvioitava omasta aloitteestaan, pitäisikö toimilupa peruuttaa sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti.
2. EKP voi kuulla asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia milloin hyvänsä. Jos EKP aikoo peruuttaa toimiluvan, sen on kuultava sen jäsenvaltion kansallista toimivaltaista viranomaista, johon luottolaitos on sijoittautunut, viimeistään 25 työpäivää ennen suunnittelemaansa päätöksentekopäivää. Kuulemista koskevaa määräaika voidaan lyhentää viiteen työpäivään asianmukaisesti perustelluissa kiireellisissä tapauksissa.
3. Jos EKP aikoo peruuttaa toimiluvan, sen on ilmoitettava asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille kaikista luottolaitoksen esittämistä lausumista. Luottolaitoksen oikeutta tulla kuulluksi sovelletaan siten kuin 31 artiklassa säädetään.
4. EKP:n on YVM-asetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti sovitettava yhteen toimintansa kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kanssa toimiluvan peruuttamista koskevan ehdotuksen osalta. EKP:n on ilmoitettava kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle asiasta välittömästi sen jälkeen, kun se on aloittanut yhteydenpidon kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kanssa.

83 artikla

EKP:n päätös toimiluvan peruuttamisesta

1. EKP:n on tehtävä päätös toimiluvan peruuttamisesta ilman aiheetonta viivästyä. Se voi näin menetellessään hyväksyä tai hylätä asianomaisen peruuttamispäätösluonnoksen.
2. EKP:n on otettava päätöstä tehdessään huomioon kaikki seuraavat seikat: a) arviointinsa olosuhteista, joiden vuoksi peruuttaminen on perusteltua; b) kansallisen toimivaltaisen viranomaisen peruuttamispäätösluonnoksen, jos sellainen on laadittu; c) asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kuulemisen, ja jos kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole kansallinen kriisinratkaisuviranomainen, kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen (jäljempänä yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa 'kansalliset viranomaiset') kuulemisen; d) kaikki luottolaitoksen 81 artiklan 2 kohdan ja 82 artiklan 3 kohdan nojalla esittämät lausumat.
3. EKP:n on myös laadittava täydelliset tiedot sisältävä päätösluonnos 85 artiklassa kuvatuissa tapauksissa, jos asianomainen kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei vastusta luvan peruuttamista tai EKP toteaa, että kansalliset viranomaiset eivät ole panneet täytäntöön rahoitusmarkkinoiden vakauden ylläpitämiseksi tarpeellisia asianmukaisia toimia.

84 artikla

Menettely silloin, kun kansallisten viranomaisten on toteutettava mahdollisia kriisintarkaisutoimia

1. Jos kansallinen kriisintarkaisuviranomainen ilmoittaa vastustavansa EKP:n aikomusta peruuttaa toimilupa, EKP:n ja kansallisen kriisintarkaisuviranomaisen on sovittava määräajasta, jonka aikana EKP:n on pidätyttävä etenemästä toimiluvan peruuttamisessa. EKP:n on ilmoitettava kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle välittömästi, kun se on aloittanut yhteydenpidon kansallisten kriisintarkaisuviranomaisten kanssa tämän sopimuksen tekemiseksi.
2. Sovitun määräajan päätyttyä EKP:n on arvioitava, ottaen huomioon mahdollinen edistyminen, aikooko se edetä toimiluvan peruuttamisessa vai pidentää sovittua määräaika YVM-asetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti. EKP:n on kuultava sekä asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista että kansallista kriisintarkaisuviranomaista, jos tämä on jokin muu kuin kansallinen toimivaltainen viranomainen. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle näiden viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä ja peruuttamisen seurauksia koskevasta arvioinnistaan.
3. Jos kansallinen kriisintarkaisuviranomainen ei vastusta toimiluvan peruuttamista tai EKP toteaa, että kansalliset viranomaiset eivät ole panneet täytäntöön rahoitusmarkkinoiden vakauden ylläpitämiseksi tarpeellisia asianmukaisia toimia, on sovellettava 83 artiklaa.

3 osasto

Yhteistyö määräösuuksien hankintojen yhteydessä

85 artikla

Ilmoittaminen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille määräösuuden hankkimisesta

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, joka on vastaanottanut täydelliset tiedot sisältävän ilmoituksen aikomuksesta hankkia määräösuus kyseiseen osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneesta luottolaitoksesta, on ilmoitettava EKP:lle tällaisesta ilmoituksesta viiden työpäivän kuluessa sen vastaanottamisesta.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on myös ilmoitettava EKP:lle päivämäärä, johon mennessä päätös määräösuuden hankkimisen vastustamisesta tai vastustamatta jättämisestä on annettava tiedoksi hakijalle asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaan. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle, jos sen on keskeytettävä arviointia koskeva määräaika lisätietopyynnön vuoksi.

86 artikla

Mahdollisten hankintojen arviointi

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, jolle on ilmoitettu määräosuuden hankkimista koskevasta aikomuksesta, on arvioitava, onko aiottu hankinta kaikkien unionin lainsäädännössä ja asianomaisessa kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen edellytysten mukaista. Tämän arvioinnin jälkeen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on laadittava EKP:tä varten päätösluonnos hankinnan vastustamisesta tai vastustamatta jättämisestä.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätösluonnos hankinnan vastustamisesta tai vastustamatta jättämisestä EKP:lle viimeistään 15 työpäivää ennen sovellettavassa unionin lainsäädännössä määritellyn arviointijakson päättymistä.

87 artikla

EKP:n päätös hankinnasta

EKP:n on päätettävä ehdotetusta hankinnasta ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätösluonnoksesta tekemänsä arvioinnin perusteella vastustaako se hankintaa. Oikeutta tulla kuulluksi on sovellettava 31 artiklassa säädetyllä tavalla.

4 osasto

Yhteisistä menettelyistä tehtyjen päätösten antaminen tiedoksi

88 artikla

Päätösten tiedoksiantomenettelyt

1. EKP antaa seuraavat päätökset ilman aiheetonta viivästystä osapuolille tiedoksi 35 artiklan mukaisesti:
  - a) EKP:n päätöksen luottolaitoksen toimiluvan peruuttamisesta;
  - b) EKP:n päätöksen määräosuuden hankkimisesta luottolaitoksesta.
2. EKP antaa seuraavat päätökset ilman aiheetonta viivästystä tiedoksi kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle:
  - a) EKP:n päätöksen luottolaitoksen toimilupaa koskevasta hakemuksesta;
  - b) EKP:n päätöksen luottolaitoksen toimiluvan peruuttamisesta;
  - c) EKP:n päätöksen määräosuuden hankkimisesta luottolaitoksesta.
3. Kansallinen toimivaltainen viranomainen antaa seuraavat päätökset tiedoksi toimiluvan hakijalle:
  - a) toimilupapäätösluonnoksen;

- b) kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksen toimilupahakemuksen hylkäämisestä, jos hakija ei täytä sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä asetettuja toimiluvan myöntämisedellytyksiä;
  - c) EKP:n päätöksen vastustaa a alakohdassa tarkoitettua toimilupapäätösluonnosta;
  - d) EKP:n toimilupapäätöksen.
4. Kansallinen toimivaltainen viranomainen antaa EKP:n päätöksen luottolaitoksen toimiluvan peruuttamisesta tiedoksi asianomaiselle kansalliselle kriisintarkkailuviranomaiselle.

VI OSA
MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN VALVONTAA KOSKEVAT
MENETTELYT

1 osasto

**Merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten
antama apu**

89 artikla

Merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta

EKP:n on valvottava merkittäviä valvottavia yhteisöjä suoraan II osassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti, erityisesti yhteisten valvontaryhmien tehtävien ja kokoonpanon osalta.

90 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten asema EKP:n apuna

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on avustettava EKP:tä sen tehtävien hoitamisessa YVM-asetuksessa ja tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin ja hoidettava erityisesti kaikki seuraavat tehtävät:
  - a) toimitettava EKP:lle osallistuvaan jäsenvaltioonsa sijoittautuneita merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevat päätösluonnokset 91 artiklan mukaisesti;
  - b) avustettava EKP:tä valmistelemalla toimia, jotka liittyvät EKP:lle YVM-asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseen, ja panemalla niitä täytäntöön, mukaan lukien avustaminen tarkastustoiminnassa ja merkittävien valvottavien yhteisöjen tilanteen päivittäisessä arvioinnissa;
  - c) avustettava EKP:tä sen päätösten täytäntöönpanossa käyttämällä tarvittaessa YVM-asetuksen 9 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on EKP:tä avustaessaan noudatettava merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevia EKP:n ohjeita.

91 artikla

Päätösluonnokset, joita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on laadittava EKP:n tarkastelua varten

1. EKP voi YVM-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti pyytää kansallista toimivaltaista viranomaista laatimaan EKP:n tarkastelua varten päätösluonnoksen YVM-asetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta .
Pyynnössä on määriteltävä määräaika, jonka kuluessa päätösluonnos on toimitettava EKP:lle.
2. Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi toimittaa merkittävää valvottavaa yhteisöä koskevan päätösluonnoksen EKP:lle tarkastelua varten myös omasta aloitteestaan yhteisen valvontaryhmän välityksellä.

92 artikla

Tietojenvaihto

EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivästystä vaihdettava tietoja, jotka liittyvät merkittäviin valvottaviin yhteisöihin, jos on vakavia viitteitä siitä, että kyseisten merkittävien valvottavien yhteisöjen ei enää voida luottaa täyttävän velvoitteitaan velkojiaan kohtaan ja että ne eivät varsinkaan enää kykene tarjoamaan vakuutta varoille, jotka niiden tallettajat ovat niille uskoneet, ja jos on vakavia viitteitä olosuhteista, jotka saattaisivat johtaa siihen, että asianomainen luottolaitoksen todetaan olevan kykenemätön maksamaan talletuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY¹⁵ 1 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Viranomaisten on oltava mahdollisimman tiiviissä yhteydessä EKP:hen ennen tällaiseen toteamukseen liittyvän päätöksen tekemistä.

2 osasto

Luottolaitosten hallinnosta vastaavia henkilöitä koskevien asianmukaisten ja soveltuvien vaatimusten täyttäminen

93 artikla

Merkittävien valvottavien yhteisöjen hallintoelinten jäsenten soveltuvuuden arvioiminen

1. Jotta varmistettaisiin, että laitoksilla on käytössään vahvat hallintojärjestelyt, merkittävän valvottavan yhteisön on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa johto- ja valvontatehtävissä toimivien ylimpien hallintoelintensä jäsenten (jäljempänä 'johto') muutoksista, mukaan lukien johdon virkakauden jatkaminen, sanotun

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.94, s. 5).

kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön sekä V osan soveltamista. Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle kaikista tällaisista muutoksista ilman aiheetonta viivästystä ja ilmoitettava sille määräaika, jonka kuluessa päätös on tehtävä ja annettava tiedoksi asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. EKP:llä on oltava valvontavaltuudet, joita toimivaltaisilla viranomaisilla on asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön perusteella, jotta se voi arvioida merkittävien valvottavien yhteisöjen johdon soveltuvuuden.

94 artikla

Johdon soveltuvuuden jatkuva uudelleentarkastelu

1. Merkittävän valvottavan yhteisön on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista uusista seikoista, jotka saattavat vaikuttaa alun perin tehtyyn soveltuvuusarviointiin, tai kaikista muista asioista, jotka saattaisivat vaikuttaa johdon soveltuvuuteen, ilman aiheetonta viivästystä heti kun nämä seikat tai kysymykset ovat valvottavan yhteisön tai asianomaisen johtajan tiedossa. Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle tällaiset uudet seikat tai kysymykset ilman aiheetonta viivästystä.
2. EKP voi aloittaa uuden arvioinnin 1 kohdassa tarkoitettujen uusien seikkojen tai kysymysten perusteella tai saadessaan tietoonsa mitä tahansa uusia seikkoja, jotka saattavat vaikuttaa asianomaisesta johtajasta alun perin tehtyyn arviointiin, tai mitä tahansa muita asioita, jotka saattaisivat vaikuttaa johtajan soveltuvuuteen. EKP:n on tämän jälkeen päätettävä, mikä on asianmukainen toimenpide asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön perusteella, ja ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tästä toimenpiteestä ilman aiheetonta viivästystä.

3 osasto

Muut menettelyt, joita merkittävien valvottavien yhteisöjen on noudatettava

95 artikla

Merkittävien valvottavien yhteisöjen pyynnöt, ilmoitukset tai hakemukset

1. Merkittävän valvottavan yhteisön on osoitettava EKP:lle kaikki pyyntönsä, ilmoituksensa tai hakemuksensa, jotka liittyvät EKP:lle annettujen tehtävien hoitamiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityisesti V osassa säädettyjen erityisten menettelyjen soveltamista ja yhteisön tavanomaista yhteydenpitoa oman kansallisen toimivaltaisen viranomaisensa kanssa.

2. EKP:n on toimitettava tällainen pyyntö, ilmoitus tai hakemus asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, ja se voi pyytää kansallista toimivaltaista viranomaista valmistelemaan päätösluonnoksen 91 artiklan mukaisesti.
3. Jos alun perin esitetyn pyynnön, ilmoituksen tai hakemuksen perusteella annettuun lupaan nähden tehdään huomattavia muutoksia, merkittävän valvottavan yhteisön on tehtävä uusi pyyntö, ilmoitus tai hakemus EKP:lle 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

VII OSA
VÄHEMMÄN MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN VALVONTAA
KOSKEVAT MENETTELYT

1 osasto

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ilmoitukset EKP:lle olennaisista kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyistä ja olennaisista valvontapäätösluonnoksista

96 artikla

Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön rahoitustilanteen heikentyminen

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle, jos minkä tahansa vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tilanne heikkenee nopeasti ja merkittävästi, erityisesti silloin jos tällainen heikkeneminen voisi johtaa suoran tai epäsuoran rahoitustuen hakemiseen EVM:stä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 62 artiklan soveltamista.

97 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ilmoitus EKP:lle olennaisista kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyistä

1. Jotta EKP kykenee valvomaan järjestelmän toimintaa siten kuin siitä säädetään YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan c alakohdassa, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskeviin toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olennaisiin valvontamenettelyihin liittyvät tiedot. EKP:n on määriteltävä yleiset perusteet, joissa otetaan huomioon erityisesti asianomaisen vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön riskitilanne ja sen mahdollinen vaikutus kotimaiseen rahoitusjärjestelmään, jotta voidaan yksilöidä, mistä vähemmän merkittävistä valvottavista yhteisöistä on ilmoitettava mitään tietoja. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot etukäteen tai asianmukaisesti perustelluissa kiireellisissä tapauksissa samaan aikaan kun menettely aloitetaan.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olennaisia valvontamenettelyjä ovat seuraavat:
  - a) jäsenten erottaminen vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen johtoryhmistä ja erityistehtäviä hoitavien johtajien nimittäminen vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen johtoon; sekä
  - b) menettelyt, joilla on merkittävä vaikutus vähemmän merkittävään valvottavaan yhteisöön.
3. EKP:n tämän artiklan mukaisesti vahvistamien tietovaatimusten lisäksi EKP voi milloin tahansa pyytää kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tietoja vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevien tehtävien hoitamisesta.

4. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tässä artiklassa vahvistettujen EKP:n tietovaatimusten lisäksi omasta aloitteestaan ilmoitettava EKP:lle kaikista muista kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyistä,
  - a) joita ne pitävät olennaisina ja joista ne haluavat kuulla EKP:n näkemyksen, tai
  - b) jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti YVM:n maineeseen.
5. Jos EKP kehottaa kansallista toimivaltaista viranomaista tekemään lisäarvioinnin tietyistä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olennaisen valvontamenettelyn seikoista, pyynnössä on yksilöitävä kyseessä olevat seikat. EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toisella osapuolella on riittävästi aikaa, jotta menettely ja YVM kokonaisuutena toimivat tehokkaasti.

98 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ilmoitus EKP:lle olennaisista valvontapäätösluonnoksista

1. Jotta EKP kykenisi valvomaan järjestelmän toimintaa siten kuin siitä säädetään YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan c alakohdassa, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle 2 ja 3 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävä valvontapäätösluonnos EKP:lle aina, kun päätösluonnos koskee sellaisia vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä, joiden osalta EKP katsoo, että sille on ilmoitettava nämä tiedot niiden riskitilannetta ja mahdollista vaikutusta kotimaan rahoitusjärjestelmään koskevien EKP:n määrittelemien yleisten perusteiden mukaisesti.
2. Valvontapäätösluonnokset on toimitettava EKP:lle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista, ennen kuin ne osoitetaan vähemmän merkittäville valvottaville yhteisöille, jos nämä päätökset
  - a) liittyvät vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen hallitusten jäsenten erottamiseen ja erityistehtäviä hoitavien johtajien nimittämiseen; tai
  - b) niillä on merkittävä vaikutus vähemmän merkittävään valvottavaan yhteisöön.
3. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle 1 ja 2 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi kaikki muut valvontapäätösluonnokset,
  - a) joista ne haluavat kuulla EKP:n näkemyksen tai
  - b) jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti YVM:n maineeseen.
4. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava 1, 2 ja 3 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävät päätösluonnokset, joita on tästä syystä pidettävä olennaisina valvontapäätösluonnoksina, EKP:lle vähintään 10 päivää ennen päätöksen suunniteltua hyväksymispäivää. EKP:n on esitettävä näkemyksensä päätösluonnoksesta kohtuullisessa ajassa ennen päätöksen suunniteltua hyväksymispäivää. Kiireellisissä tapauksissa asianomainen

kansallinen toimivaltainen viranomainen määrittää kohtuullisen ajanjakson, jonka sisällä 1,2 ja 3 kohdassa vahvistettujen vaatimusten täyttävä päätösluonnos on lähetettävä EKP:lle.

2 osasto

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten jälkikäteisraportointi EKP:lle vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen osalta

99 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten yleinen raportointivelvollisuus EKP:lle

1. Jotta EKP kykenisi valvomaan YVM:n toimintaa YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti, EKP voi vaatia, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset raportoivat säännöllisesti EKP:lle toteuttamista toimenpiteistä ja tehtävistä, joita niiden on suoritettava YVM-asetuksen 6 artiklan 6 kohdan nojalla. EKP:n on ilmoitettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille vuosittain vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ryhmistä ja vaadittavien tietojen luonteesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 jakson soveltamista.
2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vahvistetut vaatimukset eivät vaikuta EKP:n oikeuteen käyttää YVM-asetuksen 10–13 artiklassa mainittuja valtuuksia vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen osalta.

100 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten EKP:lle toimittamien raporttien toimitustiheys ja laajuus

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle vuosittain raportti vähemmän merkittävistä valvottavista yhteisöistä, vähemmän merkittävistä valvottavista ryhmittymistä ja vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen luokista EKP:n vaatimusten mukaisesti.

VIII OSA

MAKROTALouden VAKAUDEN VALVONNAN TEHTÄVIÄ JA VÄLINEITÄ KOSKEVA EKP:N, KANSALLISTEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN JA KANSALLISTEN NIMETTYJEN VIRANOMAISTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

1 osasto

Makrotalouden vakauden valvonnan välineiden määritelmä

101 artikla

Yleiset säännökset

1. Tätä osaa sovellettaessa makrotalouden vakauden valvonnan välineillä tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista välineistä:
  - a) direktiivin 2013/36/EU 130–142 artiklassa tarkoitettuja pääomapuskureita;
  - b) kotimaassa toimiluvan saaneita luottolaitoksia tai niiden alaryhmää koskevia asetuksen (EU) N:o 575/2013 458 artiklan nojalla toteutettuja toimenpiteitä;
  - c) mitä tahansa muita asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään ratkaisemaan systeemiin tai makrotalouden vakauteen kohdistuvia riskejä, ja jotka kansalliset nimetyt viranomaiset tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat mainituissa säädöksissä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti ja unionin lainsäädännössä nimenomaisesti vahvistetuissa tapauksissa.
2. YVM-asetuksen 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua makrotalouden vakauden valvontaa koskevat menettelyt eivät ole tässä asetuksessa tarkoitettuja EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyjä, sanotun kuitenkin rajoittamatta YVM-asetuksen 22 artiklan soveltamista yksittäisille valvottaville yhteisöille osoitettuihin päätöksiin.

102 artikla

EKP:n soveltamat makrotalouden vakauden valvonnan välineet

EKP:n on sovellettava 101 artiklassa tarkoitettuja makrotalouden vakauden valvonnan välineitä tämän asetuksen ja YVM-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja jos direktiivissä säädetään makrotalouden vakauden valvonnan välineistä, sillä edellytyksellä että kyseinen direktiivi on pantu kansallisessa laissa täytäntöön. Vaikka kansallinen nimetty viranomainen ei vahvistaisi puskurien tasoja, se ei estä EKP:tä vahvistamasta puskurivaatimusta tämän asetuksen ja YVM-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2 osasto

Makrotalouden vakauden valvonnan välineiden käyttöä koskevat menettelysäännöt

103 artikla

Makrotalouden vakauden valvonnan välineistä vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten luettelo

EKP:n on kerättävä osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta ja kansallisilta nimetyiltä viranomaisilta tiedot viranomaisista, jotka on nimetty käyttämään 101 artiklassa tarkoitettuja makrotalouden vakauden valvonnan välineitä, ja siitä, mitä makrotalouden vakauden valvonnan välineitä nämä viranomaiset voivat käyttää.

104 artikla

Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen makrotalouden vakauden valvonnan välineiden käyttöä koskeva tietojenvaihto ja yhteistyö

1. Jos asianomaisen kansallinen toimivaltainen viranomainen tai kansallinen nimetty viranomainen aikoo käyttää tällaisia välineitä, sen on YVM-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan EKP:lle 10 työpäivää ennen päätöksen tekemistä. Tästä riippumatta toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen, joka aikoo käyttää jotakin makrotalouden vakauden valvonnan välinettä, on ilmoitettava EKP:lle mahdollisimman ajoissa siitä, että se on havainnut makrovakauteen kohdistuvan tai systeemisen riskin rahoitusjärjestelmälle, ja mahdollisuuksien mukaan suunniteltua välinettä koskevat yksityiskohtaiset tiedot. Näihin tietoihin on sisällyttävä mahdollisimman paljon yksityiskohtaisia tietoja suunnitellusta toimenpiteistä, mukaan lukien suunniteltu toteuttamispäivä.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen on ilmoitettava aikomuksestaan EKP:lle.
3. Jos EKP vastustaa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen suunnittelemaa toimenpidettä, sen on perusteltava tämä viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut ilmoituksen aikomuksesta. Vastustus on ilmaistava kirjallisesti ja perusteltava. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen on otettava EKP:n perustelut asianmukaisesti huomioon ennen päätöksen tekemistä.

105 artikla

EKP:n käyttämiä makrotalouden vakauden valvonnan välineitä koskeva tietojenvaihto ja yhteistyö

1. Jos EKP aikoo omasta aloitteestaan taikka kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen aloitteesta soveltaa tiukempia vaatimuksia

pääomapuskureihin tai soveltaa ankarampia toimenpiteitä systeemisten tai makrovakauteen kohdistuvien riskien estämiseksi, sen on YVM-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan kansalliselle nimetylle viranomaiselle tai kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivää ennen tällaisen päätöksen tekemistä. Jos EKP aikoo soveltaa tiukempia vaatimuksia pääomapuskureihin tai soveltaa ankarampia toimenpiteitä systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin sellaisten luottolaitosten tasolla, joihin sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistettuja menettelyjä unionin lainsäädännössä erikseen vahvistetuissa tapauksissa, sen on tästä riippumatta ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansalliselle nimetylle viranomaiselle mahdollisimman aikaisin siitä, että se on havainnut makrovakauteen kohdistuvan riskin tai rahoitusjärjestelmään kohdistuvan systeemiriskin, ja mahdollisuuksien mukaan suunniteltua välinettä koskevat yksityiskohtaiset tiedot. Näihin tietoihin on sisällyttävä mahdollisimman paljon yksityiskohtaisia tietoja suunnitellusta toimenpiteistä, mukaan lukien suunniteltu toteuttamispäivä.

2. Jos asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset vastustavat EKP:n suunnittelemaa toimenpidettä, niiden on perusteltava tämä EKP:lle viiden työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat vastaanottaneet EKP:n ilmoituksen aikomuksesta. Vastustus on ilmaistava kirjallisesti ja perusteltava. EKP:n on otettava nämä perustelut asianmukaisesti huomioon ennen päätöksen tekemistä.

IX OSA
TIIVISTÄ YHTEISTYÖTÄ KOSKEVAT MENETTELYT

1 osasto

Yleisperiaatteet ja yleiset säännökset

106 artikla

Tiiviin yhteistyön aloittamista koskeva menettely

EKP:n on arvioitava euroalueeseen kuulumattomista jäsenvaltioista tulevia hakemuksia, jotka koskevat tiiviin yhteistyön aloittamista päätöksessä [lisää tähän viittaus tiiviin yhteistyön käyttöönottoa koskevasta menettelystä tehtyyn EKP:n päätökseen] vahvistetun menettelyn mukaisesti.

107 artikla

Periaatteet, joita on sovellettava, kun tiivis yhteistyö on aloitettu

1. EKP:n on hoidettava YVM-asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä tiiviissä yhteistyössä toimivaan asianomaiseen osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien suhteen YVM-asetuksen 6 artiklan mukaisesti siitä päivästä, josta lähtien sovelletaan YVM-asetuksen 7 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyä EKP:n päätöstä, jolla luodaan tiivis yhteistyö EKP:n ja euroalueeseen kuulumattoman jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille, siihen saakka, kunnes tällainen tiivis yhteistyö päättyy tai se keskeytetään.
2. Jos tiivis yhteistyö on luotu YVM-asetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, EKP:n ja tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden merkittävien valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien ja vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien suhteen oltava vastaavassa asemassa kuin euroalueen jäsenvaltioihin sijoittautuneet merkittävät valvottavat yhteisöt ja ryhmittymät ja vähemmän merkittävät valvottavat yhteisöt ja ryhmittymät, kuitenkin ottaen huomioon, että EKP:llä ei ole suoraan sovellettavia valtuuksia tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja ryhmittymiin ja vähemmän merkittäviin yhteisöihin ja ryhmittymiin nähden.
3. EKP voi YVM-asetuksen 6 artiklan mukaisesti antaa tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle merkittäviä valvottavia yhteisöjä ja ryhmiä koskevia ohjeita mutta ainoastaan yleisiä ohjeita vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien osalta.
4. Tiivis yhteistyö päättyy päivänä, jona SEUT 139 artiklan nojalla tehty poikkeus kumotaan tiiviissä yhteistyössä toimivan osallistuvan jäsenvaltion osalta SEUT 140 artiklan 2 kohdan mukaisesti, minkä jälkeen tämän osan säännöksiä ei enää sovelleta.

108 artikla

Oikeudelliset toimet, jotka liittyvät valvontaan tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. EKP voi antaa ohjeita, esittää pyyntöjä tai antaa suuntaviivoja YVM-asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 artiklassa tarkoitettujen tehtävien yhteydessä.
2. Jos EKP katsoo, että tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava jonkin valvottavan yhteisön tai ryhmittymän osalta toimenpide, joka liittyy YVM-asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin, sen on osoitettava tälle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle
  - a) merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää koskeva yleinen tai erityinen ohje, kehotus tai suuntaviiva, jossa edellytetään kyseistä tiiviissä yhteistyössä toimivassa osallistuvassa jäsenvaltiossa olevaa merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää koskevan valvontapäätöksen tekemistä, tai
  - b) vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä tai vähemmän merkittävää valvottavaa ryhmittymää koskevaa yleinen ohje tai suuntaviiva.
3. Jos EKP katsoo, että tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen pitäisi toteuttaa jotakin valvottavaa yhteisöä tai ryhmittymää koskeva toimenpide, joka liittyy YVM-asetuksen 5 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin, se voi osoittaa tälle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansalliselle nimetylle viranomaiselle yleisen tai erityisen ohjeen, kehotuksen tai suuntaviivan, jossa edellytetään tiukempien pääomapuskureita koskevien vaatimusten soveltamista tai ankarampia toimenpiteitä systeemiriskien tai makrovakauteen kohdistuvien riskien estämiseksi.
4. EKP:n on määritettävä ohje, kehotus tai suuntaviiva kohtuullisessa ajassa, jotta tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen kykenee toteuttamaan toimenpiteen, ja tämän määräajan on oltava vähintään 48 tuntia, ellei ole tarpeen toimia aikaisemmin tarpeen korjaamattoman vahingon estämiseksi. Kun EKP määrittää määräajan, sen on otettava huomioon hallinto- ja prosessilainsäädäntö, jota tiiviissä yhteistyössä toimivan asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on noudatettava.
5. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet noudattaakseen EKP:n ohjeita, pyyntöjä ja suuntaviivoja, ja sen on ilmoitettava EKP:lle toteuttamistaan toimenpiteistä ilman aiheetonta viivästystä.
6. Tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen on vastuussa kaikista vahingoista, joita aiheutuu siitä, että se on jättänyt soveltamatta EKP:n toimenpidettä, ohjetta, kehotusta tai suuntaviivaa määräajassa.

2 osasto

Tiivis yhteistyö III, IV, V, X ja XI osan yhteydessä

109 artikla

Kieliä koskeva järjestely tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten väliseen kieliä koskevaan järjestelyyn liittyvää 23 artiklaa sovelletaan tiiviissä yhteistyössä toimivien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tapauksessa soveltuvin osin tämän artiklan säännösten mukaisesti.
2. Kieliä koskevaa järjestelyä, josta säädetään 23 artiklan 2 kohdassa jollekin henkilölle, valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle osoitettujen tai osoitettavien päätösluonnosten osalta, on sovellettava, jos kyseessä on ohjeiden luonnos, jonka EKP lähettää tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

110 artikla

Luottolaitosten merkittävyyden arviointi tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. Valvottavien yhteisöjen tai valvottavien ryhmittymien aseman määrittämistä merkittäväksi tai vähemmän merkittäväksi koskevia IV osan säännöksiä on sovellettava tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin tämän artiklan säännösten mukaisesti .
2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että IV osassa vahvistettuja menettelyjä voidaan soveltaa sen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin.
3. Jos IV osassa säädetään, että EKP osoittaa päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, EKP:n on annettava ohjeita tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, sen sijaan että se osoittaisi päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle , ja tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on osoitettava päätös valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle näiden ohjeiden mukaisesti.

111 artikla

Yhteiset menettelyt tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. Yhteisiä menettelyjä koskevia V osan säännöksiä on sovellettava valvottaviin tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan säännösten soveltamista.
2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että V osassa vahvistettuja menettelyjä voidaan soveltaa sen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin

valvottaviin yhteisöihin. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on erityisesti varmistettava, että EKP saa kaikki tiedot ja asiakirjat, joita se tarvitsee YVM-asetuksessa sille annettujen tehtävien hoitamiseen.

3. Jos V osassa säädetään, että EKP osoittaa päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, EKP:n on annettava ohjeita tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, sen sijaan että se osoittaisi päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, ja tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on osoitettava päätös valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle näiden ohjeiden mukaisesti.
4. Jos V osassa säädetään, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen laatii päätösluonnoksen, tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätösluonnos EKP:lle ja pyydettävä ohjeita.

112 artikla

Makrotalouden vakauden valvonnan välineet tiiviin yhteistyön yhteydessä

Makrotalouden vakauden valvonnan tehtäviin ja välineisiin liittyvä EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten välistä yhteistyötä koskevia VIII osan säännöksiä on sovellettava tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin .

113 artikla

Hallinnolliset seuraamukset tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. Hallinnollisia seuraamuksia koskevia X osan säännöksiä on sovellettava tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin .
2. Jos YVM-asetuksen 18 artiklassa, luettuna yhdessä tämän asetuksen X osan kanssa, säädetään, että EKP osoittaa päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, EKP:n on annettava ohjeita tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle sen sijaan että se osoittaisi päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, ja tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on osoitettava päätös valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle näiden ohjeiden mukaisesti.
3. Jos YVM-asetuksen 18 artiklassa tai tämän asetuksen X osassa säädetään, että kansallinen toimivaltainen viranomainen osoittaa päätöksen merkittävälle valvottavalle yhteisölle tai merkittävälle valvottavalle ryhmittymälle, tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on aloitettava menettely ryhtymällä toimiin varmistaakseen, että asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia määrätään vain EKP:n ohjeiden mukaan. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle, kun päätös on tehty.

114 artikla

YVM-asetuksen 10–13 artiklaan perustuvat tutkintavaltuudet tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. YVM-asetuksen 10–13 artiklaan liittyvää yhteistyötä koskevia XI osan säännöksiä on sovellettava tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin .
2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on käytettävä YVM-asetuksen 10–13 artiklaan perustuvia tutkintavaltuuksia EKP:n ohjeiden mukaisesti.
3. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava EKP:lle tulokset, jotka perustuvat YVM-asetuksen 10–13 artiklassa tarkoitettujen tutkintavaltuuksien käyttöön.
4. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että nimetyt EKP:n henkilöstön jäsenet voivat osallistua tarkkailijoina mihin tahansa YVM-asetuksen 10–13 artiklan nojalla suoritettavaan tutkintaan.

3 osasto

Tiivis yhteistyö merkittävien valvottavien yhteisöjen osalta

115 artikla

Merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta tiiviissä yhteistyössä toimivassa osallistuvassa jäsenvaltiossa

1. Merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja merkittäviin valvottaviin ryhmittymiin, jotka ovat sijoittautuneet johonkin tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon, sovelletaan soveltuvin osin II ja VI osaa tämän artiklan säännösten mukaisesti.
2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että EKP saa kaikki merkittäviltä valvottavilta yhteisöiltä ja merkittäviltä valvottavilta ryhmittymiltä tulevat ja niitä koskevat tiedot ja raportit, joita tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen itse saa ja jotka ovat tarpeen YVM-asetuksella EKP:lle annettujen tehtävien hoitamiseksi.
3. On perustettava yhteinen valvontaryhmä valvomaan kutakin merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää, joka on sijoittautunut tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon. Yhteisen valvontaryhmän jäsenet on nimitettävä 4 artiklan mukaisesti. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on nimitettävä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattori toimimaan suoraan merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän suhteen yhteisen valvontaryhmän koordinaattorin ohjeiden mukaisesti.

4. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että nimetyt EKP:n henkilöstön jäsenet kutsutaan osallistumaan kaikkiin paikalla tehtäviin tarkastuksiin, joita tehdään merkittävässä valvottavassa yhteisössä tai merkittävässä valvottavassa ryhmittymässä. EKP voi määrittää niiden EKP:n henkilöstön jäsenten lukumäärän, jotka osallistuvat tarkkailijoina.
5. Konsolidoidun valvonnan ja valvontakollegioiden yhteydessä EKP:n on toimivaltaisena viranomaisena oltava konsolidointiryhmän valvoja ja toimittava valvontakollegion puheenjohtajana silloin kun emoyritys on sijoittautunut johonkin euroalueen jäsenvaltioon tai euroalueeseen kuulumattomaan osallistuvaan jäsenvaltioon. EKP:n on kehoitettava tiiviissä yhteistyössä toimivaa asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista nimittämään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön edustaja tarkkailijaksi. EKP voi toimia antamalla ohjeita asianomaiselle tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

116 artikla

Merkittäviä valvottavia yhteisöjä ja merkittäviä valvottavia ryhmittymiä koskevat päätökset

1. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksiä jäsenvaltiossaan olevia merkittäviä valvottavia yhteisöjä ja merkittäviä valvottavia ryhmittymiä koskevia päätöksiä vain EKP:n ohjeiden mukaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia, jotka koskevat tehtäviä, joita ei ole annettu EKP:lle YVM-asetuksen nojalla. Tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen voi myös pyytää ohjeita EKP:ltä.
2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikki merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää koskevat päätökset EKP:lle välittömästi. Sen on laadittava päätöksestä englanninkielinen käännös kolmen työpäivän kuluessa päätöksen tekemisestä.
3. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle sekä a) päätöksistä, joita se tekee valtuuksiensa nojalla tehtävistä, joita ei ole annettu EKP:lle YVM-asetuksen nojalla; että b) päätöksistä, joita se tekee EKP:n ohjeiden perusteella tai siten kuin tässä osassa säädetään.

4 osasto

Tiivis yhteistyö vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ja vähemmän merkittävien valvottavien ryhmittymien osalta

117 artikla

Vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ja vähemmän merkittävien valvottavien ryhmittymien valvonta

1. Tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin vähemmän merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja vähemmän merkittäviin valvottaviin ryhmittymiin on sovellettava soveltuvin osin VII osaa seuraavien säännösten mukaisesti.
2. Jotta varmistettaisiin valvonnan tulosten yhtenäisyys YVM:ssä, EKP voi antaa yleisiä ohjeita ja suuntaviivoja ja esittää kehotuksia tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja vaatia sitä tekemään tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen tai vähemmän merkittäviä valvottavia ryhmittymiä koskevalvontapäätös. Tällaiset yleiset ohjeet, suuntaviivat tai kehotukset voivat koskea luottolaitosten ryhmiä tai luokkia.
3. EKP voi myös osoittaa tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kehotuksen arvioida edelleen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen menettelyn erityisiä näkökohtia siten kuin YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdan c alakohdan ii alakohdassa säädetään.

5 osasto

Menettely siinä tapauksessa, että tiiviissä yhteistyössä toimiva osallistuva jäsenvaltio ilmoittaa eriävän mielipiteen

118 artikla

Menettely siinä tapauksessa, että valvontaelimen päätösluonnoksesta ilmoitetaan YVM-asetuksen 7 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu eriävä mielipide

1. EKP:n on ilmoitettava tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tiiviissä yhteistyössä toimivassa osallistuvassa jäsenvaltioissa sijaitsevaa valvottavaa yhteisöä tai valvottavaa ryhmittymää koskevasta täydellisistä tiedoista sisältävästä valvontaelimen päätösluonnoksesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin lainsäädännön mukaisen salassapitovelvollisuuden soveltamista.
2. Jos tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen haluaa ilmoittaa eriävän mielipiteen valvontaelimen päätösluonnoksesta, sen on esitettävä EKP:n neuvostolle eriävä mielipiteensä perusteluineen viiden työpäivän kuluessa täydet tiedot sisältävän päätösluonnoksen vastaanottamisesta.
3. EKP:n neuvoston on tehtävä asiassa päätöksensä viiden työpäivän kuluessa tämän ilmoituksen vastaanottamisesta, otettava eriävän mielipiteen perustelut kaikilta osin huomioon ja ilmoitettava tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti päätöksensä perustelut.

4. Tiiviissä yhteistyössä toimiva osallistuva jäsenvaltio voi pyytää EKP:tä päättämään sen tiiviin yhteistyön välittömästi, jolloin EKP:n neuvoston myöhemmin tekemä päätös ei sido sitä.

119 artikla

Menettely siinä tapauksessa, että EKP:n neuvosto ilmoittaa YVM-asetuksen 7 artiklan 7 kohdan nojalla vastustavansa valvontaelimen päätösluonnosta

1. EKP:n on ilmoitettava tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jos EKP:n neuvosto vastustaa täydet tiedot sisältävää valvontaelimen päätösluonnosta.
2. Jos tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen haluaa ilmoittaa eriävän mielipiteensä siitä, että EKP:n neuvosto on vastustanut täydet tiedot sisältävää valvontaelimen päätösluonnosta, sen on ilmoitettava EKP:lle eriävä mielipiteensä perusteluineen viiden työpäivän kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut EKP:n neuvoston vastustuksen.
3. EKP:n neuvoston on annettava 30 päivän kuluessa kirjallinen lausuntonsa tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen perustellusta eriävästä mielipiteestä sekä perustelunsa esittäen joko vahvistettava vastustavansa luonnosta tai peruutettava vastalauseensa. EKP:n on ilmoitettava tästä tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.
4. Jos EKP:n neuvosto vahvistaa vastustavansa luonnosta, tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen voi ilmoittaa EKP:lle viiden päivän kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon EKP:n neuvoston vastustuksen vahvistuksesta, että sitä ei sido päätös, joka mahdollisesti tehdään sen jälkeen kun on muutettu alkuperäistä täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta, jota EKP:n neuvosto on vastustanut.

EKP:n on sen jälkeen harkittava kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön mahdollista keskeyttämistä tai päättämistä, ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuuden, ja tehtävä sitä koskeva päätös. EKP:n on otettava huomioon erityisesti YVM-asetuksen 7 artiklan 7 kohdassa mainitut seikat.

X OSA HALLINNOLLISET SEURAAMUKSET

1 osasto

Määritelmät ja suhde neuvoston asetukseen (EY) N:o 2532/98¹⁶

120 artikla

Hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määritelmä

Tätä osaa sovellettaessa 'hallinnollisilla taloudellisilla seuraamuksilla' tarkoitetaan jompaakumpaa seuraavista:

- a) hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, joista säädetään YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa ja joita määrätään sen nojalla;
- b) sakkoja ja uhkasakkoja, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 2532/98 2 artiklassa ja joita määrätään YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdan nojalla.

121 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 2532/98

1. YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjen menettelyjen osalta sovelletaan tähän asetukseen sisältyviä menettelysääntöjä YVM-asetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
2. YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa säädettyjen menettelyjen osalta tähän asetukseen sisältyvät menettelysäännöt täydentävät asetuksen (EY) N:o 2532/98 säännöksiä ja niitä on sovellettava YVM-asetuksen 25 ja 26 artiklan mukaisesti.

122 artikla

EKP:n valtuudet määrätä seuraamuksia YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdan nojalla

EKP:n on määrättävä 120 artiklan b kohdassa määriteltyjä hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, jos on jätetty noudattamatta EKP:n asetukseen tai päätöksiin perustuvia velvoitteita, jotka koskevat

- a) merkittäviä valvottavia yhteisöjä tai
- b) vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä, jos asianomaisissa EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetetaan vähemmän merkittävälle valvottaville yhteisöille velvoitteita EKP:hen nähden.

¹⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 2532/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia.

2 osasto

Muiden hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten kuin uhkasakkojen määräämistä euroalueen jäsenvaltioiden valvottaville yhteisöille koskevat menettelysäännöt

123 artikla

Riippumattoman tutkintayksikön perustaminen

1. EKP:n on perustettava sisäinen riippumaton tutkintayksikkö (jäljempänä 'tutkintayksikkö'), joka koostuu EKP:n nimittämistä tutkijoista.
2. Tutkijat eivät saa osallistua eivätkä tutkijan tehtävän vastaanottamista edeltäneen kahden vuoden aikana ole osallistuneet asianomaisen valvottavan yhteisön suoraan eivätkä välilliseen valvontaan tai toimiluvan myöntämiseen.
3. Tutkijoiden on hoidettava tutkijan tehtäviään valvontaelimestä ja EKP:n neuvostosta riippumatta, eivätkä he saa osallistua tutkintaelimen ja EKP:n neuvoston neuvotteluihin.

124 artikla

Seuraamusmenettelyn siirtäminen tutkintayksikölle

Jos EKP sille YVM-asetuksen nojalla kuuluvia tehtäviä hoitaessaan katsoo, että on syytä epäillä yhtä tai useampaa

- a) YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten rikkomista jonkin sellaisen merkittävän valvottavan yhteisön toimesta, jolla on päätoimipaikka jossain euroalueen jäsenvaltiossa, tai
- b) YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun EKP:n asetuksen tai päätöksen rikkomista sellaisen valvottavan yhteisön toimesta, jolla on päätoimipaikka jossain euroalueen jäsenvaltiossa, EKP:n on siirrettävä asia tutkintayksikön käsiteltäväksi.

125 artikla

Tutkintayksikön valtuudet

1. Tutkintayksikkö voi 124 artiklassa tarkoitettuja väitettyjä rikkomisia tutkiessaan käyttää EKP:lle YVM-asetuksen nojalla annettuja valtuuksia.
2. Jos asianomaiselle valvottavalle yhteisölle esitetään tutkinnan yhteydessä pyyntö EKP:lle YVM-asetuksen nojalla annettujen valtuuksien perusteella, tutkintayksikön on yksilöitävä tutkinnan aihe ja tarkoitus.

3. Kun tutkintayksikkö hoitaa tehtäviään, sille on annettava oikeus tutustua kaikkiin EKP:n ja tarvittaessa asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvontatoimintansa yhteydessä keräämiin asiakirjoihin ja tietoihin

126 artikla

Menettelylliset oikeudet

1. Päätettyään tutkinnan tutkintayksikön on ennen täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskevan ehdotuksen laatimista ja antamista valvontaelimelle ilmoitettava asianomaiselle valvottavalle yhteisölle kirjallisesti suoritettun tutkinnan havainnoista ja mahdollisista niitä koskevista vastaväitteistä.
2. Tutkintayksikön on 1 kohdassa mainitussa ilmoituksessa kerrottava asianomaiselle valvottavalle yhteisölle sen oikeudesta esittää tutkintayksikölle kirjallisia lausumia tosiseikkoja koskevista tuloksista ja niissä yhteisöä vastaan esitetyistä väitteistä sekä asetettava kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa lausumia otetaan vastaan. EKP ei ole velvollinen ottamaan huomioon kirjallisia lausumia, jotka on vastaanotettu tutkintayksikön asettaman määräajan päättymisen jälkeen.
3. Tutkintayksikkö voi myös 1 kohdan mukaisen ilmoituksen jälkeen kutsua asianomaisen valvottavan yhteisön suulliseen käsittelyyn. Tutkinnan osapuolet voivat olla suullisessa käsittelyssä asianajajien tai muiden pätevien henkilöiden edustamina ja/tai avustamina. Suulliset käsittelyt eivät ole julkisia.
4. Valvottavan yhteisön oikeudesta tutustua tutkintayksikön asiakirja-aineistoon tutkinnan aikana päätetään 32 artiklan mukaisesti.

127 artikla

Valvontaelimen suorittama asiakirja-aineiston tutkinta

1. Jos tutkintayksikkö katsoo, että valvottavalle yhteisölle pitäisi määrätä hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus, sen on esitettävä valvontaelimelle täydet tiedot sisältävä päätösluonnosehdotus, jossa todetaan, että asianomainen valvottava yhteisö on rikkonut oikeussääntöjä, ja yksilöidään määrättävä hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus. Tutkintayksikön on myös toimitettava tutkinta-aineistonsa valvontaelimelle.
2. Tutkintayksikön on perustettava täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskeva ehdotuksensa vain tosiseikkoihin ja vastaväitteisiin, joihin valvottavalla yhteisöllä on ollut tilaisuus ottaa kantaa.
3. Jos valvontaelin katsoo, että tutkintayksikön toimittama aineisto on riittämätön, se voi palauttaa aineiston tutkintayksikölle ja esittää perustellun lisätietopyynnön. Vastaavasti on sovellettava 125 artiklaa.
4. Jos valvontaelin on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella samaa mieltä täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskevasta tutkintayksikön ehdotuksesta, joka koskee yhtä tai

useampaa oikeussääntöjen rikkomista, ja päätöksen perustana olevista tosiseikoista, sen on hyväksyttävä näkemyksensä mukaan tapahtunutta yhtä tai useampaa oikeussääntöjen rikkomista koskeva tutkintayksikön ehdottama täydet tiedot sisältävä päätösluonnos. Jos valvontaelin ei ole samaa mieltä ehdotuksesta, päätös on tehtävä tämän artiklan relevanttien kohtien nojalla.

5. Jos valvontaelin katsoo täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella, että 1 kohdassa tarkoitettussa täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskevassa ehdotuksessa kuvatut tosiseikat eivät näytä antavan riittävää näyttöä 124 artiklassa tarkoitettusta oikeussääntöjen rikkomisesta, valvontaelin voi hyväksyä täydet tiedot sisältävän päätösluonnoksen, jolla asian käsittely lopetetaan.
6. Jos valvontaelin on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella samaa mieltä täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskevasta tutkintayksikön ehdotuksesta, jonka mukaan asianomainen valvottava yhteisö on rikkonut oikeussääntöjä, mutta on eri mieltä ehdotetusta hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia koskevasta suosituksesta, sen on hyväksyttävä täydet tiedot sisältävä päätösluonnos, jossa määritetään sen asianmukaisena pitämä hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus.
7. Jos valvontaelin on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella eri mieltä valvontayksikön ehdotuksesta mutta katsoo, että valvottava yhteisö on rikkonut sääntöjä jollain muulla tavalla tai että valvontayksikön ehdotukselle on muita tosiseikkoja koskevia perusteita, sen on ilmoitettava havainnoistaan ja kyseistä valvottavaa yhteisöä vastaan esitetyistä vastaväitteistä valvottavalle yhteisölle kirjallisesti. Valvontaelimeen on vastaavasti sovellettava 126 artiklan 2–4 kohtaa.
8. Valvontaelimen on laadittava täydet tiedot sisältävä päätösluonnos, jossa määritetään, onko valvottava yhteisö rikkonut sääntöjä, ja yksilöidään tarvittaessa hallinnolliset rahoitukselliset seuraamukset.
9. Valvontaelimen hyväksymien ja EKP:n neuvostolle ehdotettavien täydet tiedot sisältävien päätösluonnosten on perustuttava ainoastaan tosiseikkoihin ja vastaväitteisiin, joihin valvottavalla yhteisöllä on ollut tilaisuus ottaa kantaa.

Artikla 128

Vuotuisen kokonaisliikevaihdon määrittäminen hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten enimmäismäärään määrittämistä varten

YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla vuotuisella kokonaisliikevaihdolla tarkoitetaan valvottavan yhteisön viimeisimpään saatavilla olevaan vuositilinpäätökseen perustuvaa vuotuista liikevaihtoa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2013/36/EU 67 artiklassa. Jos oikeussääntöjä rikkonut valvottava yhteisö kuuluu valvottavaan ryhmittymään, vuotuisella kokonaisliikevaihdolla tarkoitetaan vuotuista kokonaisliikevaihtoa, joka ilmenee valvottavan ryhmittymän viimeisimmästä saatavilla olevasta konsolidoidusta vuositilinpäätöksestä.

3 osasto

Uhkasakot

129 artikla

Uhkasakkoihin sovellettavat menettelysäännöt

1. Jos EKP:n valvontapäätöstä tai asetusta jatkuvasti rikotaan, EKP voi määrätä uhkasakon, jolla pyritään pakottamaan asianomaiset henkilöt noudattamaan valvontapäätöstä tai asetusta. EKP:n on sovellettava YVM-asetuksen 22 artiklan ja tämän asetuksen III osan 2 osaston menettelysääntöjä.
2. Uhkasakon on oltava tehokas ja oikeasuhteinen. Uhkasakko on laskettava kultakin rikkomispäivältä, kunnes asianomainen henkilö noudattaa kyseistä EKP:n valvontapäätöstä tai asetusta.
3. Uhkasakkojen enimmäismäärät ovat asetuksen (EY) N:o 2532/98 mukaisia. Huomioon otettava ajanjakso alkaa kulu uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä vahvistetusta päivämäärästä. Päätöksessä vahvistettava aikaisin päivämäärä on päivämäärä, jona asianomaiselle henkilölle annetaan kirjallisesti tiedoksi EKP:n perustelut uhkasakon määräämiselle. Tällaiseen kirjalliseen tiedoksiantoon voidaan liittää asianomaiselle henkilölle annettu mahdollisuus tulla kuulluksi YVM-asetuksen 22 artiklan mukaisesti.
4. Uhkasakkoja voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajanjaksoiksi 3 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä määritetyn päivämäärän jälkeen.

4 osasto

Määräajat

130 artikla

Hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määräämistä koskeva vanhentumisaika

1. EKP:n valtuuksia määrätä valvottaville yhteisöille hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia koskee viiden vuoden vanhentumisaika, joka alkaa kulua päivästä, jona oikeussääntöjä rikotaan. Jos kyseessä ovat jatkuvat tai toistuvat oikeussääntöjen rikkomiset, vanhentumisaika alkaa kulua päivästä, jona oikeussääntöjen rikkominen loppuu.
2. Mikä tahansa toimenpide, jonka EKP toteuttaa tutkiakseen oikeussääntöjen rikkomista tai aloittaakseen menettelyn 124 artiklan nojalla, katkaisee hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määräämistä koskevan vanhentumisaajan. Vanhentumisaika keskeytyy päivämäärästä, jona toimesta ilmoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle.

3. Jokainen keskeytys merkitsee sitä, että vanhentumisaika alkaa alusta. Vanhentumisaika päättyy kuitenkin viimeistään päivään, jona on kulunut kaksi kertaa vanhentumisaajan kestoja vastaava ajanjakso ilman että EKP olisi määrännyt hallinnollista rahoituksellista seuraamusta. Tätä määräaika jatketaan ajanjaksolla, jonka ajaksi vanhentumisaika on keskeytetty 5 kohdan nojalla.
4. Hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määräämistä koskeva vanhentumisaika keskeytyy siksi aikaa kun EKP:n neuvoston lopullinen päätös on uudelleentarkastelussa oikeuslautakunnassa tai muutoksenhakumenettelyssä unionin tuomioistuimessa.
5. Vanhentumisaika keskeytyy myös siksi aikaa kun rikosoikeudenkäynti on vireillä valvottavaa yhteisöä vastaan samojen tosiseikkojen perusteella.

131 artikla

Hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten täytäntöönpanoa koskevat vanhentumisaajat

1. EKP:n valtuuksia panna täytäntöön YVM-asetuksen 18 artiklan 1 tai 7 kohdan nojalla tehty päätös koskee viiden vuoden vanhentumisaika, joka alkaa kulua päätöksentekopäivästä.
2. Mikä tahansa EKP:n toimi, jolla peritään maksu tai asetetaan maksuajat tai -ehdot kyseiselle hallinnolliselle rahoitukselliselle seuraamukselle, keskeyttää hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten täytäntöönpanoa koskevan vanhentumisaajan.
3. Jokainen keskeytys merkitsee sitä, että vanhentumisaika alkaa alusta.
4. Hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten täytäntöönpanoa koskeva vanhentumisaika keskeytyy siksi aikaa kun
  - a) on myönnetty maksuaikaa;
  - b) maksun täytäntöönpanoa on lykätty EKP:n neuvoston tai Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksellä.

5 osasto

Päätösten julkaiseminen ja tietojenvaihto

132 artikla

Hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia koskevien päätösten julkaiseminen

1. EKP:n on julkaistava virallisilla verkkosivuillaan ilman aiheetonta viivästystä kaikki 120 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määräämisestä tehdyt päätökset, jotka on osoitettu osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittuneelle valvottavalle yhteisölle, mukaan lukien tiedot oikeussääntöjen rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä asianomaisen valvottavan yhteisön henkilöllisyydestä, ellei tällainen julkaiseminen
  - a) vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta tai vireillä olevaa rikostutkintaa tai

- b) aiheuttaisi, siltä osin kuin voidaan yksilöidä, kohtuutonta vahinkoa asianomaiselle valvottavalle yhteisölle.

Näissä olosuhteissa hallinnolliset rahoitukselliset seuraamukset on julkaistava nimettömästi. Jos tällaiset olosuhteet todennäköisesti päättyvät kohtuullisen ajan sisällä, tämän kohdan mukaista julkaisemista voidaan vaihtoehtoisesti lykätä täksi ajaksi.

2. Jos 1 kohdassa mainittua päätöstä koskeva muutoksenhaku on vireillä unionin tuomioistuimessa, EKP:n on ilman aiheetonta viivästystä julkaistava virallisilla verkkosivuillaan tiedot kyseisen muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.
3. EKP:n on varmistettava, että 1 ja 2 kohdan nojalla julkaistut tiedot pysyvät sen virallisilla verkkosivuilla vähintään viiden vuoden ajan.

133 artikla

Tiedottaminen Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV)

EKP:n on ilmoitettava EPV:lle kaikista 120 artiklassa määritellyistä hallinnollisista rahoituksellisista seuraamuksista, joita määrätään valvottavalle yhteisölle euroalueen jäsenvaltiossa, sekä tällaisia seuraamuksia koskevasta muutoksenhausta ja sen lopputuloksesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta YVM-asetuksen 27 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta.

6 osasto

YVM-asetuksen 18 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö euroalueen jäsenvaltioissa

134 artikla

Merkittävät valvottavat yhteisöt

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on aloitettava merkittävien valvottavien yhteisöjen osalta menettely vain silloin, jos se on tarpeen EKP:lle YVM-asetuksen nojalla annettujen tehtävien hoitamiseksi EKP:n pyynnöstä, jotta ryhdyttäisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että asianmukaisia seuraamuksia määrätään tapauksissa, jotka eivät kuulu YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuutta aloittaa menettely omasta aloitteestaan, kun kyseessä on kansallisen lainsäädännön soveltaminen tehtäviin, joita ei ole annettu EKP:lle. Näihin tapauksiin kuuluu seuraavien seuraamusten soveltaminen:

- a) muut kuin rahoitukselliset seuraamukset, joita määrätään, kun juridiset tai luonnolliset henkilöt ovat rikkoneet suoraan sovellettavaa unionin lainsäädäntöä, sekä kaikki rahoitukselliset seuraamukset, joita määrätään, kun luonnolliset henkilöt ovat rikkoneet suoraan sovellettavaa unionin lainsäädäntöä;
  - b) rahoitukselliset tai muut kuin rahoitukselliset seuraamukset, joita määrätään, kun juridiset tai luonnolliset henkilöt ovat rikkoneet unionin direktiivien täytäntöönpanemiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä;
  - c) rahoitukselliset tai muut kuin rahoitukselliset seuraamukset, joita määrätään asianmukaisessa kansallisessa lainsäädännössä, jolla annetaan euroalueen jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille erityisvaltuuksia, joita ei tällä hetkellä edellytetä asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä.
2. Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi pyytää EKP:tä vaatimaan siltä menettelyn aloittamista 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.
  3. Osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle EKP:n pyynnöstä 1 kohdan nojalla vireille pannun rikosoikeudenkäynnin viemisestä päätökseen. EKP:lle on erityisesti ilmoitettava mahdollisesti määräytyistä seuraamuksista.

135 artikla

Vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskeva raportointi

Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle säännöllisesti kaikista hallinnollisista seuraamuksista, joita se määrää vähemmän merkittävälle valvottaville yhteisöille valvontatehtäviensä hoidon yhteydessä.

7 osasto

Rikokset

136 artikla

Näyttö tosiseikoista, jotka saattavat merkitä rikosta

Jos EKP:llä on YVM-asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan syytä epäillä, että on mahdollisesti tehty rikos, sen on pyydettävä asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista saattamaan asia soveltuvien viranomaisten tutkittavaksi ja mahdollisesti rikossyytteeseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

8 osasto

Seuraamuksista saatavat tulot

137 artikla

Seuraamuksista saatavat tulot

EKP:n YVM-asetuksen 18 artiklan 1 ja 7 kohdan nojalla määrittämistä hallinnollisista rahoituksellisista seuraamuksista saatavat tulot ovat EKP:n omaisuutta.

XI OSA

Tietojen saaminen, raportointi, tutkinnat ja paikalla tehtävät tarkastukset

1 osasto

Yleisperiaatteet

138 artikla

EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö YVM-asetuksen 10–13 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien yhteydessä

Tämän osan säännöksiä sovelletaan merkittäviin valvottaviin yhteisöihin. Niitä on sovellettava myös vähemmän merkittäviin valvottaviin yhteisöihin, jos EKP päättää YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan d alakohdan nojalla käyttää YVM-asetuksen 10–13 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön suhteen. Tämä ei kuitenkaan rajoita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa valvoa vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä suoraan YVM-asetuksen 6 artiklan 6 kohdan nojalla.

2 osasto

Yhteistyö tietopyyntöjen osalta

139 artikla

YVM-asetuksen 10 artiklan nojalla esitettävät satunnaiset tietopyynnöt

1. EKP voi edellyttää YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja juridisia tai luonnolliselta henkilöltä kyseisen artiklan 10 artiklan mukaisesti, että tämä toimittaa kaikki tiedot, joita se tarvitsee YVM-asetuksessa sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamista ja unionin lainsäädännön mukaisesti. EKP:n on yksilöitävä asianomaiset tiedot ja määräaika, jonka kuluessa ne on toimitettava EKP:lle.
2. Ennen kuin EKP vaatii tietoja, jotka on toimitettava YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti, EKP:n on ensin otettava huomioon tiedot, jotka jo ovat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.
3. EKP:n on toimitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle jäljennös kaikista tiedoista, joita on saatu juridiselta tai luonnolliselta henkilöltä, jolle tietopyyntö on osoitettu.

3 osasto

Raportointi

140 artikla

Tehtävät, jotka liittyvät valvonnan raportointiin toimivaltaisille viranomaisille

1. EKP:n vastuulla on varmistaa, että noudatetaan unionin lainsäädäntöä, jolla luottolaitoksille asetetaan toimivaltaisille viranomaisille raportointia koskevia vaatimuksia.
2. Tätä tarkoitusta varten EKP:llä on oltava merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevat tehtävät ja valtuudet, siten kuin niistä säädetään valvonnan raportointia koskevassa unionin lainsäädännössä. Kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevat tehtävät ja valtuudet, siten kuin niistä säädetään raportointia toimivaltaisille viranomaisille koskevassa unionin lainsäädännössä.
3. Kunkin valvottavan yhteisön on ilmoitettava omalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselleen tiedot, jotka on raportoitava säännöllisesti asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, 2 kohdasta riippumatta ja ellei muualla toisin säädetä. Ellei toisin erityisesti säädetä, kaikki valvottavien yhteisöjen ilmoittamat tiedot on toimitettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Niiden on suoritettava ensimmäiset tietojen tarkistukset ja toimitettava tiedot EKP:n saataville.
4. EKP:n on järjestettävä menettelyt, jotka liittyvät valvottavien yhteisöjen ilmoittamien tietojen keräämiseen ja laaduntarkkailuun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja EPV:n teknisten täytäntöönpanostandardien soveltamista, ja niiden mukaisesti.

141 artikla

YVM-asetuksen 10 artiklan nojalla säännöllisin väliajoin esitettävät tietopyynnöt

1. Kun otetaan huomioon YVM-asetuksen 10 artikla ja erityisesti EKP:n valtuudet vaatia tietoja toimitettaviksi säännöllisin väliajoin ja määrämuodossa valvontatarkoituksissa ja niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa, EKP voi vaatia valvottavia yhteisöjä antamaan ylimääräisiä valvontatietoja aina kun sellaiset tiedot ovat tarpeen, jotta EKP voi hoitaa YVM-asetuksessa sille annettuja tehtäviä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamista ja tämän lainsäädännön mukaisesti. EKP voi määrittää erityisesti ilmoitettavat tietoluokat, sekä asianomaisten tietojen toimittamisessa noudatettavat menettelytavat, muodot, tiheyden ja määräajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä asetettujen ehtojen soveltamista.
2. Jos EKP vaatii YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla juridisia tai luonnollisia henkilöitä toimittamaan tietoja säännöllisin väliajoin, on sovellettava vastaavasti tämän asetuksen 140 artiklan 3 ja 4 kohtaa.

4 osasto

Yleisiä tutkimuksia koskeva yhteistyö

142 artikla

Yleisen tutkimuksen aloittaminen YVM-asetuksen 11 artiklan nojalla

1. EKP:n on suoritettava minkä tahansa YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun juridisen tai luonnollisen henkilön tutkiminen EKP:n päätöksen perusteella. Tällaisessa päätöksessä on määritettävä kaikki seuraavat seikat:
  - a) päätöksen oikeusperusta ja sen tarkoitus;
  - b) aikomus käyttää YVM-asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädettyjä valtuuksia;
  - c) se, että jos tutkittava henkilö estää tutkintaa millä tahansa tavalla, kyseessä on YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu EKP:n päätöksen rikkominen, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista.

5 osasto

Paikalla tehtävät tarkastukset

143 artikla

EKP:n YVM-asetuksen 12 artiklan nojalla tekemä päätös paikalla tehtävästä tarkastuksesta

1. EKP:n on nimitettävä YVM-asetuksen 12 artiklan nojalla YVM-asetuksessa sille annettujen tehtävien hoitamiseksi 144 artiklassa säädetyllä tavalla tarkastusryhmiä suorittamaan kaikki tarvittavat paikalla tehtävät tarkastukset YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun juridisen henkilön tiloissa.
2. Paikalla tehtävät tarkastukset on YVM-asetuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti suoritettava EKP:n päätöksen perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta YVM-asetuksen 142 artiklan soveltamista, ja siinä on täsmennettävä vähintään seuraavat seikat:
  - a) paikalla tehtävän tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä
  - b) se, että jos tutkittava juridinen henkilö estää tutkintaa millä tahansa tavalla, kyseessä on YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu EKP:n päätöksen rikkominen, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista.
3. Jos paikalla tehtävä tarkastus seuraa tutkintaa, joka on suoritettu 142 artiklassa tarkoitetun EKP:n päätöksen perusteella, ja jos paikalla tehtävällä tarkastuksella on sama tarkoitus ja ulottuvuus kuin tutkinnalla, EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamille viranomaisille ja muille henkilöille on annettava pääsy tutkinnan kohteena olevan juridisen henkilön liiketiloihin ja maa-alueille saman päätöksen perusteella YVM-asetuksen 12 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen 13 artiklan soveltamista.

144 artikla

Tarkastusryhmien perustaminen ja kokoonpano

1. EKP vastaa tarkastusryhmien perustamisesta ja kokoonpanosta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten avustamana YVM-asetuksen 12 artiklan mukaisesti.
2. EKP:n on nimitettävä tarkastusryhmän päällikkö EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön jäsenten joukosta.

145 artikla

Paikalla tehtävän tarkastuksen menettely ja tarkastuksesta ilmoittaminen

1. EKP:n on ilmoitettava paikalla tehtävän tarkastuksen kohteena olevalle juridiselle henkilölle 143 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta EKP:n päätöksestä ja annettava tiedot tarkastusryhmän jäsenten henkilöllisyydestä viimeistään viisi työpäivää ennen paikalla tehtävän tarkastuksen aloittamista. Sen on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa paikalla tehtävä tarkastus on määrä suorittaa, viimeistään yhtä viikkoa ennen kuin paikalla tehtävän tarkastuksen kohteena olevalle juridiselle henkilölle ilmoitetaan tästä tarkastuksesta.
2. Jos tarkastuksen asianomainen kulku ja tehokkuus niin vaativat, EKP voi suorittaa paikan päällä tehtävän tarkastuksen ilmoittamatta siitä etukäteen asianomaiselle valvottavalle yhteisölle. Toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista ennen tällaisen paikalla tehtävän tarkastuksen aloittamista.

146 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten suorittaminen

1. Paikalla tehtävien tarkastusten suorittajien on noudatettava tarkastusryhmän päällikön ohjeita.
2. Jos paikalla tehtävän tarkastuksen kohteena oleva yhteisö on merkittävä valvottava yhteisö, tarkastusryhmän päällikkö vastaa tarkastusryhmän ja kyseisen merkittävän valvottavan yhteisön valvonnasta vastaavan yhteisen valvontaryhmän välisestä koordinaatiosta.

XII OSA SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

147 artikla

EKP:n suoran valvonnan aloittaminen, kun EKP aloittaa tehtävänsä ensi kertaa

1. EKP:n on osoitettava vähintään kahta kuukautta ennen 4 marraskuuta 2014 päätös jokaiselle valvottavalle yhteisölle, jonka osalta se ottaa itselleen YVM-asetuksessa sille annetut tehtävät, ja vahvistettava päätöksessä, että se on merkittävä valvottava yhteisö. Sellaisille valvottaville yhteisöille, jotka kuuluvat merkittävään valvottavaan ryhmittymään, päätös on annettava tiedoksi korkeimmalla konsolidointitasolla. Nämä päätökset tulevat voimaan 4 päivänä marraskuuta 2014.
2. Jos EKP ryhtyy hoitamaan sille annettuja tehtäviä ennen 4 päivää marraskuuta 2014, sen on 1 kohdasta riippumatta osoitettava päätös asianomaiselle yhteisölle ja asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Ellei tässä päätöksessä toisin määrätä, se tulee voimaan vastaanottohetkellä. Asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava etukäteen tällaisen päätöksen tekemistä koskevasta aikomuksesta mahdollisimman nopeasti.
3. Ennen kuin EKP tekee päätöksen 1 kohdan nojalla, sen on annettava asianomaiselle valvottavalle yhteisölle tai valvottavan ryhmittymän osalta valvottavalle yhteisölle korkeimmalla konsolidointitasolla, tilaisuus esittää kirjallisia lausumia.

148 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten EKP:lle toimittaman valvontahistoriaa ja riskiprofiilia koskevan raportin muodon määrittäminen

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on viimeistään 4 päivänä elokuuta 2014 ilmoitettava EKP:lle niiden luottolaitosten nimet, joille ne ovat antaneet toimiluvan, sekä toimitettava näitä luottolaitoksia koskeva raportti EKP:n määrittämässä muodossa.
2. Jos EKP ryhtyy hoitamaan sille annettuja tehtäviä ennen 4 päivää marraskuuta 2014, sen voi 1 kohdasta riippumatta pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ilmoittamaan EKP:lle asianomaisten luottolaitosten nimet sekä toimittamaan raportin EKP:n määrittämässä muodossa kohtuullisessa ajassa, joka on mainittava pyynnössä.

149 artikla

Olemassa olevien menettelyjen jatkuvuus

1. Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen on aloittanut valvontamenettelyt, joiden osalta EKP:stä tulee toimivaltainen YVM-asetuksen perusteella, ja tämä tapahtuu ennen 4 päivää marraskuuta 2014, on sovellettava 48 artiklassa vahvistettuja menettelyjä, ellei EKP päättä toisin.

2. Poiketen 48 artiklasta, tätä artiklaa sovelletaan yhteisiin menettelyihin.

150 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tekemät valvontapäätökset

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ennen 4 päivää marraskuuta 2014 tekemät valvontapäätökset pysyvät voimassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:lle YVM-asetuksessa annettujen valtuuksien käyttöä.

151 artikla

Jäsenvaltiot, joiden rahayksiköksi tulee euro

1. Kun SEUT 139 artiklan nojalla annettu poikkeus kumotaan jäsenvaltion osalta SEUT 140 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on sovellettava vastaavasti 148–150 artiklaa valvontamenettelyihin tai päätöksiin, joita tällaisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen aloittaa tai tekee, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
2. Edellä 149 ja 150 artiklassa mainittu viittaus 4 päivään marraskuuta 2014 on tulkittava viittaukseksi päivämäärään, jona euro otetaan käyttöön asianomaisessa jäsenvaltiossa.

152 artikla

Olemassa olevien järjestelyjen jatkuvuus

Kaikkia sellaisia olemassa olevia yhteistyöjärjestelyjä muiden viranomaisten kanssa, joihin kansallinen toimivaltainen viranomainen on ryhtynyt ennen 4 päivää marraskuuta 2014 ja jotka kattavat vähintään osittain EKP:lle YVM-asetuksella annettuja tehtäviä, sovelletaan edelleen. EKP voi päättää osallistua tällaisiin olemassa oleviin yhteistyöjärjestelyihin kyseisiin järjestelyihin sovellettavan menettelyn mukaisesti tai luoda uusia yhteistyöjärjestelyjä kolmansien osapuolten kanssa YVM-asetuksessa sille siirrettyjen tehtävien osalta. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava olemassa olevien yhteistyöjärjestelyjen soveltamista vain siltä osin kuin niitä ei korvata EKP:n yhteistyöjärjestelyillä. Jos tämä on tarpeen olemassa olevien yhteistyöjärjestelyjen täytäntöönpanemiseksi, kansallinen toimivaltainen viranomainen vastaa EKP:n avustamisesta erityisesti käyttämällä oikeuksiaan ja suorittamalla velvollisuutensa järjestelyjen perusteella koordinoitua toimintaa EKP:n kanssa.

153 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä toukokuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa [päivänä kuuta YYYY].

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI